

17

ഗ്രന്ഥാലോകം

തിരു: കൊച്ചി =
—ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം(പ്രസിദ്ധീകരണം).

ഗ്രന്ഥാലോകം

വരിസംഖ്യ

വാർഷികവരിമുൻകൂർ രൂ. 5.

ഹാപ്പതി അണ 8.

ഗ്രന്ഥാലോകം

പത്രാധിപസമിതി

ശ്രീ. എസ്. ഗുപ്തൻനായർ എം. എ.

(പ്രധാന പത്രാധിപർ)

„ എം. പി. പോൾ എം. എ.

„ കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ. എൽ. എൽ. ബി.

„ എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി.

വിഷയവിവരം

1. കുറിപ്പുകൾ	പത്രാധിപർ
2. കല എന്തിന്?	സുകുമാർ അഴീക്കോട്
3. നിരൂപണങ്ങൾ എന്തിന്?	കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ
4. മരാത്തിസാഹിത്യം	പ്രഭാകർ ബി. മച്ചവെ
5. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായർ
(ഒരാധ്യക്ഷൻ)	എൻ. ടി. ശങ്കരൻകുട്ടിമേനോൻ
ദാദാപുരം
6. ഞാൻ കഥാകാരനായ കഥ	പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ
7. കലയുടെ ഒരു സ്വഭാവം	സി. ജെ. തോമസ്
8. ഒരു വ്യാഖ്യാനം	ഡാക്ടർ ഗോദവർമ്മ
9. ഭാസ്യമായ പരാജയം	രാമചന്ദ്രൻ
10. ട്രൈഗർ വരദാചാരി	ഓ. എം. അനുജൻ
11. യുസഫ് മെഹറാലി	ആർ. വി.
12. ഗ്രന്ഥശാലകളിലും രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളോ?	ആർ. മാധവപ്പെട്ട
13. നിരൂപണങ്ങൾ	
(1) താക്കോൽകൂട്ടം	} കെ. സുരേന്ദ്രൻ
(2) അന്തർനാദം	
(3) ഭിക്ഷക്കാരി	
(4) ചീനജന്തുന്റെ
ദീനചികിത്സ	
(5) ലുബ്ധൻ	} കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള
(6) പ്രാചീനസാഹിത്യം	
(7) ശിശു	
(8) വിനയവീക്ഷണം	} എം. എൻ. കൃഷ്ണൻനായർ
(9) സാഹിത്യദീപിക	
(10) ഇന്ത്യ കണ്ടെത്തിയ
നേതാജി	
(11) ശ്രീകൃഷ്ണൻ	
14. സംഘം വാർത്തകൾ	

മുഖാധിപനും:—പി. കെ. മെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറി & റീഡിംഗ് റൂം, അമ്പലപ്പുഴ
 തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഗ്രന്ഥശാല പ്രവർത്തനത്തെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിലും ഇന്നത്തേ
 തോതിൽ വികസിപ്പിക്കുന്നതിലും മുൻകൈയെടുത്തത് ഈ ഗ്രന്ഥശാലയാണ്.

ഗ്രന്ഥാലോകം

ഗ്രന്ഥാലോകം അടുത്ത ലക്കം മുതൽ മൂന്നാം വയസ്സി
ലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്

അടുത്ത ലക്കം മുതൽ കഥാപാങ്കതി, കവിതാപാങ്കതി, ശാസ്ത്രപാങ്കതി,
സിനിമാപാങ്കതി തുടങ്ങിയ പുതിയ പാങ്കതികൾ ആരംഭിക്കുന്നതാണ്.

തിരുവിതാംകൂറിലേയും കൊച്ചിയിലേയും മലബാറിലേയും പ്രസിദ്ധ ലേഖകന്മാരുടെ
തൂലികാവില്ലാസം ഈ പാങ്കതികളിൽ എല്ലാ ലക്കത്തിലും പ്രതീക്ഷിക്കാം.

ലേഖകന്മാരുടേയും പ്രസിദ്ധ സംഭവങ്ങളുടേയും കേരളത്തിലെ മനോഹര സ്ഥലങ്ങളുടേയും
ചിത്രങ്ങൾ തുടർച്ചയായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്.

ഉള്ളടക്കത്തിലും ഗൈറപ്പിലും ഗ്രന്ഥാലോകം അടുത്ത ലക്കം മുതൽ പൂർവാധികം മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പു പറയാം.

ഗ്രന്ഥാലോകം അടുത്ത ലക്കം മുതൽ ആവശ്യമുള്ളവർ ചുവടെ
യുള്ള ഫാറം പൂരിപ്പിച്ച് അയക്കുക.

വാർഷിക വരിസംഖ്യ 5 രൂപ

6 മാസത്തേക്ക് 3 രൂപ.

To,

The Manager

GRANDHALOKOM

TRIVANDRUM.

സർ,

ഗ്രന്ഥാലോകത്തിന്റെ മൂന്നാംവാല്യം ഒന്നാം ലക്കം മുതൽ ചുവടെ
ചേർന്നിട്ടുള്ള മേൽവിലാസത്തിൽ അയച്ചുതരണം. ആയതിലേക്ക് ഒരു
വർഷത്തേ/ആറുമാസത്തെ വരിസംഖ്യയായ Rs.....ഇതു സഹിതം
അയയ്ക്കുന്നു.

എന്ന്

മാസിക അയക്കേണ്ട വിലാസം

ഗ്രന്ഥാലോകം

തിരു: കൊച്ചി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രസിദ്ധീകരണം

വാല്യം 2

ജൂലൈ, ആഗസ്റ്റ് 1950

പക്കം 11&12

★ കുറിപ്പുകൾ ★

പ്രത്യവലോകനം

ഗ്രന്ഥാലോകം, അതിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുവർഷം ഇതാ തരണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഒരു മലയാളമാസികയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടുവർഷം ഒട്ടാ മെറുതായ ഒരു കാലാവസ്ഥയല്ല. പുറകിലേക്കൊന്നു നോക്കുമ്പോൾ കാണാം ഇതിനകം തുടങ്ങുകയും മുടങ്ങുകയും ചെയ്ത മാസികകളുടെ എണ്ണം എത്ര വലുതാണെന്ന്. ഗ്രന്ഥാലോകത്തിന്റെ മിക്ക ലക്കങ്ങളിലും, 'മാസികകളിലൂടെ ഒരു പശ്ചാത്താപം' എന്നൊരു പംക്തി ഉണ്ടായിരുന്നത് വായനക്കാർ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. അതൊന്നു മറിച്ചുനോക്കുമ്പോഴറിയാം ഈ പരമാർത്ഥം. വരൂമ്പി, അമൃതവാണി, ശിവജി, ഉദയം, പുരോഗതി, കേരളോദയം, ചൈതന്യം, അയ്യപ്പൻ, ചൈത്രപ്രഭ, പ്രവാഹം, യുവകേരളം, ചിത്രകേരളം, കഥ, ടാഗോർ ഇവയെല്ലാം ഇതിനിടെ നിന്നുപോയ മാസികകളാണ്. ഇവയിൽ ചിലതിനുപകരം ചിലതുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും നമ്മുടെ നാട്ടിലെ മാസികാവ്യവസായം താഴ്ന്നുനിൽക്കുകയും ഖാലിമരണങ്ങളുടെയും ഒരു നിഴൽ കഥയാണ്. അപ്പുറം ചില വിനോദമാസികകളും സിനിമാമാസികകളും

ഈ നിയമത്തിന് അപ്പുറത്തായി വർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളിലും മുമ്പ് ഇത്രയേറെ മാസികകൾതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ആ മണ്ഡലങ്ങൾ രണ്ടും ഏറെ സമ്പുഷ്ടമാണ്. ഇണങ്ങിക്കാളധികം ദോഷംചെയ്യുന്ന മാസികകൾ അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചിലർ കയഞ്ഞേക്കാം. എങ്കിലും അതൊരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. വിനോദം, നീചമായ വ്യക്തിവിദ്വേഷമായും, മലിനതയായ പരാമർശങ്ങളായും മാരാതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വിനോദ മാസികകൾ ചുരുക്കംതന്നെ. ദിനപ്പത്രങ്ങൾപോലും അത്തരം വഴികളിലേക്ക് ആവേശത്തോടെ കരിച്ചു പായുമ്പോൾ വിനോദമാസികയെ മാത്രമായി കുറപ്പെടുത്തിട്ട് കാഴ്ചമില്ല.

ഇതുപോലെതന്നെ സിനിമാമാസികകളും. അങ്ങങ്ങുള്ള ചില നടികളെക്കുറിച്ച് ഉന്മാദകരങ്ങളായ വാർത്തകളെഴുതിപ്പിടിപ്പിച്ചു നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ട വായനക്കാരെ ഭ്രാന്തെടുപ്പിക്കുകയായിരിക്കുന്നത് അവയുടെ ലക്ഷ്യം. ഉത്തമവും ഉയർന്നതോതിലുള്ളതുമായ കലാവിമർശനമായിരിക്കണം സിനിമാമാസികകളുടെ ലക്ഷ്യം. നമ്മുടെ വായനക്കാരും അന്തസ്സുള്ള മാസികകളെ

മാത്രമേ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കൂ, എന്ന് നിർബ്ബന്ധവസ്തുത. അതു നിലകൂട്ടട്ടെ. ഗുണമാലോകം ഇത്രയുമെങ്കിലും കാര്യക്ഷമമായി നടന്നുപോകുന്നത്, അതിന്റെ പിന്നിൽ ഉറച്ച ഒരു സംഘടനയുള്ളതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ്. കഥകളും കവിതകളും കാര്യമായി ചേക്കാതെയാണ് ഗുണമാലോകം കഴിഞ്ഞുപോകുന്നത്. ഇതിൽ ചിലർ വിപ്രതിപത്തി ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ധാരാളം കഥ വായിക്കണമെന്നുള്ളവരോട് 'ചെറുകഥ' 'കലാനിധി' ഈ മാസിക കർക്കുടി ശുപാർശചെയ്യുകയാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്യാറുള്ളത്. അതുപോലെ കവിത വേണ്ടവർക്ക് ധാരാളം ആദ്യപ്പതിപ്പുകൾ കിട്ടും. കുറെ ഉയർന്നതോതിൽ ചിന്തിക്കണമെന്നും, ഉത്തമങ്ങളായ ഗുണങ്ങളും ഗുണമകരന്മാരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തണമെന്നും, ഭാഷയിൽ അന്നുണ്ടാകുന്ന പുസ്തകങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവേചനം ചെയ്ത് പഠിക്കണമെന്നും മറ്റും ഔദ്യോഗികമുള്ളവർക്ക് വേണ്ടിയാണ് ഗുണമാലോകം നിലനിന്നിട്ടുള്ളത്. ഇനി മുതൽ അല്പം ചില മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. 'ഡൈറക്ടറും' 'ലിറ്റററി സെക്രട്ടറിയും' ചേർന്നിടത്തിലൊരു മാസിക എന്ന ആദ്യത്തെ പ്രഖ്യാപിതാദർശത്തിൽനിന്ന് കുറെ മാറ്റത്തോടുകൂടി മൂന്നാംവർഷത്തിലേയ്ക്ക് ഞങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഒന്നാം വർഷത്തിനു ശേഷമെന്നതുപോലെ രണ്ടാം വർഷത്തിനു ശേഷവും മാനേജ്മെന്റിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിന് വേണ്ടിയാണ് ആ മാറ്റം എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അച്ചടിസംബന്ധമായ കലാതാമസംകൊണ്ട് മാസിക ചിലപ്പോഴൊക്കെ മുറതൊറി പുറത്തു വന്നിട്ടു

ണ്ട്. ഇനിമേലാൽ അങ്ങിനെ വരാതിരിക്കാൻ തക്കൊല്ലാ വ്യവസ്ഥകളും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ചരമങ്ങൾ

ഈ കഴിഞ്ഞ ഒരുവർഷം അനവധി മഹാനാരുടെ ചരമം കൊണ്ട് കറുപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. അവരെപ്പറ്റിയെല്ലാം അപ്പപ്പോൾ കറുപ്പുകളും ലേഖനങ്ങളും ഗുണമാലോകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഏറ്റവും അടുത്ത കാലത്തായി കേരളത്തിനു സംഭവിച്ച നഷ്ടം സംഗീതവിദ്വാൻ ടി. ലക്ഷ്മണൻ പിള്ളയുടേയും മഹാകവി പള്ളത്തുരാമന്റെയും ചരമം കൊണ്ട് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. ടി. ലക്ഷ്മണൻ പിള്ള അവർകൾ, ചെന്തേണ്ട ജോലിയൊക്കെ ചെയ്ത്, ആയിരം വൃഷ്ടചന്ദ്രന്മാരേയും കണ്ട്, പരിതുപുനായിട്ടാണ് മരിച്ചത്. ശ്രീമാൻ പള്ളത്തുരാമനാകട്ടെ, പല പുതിയ ഉദ്യമങ്ങളിലും കാൽവെച്ച്, ഇനിയും ഒട്ടവളരെ ചെയ്യാൻ ആരോഗ്യവും ആയുസ്സും ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ആശിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ് മരിച്ചത്. അദ്ദേഹം അല്പകാലംകൂടി ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, പത്രപ്രവർത്തനം, പലനചിത്രം, കവിത ഇങ്ങനെ നാനാമുഖമായി നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നേനെ. ഏതായാലും അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ഒന്നു പറയാം. സുഖമായി ജീവിക്കുക എന്നത് ഒരു കലാവിദ്യയെന്നോണം വശമാക്കിയിരുന്ന അദ്ദേഹം സുഖമായി തന്നെ മരിച്ചു (ഏതായാലും കൊണ്ടാണല്ലോ മരണം സംഭവിച്ചത്.)

ഈ രണ്ടു കലാകോവിദന്മാരുടെയും മരണമാവിന് നിത്യശാന്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കല എന്തിനും?

സുകുമാർ അഴീക്കോട്

[ധാരാളം വായിക്കുകയും ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു യുവസാഹിത്യകാരനാണ്, സുകുമാർ അഴീക്കോട്. കച്ചവടസംബന്ധമായ ഒരു ബിരുദം (ബി. കോം) കൈക്കലാക്കിയെങ്കിലും സാഹിത്യത്തോടുള്ള അഭിനിവേശംനിമിത്തം ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി ജോലി ചെയ്യുകയാണിദ്ദേഹം. ചിറയ്ക്കൽ രാജാസ് ഹൈസ്കൂളിൽ ഇപ്പോൾ ജോലി നോക്കുന്നു]

1. 'കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി' എന്ന പക്ഷത്തിന്റെ സുവിദിതവക്താവായ ഓസ്കാർ വൈൽഡ് ഇങ്ങിനെ വാദിച്ചിരിക്കുന്നു: "കലാവൈശിഷ്ട്യം പ്രശ്ലേഷിക്കുന്ന ചില മനോഹര കവികളെ ചിലപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അവലിഷ്ട്യാറാണ്. ആ കവികൾക്കു ഒരു സന്ദേശവും നൽകാനില്ലെന്നതാകുന്നു ഇതിനവർ പറയുന്ന സല്യസാധാരണവും വിവേകവിഹീനവുമായ നേതൃ. വല്ലാസന്ദേശവും പ്രദാനം ചെയ്യാനുള്ളതിൽ അവർ, ഒരുവള, അങ്ങിനെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അതിൻഫലം വിപര്യയമാവും. സുന്ദരകൃതികൾ പ്രണയനം ചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചതുതന്നെ അവർക്കു യാതൊരു നൂതന സന്ദേശവും നൽകാൻ ഇല്ലായ്മയാലാണ്." മരണാരു സന്ദർഭത്തിൽ, അദ്ദേഹം ഈ വിധത്തിലും പ്രസ്തുതവാദം വിശദീകരിച്ചിരുന്നു: "മഹത്തായ കലാസ്സൃഷ്ടികളൊഴികെ മരണാനന്ദം നിലനില്ക്കുകയില്ല..... ജീവിതത്തോടു നാം ആനന്ദമാവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അതു നമുക്കു നിരാശയെ നൽകുന്നു".....എല്ലാറ്റിനും നാം കലയുടെ സന്നിധിയെ പ്രാപിക്കണം, ഒരു ക

ലയും ധാർമികമല്ല. കാരണം വികാരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വികാരമർണകലയുടെ ലക്ഷ്യം. സൗന്ദര്യതത്വങ്ങളാണ് സദാ ചാരതത്വങ്ങളെക്കാൾ ഉയർന്നത്."

2. "പതനങ്ങൾ മധുരമായി കൂജനം ചെയ്യുന്നതിനും കസുരങ്ങൾ കമനീയമായി വികസിക്കുന്നതിനും വല്ല അർത്ഥവുമുണ്ടോ?" എന്ന പ്രശ്നത്തോടെ ഇംഗൾസോൾ പ്രസ്തുത കലാർത്ഥവാദത്തെ ഇങ്ങിനെ സാധൂകരിക്കുവാൻ യത്നിക്കുന്നു: "സന്മാർഗ്ഗവും കലയും തമ്മിൽ നേരിട്ടൊരു ബന്ധവുമില്ല കല അതിനുവേണ്ടി ഉളവാക്കി, അതിനുവേണ്ടിത്തന്നെ വർത്തിക്കുന്നു."

3. ഒരു പ്രശസ്ത പാശ്ചാത്യ ചിത്രകാരനായ ഹസ്റ്റ്ലർ ഇങ്ങിനെയും ഉദ്ഘോഷിച്ചിരിക്കുന്നു: "കലയെ സ്സംബന്ധിച്ചു നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിന്റെയും സഹചരിതത്വത്തിന്റെയും ക്ലേശാവഹമായ ഭാരം ദൂരത്തള്ളി, നമ്മുടെ നന്മകളും തിന്മകളും കലയുടെ മാഹിത്യത്തെ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് അറിയേണ്ട അവസരം അതികൃമിച്ചിരിക്കുന്നു."

സമാഹരിച്ചു പറഞ്ഞാൽ, കല ജീവിതപരതന്ത്രമല്ലെന്നും നിഷ്പ്രയോജനമാണെന്നും സദാചാരപരമമല്ലെന്നും ആനന്ദാത്മകം മാത്രമാണെന്നും ആകുന്നു, 'കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി' എന്ന വാദത്തിന്റെ പ്രഘോഷകന്മാർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. എങ്കിലും കലയെ നമുക്കിവാദബാധങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യാം:-

(ക) കല ജീവിതവിയേയമല്ലേ?—മനുഷ്യ വ്യക്തികളിലും തൽസമൂഹത്തിലുപരി നിഷ്ഠിതമത്രെ കല; അനിഷേധ്യമായൊരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണിത്. മാനവ ജീവിതത്തെ സുഗമവും സുഖദവും ആക്കുവാനുള്ള അനന്തവിവിധങ്ങളായ മാർഗ്ഗപ്രദങ്ങളിലൊന്നുമാത്രമാകുന്നു കല. അത്രത്തോളം അതു ജീവിതവിയേയവുമാകുന്നു. “മഹത്തായ കലാസൃഷ്ടികളൊഴികെ മറ്റെന്തെങ്കിലും നിലനില്ക്കുകയില്ല” എന്ന ഓസ്കാർ വൈൽഡിന്റെ വാദത്തിന്റെ ഉപപത്തി കലാസൃഷ്ടിയുടെ കർത്താവായ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതമണ്ഡലപ്രഭാവത്തിലാണല്ലോ ചെന്നുവന്നിരിക്കുന്നത്. എന്നുവെച്ചാൽ, കലാസൃഷ്ടിയുടെ അനന്തരത, പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും, തൽസൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ നിരവ്യാതമായ നിർദ്ദേശമാകുന്നു. ഇതിലേറെ, കലാനിർമ്മിതിയും കാലാധിഷ്ഠിതമായി പരിലസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിനും മൂലകാരണം, കലാവിചാരത്തിന്റെ കാലപരമായ അഭിർഭാവം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ശക്തമായ മനുഷ്യവ്യക്തികളുടെ ജീവിതസത്തയാകുന്നു. കലാസൃഷ്ടികൾ നില്ക്കുന്നപോലും! എന്തുകൊണ്ട്? എന്തിനും? വെറുതെയല്ല, എന്തായാലും അനുവദിക്കാം അപ്പോൾ കർത്താവില്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ശക്തമായ, ആസ്വാദകനില്ലെങ്കിൽ ആസ്വാദ്യവസ്തുവിന്നു പ്രസക്തിയോ ഇല്ലെന്നിരിക്കെ, കലയുടെ സൃഷ്ടിയാസ്വാദകേന്ദ്രമായ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്നു വിയേയമാണ് കല എന്നു വ്യപര്യക്ഷണമെന്നു അപാർത്ഥമല്ല. ഈ ജീവിതവിയേയതമത്രെ കലയ്ക്കു ജീവിതാർത്ഥമെന്നു എങ്ങനെയെന്നാൽ, ജീവിതവിയേയമായ സർവ്വവും ജീവിതാർത്ഥമാണെന്നു മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഒന്നൊഴിച്ചാൽ അർത്ഥമാകുന്നു. മറിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ജീവിതാർത്ഥമല്ലാത്തത്

ജീവിതവിയേയമല്ലെന്നും സത്യമായി സമീക്ഷിക്കാം. ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്താലിതു വ്യക്തമാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. ശാസ്ത്രം മനുഷ്യജീവിതവിയേയമാണ്, അതായത് അതിന്റെ സൃഷ്ടിയും നിയന്ത്രണവും സർവ്വവും മനുഷ്യാധിഷ്ഠിതമാകുന്നു. മനുഷ്യൻ ശാസ്ത്രത്തെ സൃഷ്ടിച്ചു നിയന്ത്രിക്കുന്നതെന്തിനെന്നു ചോദ്യത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്തമായ സമാധാനം, അവന്റെ ജീവിതത്തിന്നു വേണ്ടിയെന്നുമാത്രമാകുന്നു. അഥവാ, ജീവിതാർത്ഥമല്ല ശാസ്ത്രമെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ അതിന്റെ നിർമ്മാണനിയന്ത്രണാഭികളിൽ ഉന്മൂലനാവേണ്ടതില്ലെന്നും കരുതാം. ഈ ദൃഷ്ടാന്തത്തിലെ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് കലയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൽ, സമാനയുക്തിയോടെ കലയുടെ ജീവിതാർത്ഥം വിശദീകരിക്കുന്നതാണല്ലോ. കല കേവലം ഒരു പ്രാകൃതിക പ്രതിഭാസമാണെങ്കിൽ ജീവിതബാഹ്യമാണെന്നു വാദം അനുവദിക്കാം, എന്നാലതൊക്കെ വൈയക്തികസ്പർശമെന്നായിരിക്കെ അതിന്റെ ജീവിതസംബന്ധം നിരാകരണീയമല്ലാത്തതുവശേഷം.

(ഖ) കല സോപയോഗമല്ലേ?—മനുഷ്യവൃത്തികളെക്കുറിച്ചെല്ലാം ക്രമരഹിതമായി പഠനം ചെയ്യുമ്പോൾ സർവ്വപരിധി ഗ്രഹിക്കാവുന്ന സത്യം, ഒരു ബോധനിരവൃത്തിയും ജീവിതപരിധിക്കുള്ളിൽ പ്രയോജനവിഹിതമല്ലെന്നാകുന്നു. ജീവിതപരിധിക്കുള്ളിൽ മാത്രം—കാരണം, ജീവിതാർത്ഥീകരമായ ബ്രഹ്മാണുസമന്വയത്തിൽ വ്യക്തിജീവിതത്തിന്നു വല്ല അർത്ഥമോ ഉദ്ദേശമോ പ്രയോജനമോ ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം അസമാധേയമത്രെ. പക്ഷെ, ജീവിതപരിധിക്കകത്തെ സർവ്വവിധസന്ദനങ്ങൾക്കും സപ്രയോജനത സന്നാതനാൽമാകുന്നു. 1 “പ്രയോജനമന്ദിശ്യ

ന മന്ദോപിപ്രപത്തേ' അവിമൃശ്യാകാരിയായ ഒരു ബുദ്ധിമിനന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ചോലുവല്ല പ്രയോജനവുമുനിയെസംഭവിക്കാറുള്ള—ആ പ്രയോജനം എത്രമേൽ അനുഭവിക്കുമോ അനേകമോ ആവട്ടെ. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യ മനോഽണ്ഡലത്തിന്റെ മൗഢ്യാവൃത്തികളിലൊന്നായ കലമാത്രം നിഷ്പ്രയോജനമാവാൻിടയില്ല. കല നിഷ്പ്രയോജനമെങ്കിൽ, നിഷ്പ്രയോജനമായ രോഗാപ്രവൃത്തിയും യുഗയുഗാന്തരങ്ങളായി ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം മനുഷ്യൻ വിവേചനം തൂണുനായി വേിച്ചിട്ടില്ലെന്ന സത്യം പുറസ്തരിച്ചു നമുക്കു പോടിക്കാം. 'എന്തുകൊണ്ടു നിഷ്പ്രയോജനമായ കല ഇതിനകം സമ്പൂർണ്ണനാശം അടങ്ങിയിട്ടു'എന്ന്. കലയുടെ സമ്പൂർണ്ണനാശത്തെ തടയാതിരിക്കുകമാത്രമല്ല, അതിന്റെ പ്രവൃദ്ധാധികാസത്തെ സാധിച്ചതുമായ ഗുണവിശേഷമത്രേ അതിന്റെ സോപയോഗത്വം. 'എല്ലാറ്റിനും നാം കലയുടെ സന്നിധിയെപ്രാപിക്കണം' എന്ന് ഓസ്കാർ വൈൽഡ് എഴുതിയപ്പോൾ ആ വാക്യം കലയുടെ പ്രയോജനപരതയുടെ വ്യാപ്തിയുൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം ധരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുവരാം. പക്ഷെ, വാപയിതാക്കളായ നമുക്ക് ആ അർത്ഥം തോന്നുകതന്നെ ചെയ്യും. ഏതായാലും, സുമാവികാസനംപോലെയും പതംഗ്രജനംപോലെയും നിരർത്ഥകമല്ലെ കലാപ്രസരണം, എന്ന ഇംഗർസോളിന്റെ പ്രശ്നത്തിനു സമുപിതമായൊരു സാർവ്വകാലാധാരമായിത്തീർന്നു പ്രസ്തുത വാക്യമെന്നു കാണാം. മുരുകത്തിൽ, കലയേപ്പോലുള്ളൊരു അനർഘക്രമ്യം പ്രയോജന വിധരമാണെങ്കിൽ, മനുഷ്യസമുദായം അതുകൊണ്ടു ഉൽബുദ്ധമായിത്തീരുന്നു ഒരു വിദഗ്ദ്ധാധാരമായിത്തോന്നിപ്പോകുന്നു. കലാസ്വഭാവത്തിന്നു വെമ്പു

ന്ന വമ്പിച്ചൊരു ഭാവുക സമൂഹത്തിന്റെ സത്തതന്നെ ഈ പ്രയോജനപരതയെ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതായത്, നിഷ്പ്രയോജനമാണ് കലയെങ്കിൽ തദാസ്വാദനോൻ മുഖരായ സഹൃദയരുടെ അസ്തിത്വത്തിന്നർത്ഥമില്ല. സഹൃദയസമുദായത്തിന്നു സാർവ്വകതയുണ്ടെന്നാണെങ്കിൽ, കലയുടെ പ്രയോജനാപേക്ഷതയെ തിരസ്കരിക്കാവുന്നതുമല്ല.

(ഗ) കല സമാഗ്തപരമല്ലെ?—ഇവിടെ, കലാപ്രവർത്തനം ശാഖാബാഹുളമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഘടകം മാത്രമാണെന്നു സുസ്ഥിരീകരണം. ഈ ബാഹുള്യ ജീവിതത്തിൽ അനുപേക്ഷണീയമായ ഒരു പ്രമാണമാകുന്നു ധർമ്മം. സമാഗ്തത്തിന്റെ വൃത്തപരിധിയാണത്. ജനപ്രതിയൊ കാലം പ്രതിയൊ ദേശപ്രതിയൊ സദാചാരത്തിന്റെ സ്മരണയുടെ വിഭിന്നങ്ങളാണെന്നു വരാം എന്നാൽ, സമർത്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുവാനുള്ള ഒരു യുക്തിഭണ്ഡമായി ഈ സംഗതിയെ ഉപയോഗിക്കുന്നത് ആത്മവ്രാതനമത്രേ! ഭക്താഹരണം കാണിക്കാം:—ഭരണകൂടത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ജനക്ഷേമമാണെന്ന തത്വം സ്വാഭാവികമാകുന്നു. പക്ഷെ ജനക്ഷേമത്തിന്റെ സ്വരൂപസ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി രാഷ്ട്രമീമാംസകരുടെയിടയിൽ അസംഖ്യങ്ങളായ വാദവിധികൾ നിലവിലുണ്ട്. ഈ വിഭിന്നതയെ മുൻനിർത്തി, ഭരണകൂടത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ജനക്ഷേമമല്ല, ജനദ്രോഹമാണ്, എന്നാൽ വാദിച്ചുകണ്ടിട്ടില്ല. അപ്പടിത്തന്നെ, ധർമ്മാഗ്തങ്ങളുടെ വൈവിധ്യം ധർമ്മത്തിന്റെ നിരീകരണീയതയെല്ല ഉപലക്ഷിക്കുന്നതെന്നു ഉറച്ചു ധരിക്കേണ്ടവർ പലരുണ്ടു കലാലോകത്തിൽ. അവനവനു വിശ്വാസംഗ്രഹപരമായിത്തോന്നുന്നതുതന്നെ അവനവന്റെ ധർമ്മം. അതിനെ നിഷേധിച്ചു കലാപ്രവർത്തനം ചെയ്യരുതെന്നു കലാസ്വാമാഗ്തികമാണെന്നു

പം മുതലായ വികാരങ്ങളുടെ പ്രഭാവം നന്മയ്ക്കു സംഭവിക്കുന്നതും കലയ്ക്കു നന്മയ്ക്കു അനിവാര്യമായ 'അസ്ര നഖി'ന്റെ ദൃഢത, സുഖം, ജീവികൾക്കു ഭക്തി നന്നല്ല, ഇത്രയും ഉപദേശങ്ങളും നിരസങ്ങളും ഇവിടെ നിഷ്കാരണം ചെയ്തു നമ്മുടെ ചില കലാകാരന്മാരുടെയും കലാനിരൂപകന്മാരുടെയും കണ്ണുതുറപ്പിക്കണമെന്നു ഏകദേശം പുറപ്പെടുവിച്ചുമാത്രമാകുന്നു. "കലാതോരം, ദേശത്തോരം മാറിമറിയുന്ന സാമ്പത്തികതയെ കലാകാരൻ പരിഗണിക്കേണ്ടതില്ല" എന്നു ചർമ്മേനി നദിക്കാതിരിക്കാൻ അർദ്ധ ധരിച്ചുവെച്ചതിന്നുദാഹരണമായിട്ടുമാർത്താണ്. നിയന്ത്രണം നിരമയവും അനിവാര്യവുമായ ഒരു ധർമ്മിക സൗധം നമ്മുടെ മാനസിക സാഹചര്യമായ സാമൂഹികാഭാവങ്ങളുടെ നിത്യ ധർമ്മമത്രെ. അതിനെ അവഗണിക്കുന്നതു, എത്രയായാലും, മനുഷ്യനെന്ന നിലയിൽ നല്ലതിന്നല്ല. അതിനെ അതിലംഘിക്കുന്നതെന്നുവെങ്കിലും, പ്രാപ്തമാക്കേണ്ടതെന്നല്ല, കലാകാരനോടുള്ള നമ്മുടെ ഉപദേശം. സാമ്പത്തികപ്രഭാവകമായ കല കലയാവുന്നല്ല, മറിച്ച് സാമ്പത്തികരോധകമോ ദുർമ്മർദ്ദോൽബോധകമോ ആ

5 'അസ്ര നഖിൻ'—മനുഷ്യശരീരത്തിലെ അന്തഃസ്രോതസ്സുകളായ ഗ്രന്ഥികളിൽ (Endocrine Glands) ഒന്നിന്റെ ഉത്സാഹമാകുന്നു 'അസ്ര നഖിൻ'

5 (Adrenalin) കോപാദികളായ വിദ്യുച്ഛക്തികൾക്കു വ്യക്തിയെ ക്ഷോഭിപ്പിക്കുമ്പോൾ, ഇതുധാരാളം സ്രവിച്ചുതുടങ്ങും. അസ്ര നഖിന്റെ അതിപ്രസരണം ശരീരരോഗത്തെ വികലമാക്കുന്നു. ദേഹം പോലും മാനസികമായ വിഷമസ്ഥിതിക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നു താല്പര്യം.

വരുത് കല എന്നു മാത്രമേ അനുശാസിക്കുന്നുള്ളൂ. ഈ തത്വാനുഷ്ഠാനം കലാകാരന്റെ നിലയല്ല, മനുഷ്യന്റെ നിലയ്ക്കാണ്, കലാകാരൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അതായത്, കല സാമ്പത്തികമെന്നതിനർത്ഥം കല അസാമ്പത്തികമാവരുതെന്നു മാത്രമാകുന്നു.

The standpoint of art may be un-moral or a-moral (i.e ethically neutral), but it can never be immoral. കലാകാരന്മാർ സന്ദേശമൊന്നും നൽകാതിരുന്നെങ്കിലും. സന്ദേശദാനമല്ല കലാധർമ്മം എന്നു പറയാം; സൗന്ദര്യവിഷ്ണുണമാണല്ലോ കലാകാരകൃത്യം. പക്ഷെ, 'സന്ദേശം എന്നതിന്നു സർവ്വസന്ദേശം എന്നാലും അർത്ഥനിഷ്പാദനം ചെയ്തു, 'സന്ദേശദാനമല്ല കലാവൃത്തി' എന്നതിന്നു പ്രതിലോമവിക്ഷേപത്തിലൂടെ 'ദുസ്സന്ദേശദാനമാകുന്നു കലാകാരകൃത്യം' എന്ന സാരം സമീകരിക്കുന്നവരുടെ യുക്തിബോധവും സന്ധിത്വവും പരിതാപകരമാക്കാൻ അധഃപതിച്ചതത്രെ. 'സന്ദേശദാനം' സദാസദവ്യത്യാസവിഹിതമായ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രദാനത്തെയാകുന്നു വിക്ഷേപിക്കുന്നത്. കലാകാരന്റെ പ്രാഥമികകൃത്യം സന്ദേശദാനാദിരിക്കുമായ സൗന്ദര്യപ്രകടനമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ദുസ്സന്ദേശത്തെ ദാനം ചെയ്യുന്നവർക്കു തിരായ സിദ്ധാന്തമാണ് വാസ്തവത്തിൽ 'സന്ദേശദാനമല്ല കലാവൃത്തി' എന്ന പ്രസ്താവത്തിലുള്ളതെന്നാണർത്ഥം വരിക. പിന്നെ, ദുർമ്മർദ്ദപ്രബോധകമായ കലാഭാസങ്ങളെ ഖണ്ഡനം ചെയ്യുകയും സാമ്പത്തികമോലോലമായ കലാസൃഷ്ടികളെ മണ്ഡനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന വിമർശൻ, ജീവിതത്തിന്റെ വിശദകാശപ്പാപമായ ധർമ്മികവേദിയിൽ പെട്ടാണ്, കലാതത്വങ്ങളുടെ കേവലസങ്കേതത്തിൽ നിന്നല്ല, അപ്രകാരം നിരൂപണം ചെയ്യുന്നതെന്നു ധരിക്കേണ്ട

തോളവും കലയുടെ ആമഗ്നജീവിതത്വമാകുന്നു. സ്പഷ്ടീകരിക്കുന്നതു ജീവിതത്തിൽ നിന്നുദിച്ച ജീവിതത്തിലൂടെക്കടന്നുപോകുന്ന കല ജീവിതത്തെ ഭാവഭാസുരമാക്കുന്നു. വെന്നതിലെ പരസ്പരാശ്രയിതാവം, കല ജീവിതബാഹ്യമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ജീവിത മർമ്മസ്ഥം കൂടിയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇത്തരം മാർമ്മികമായ മനുഷ്യകഥാനഗ്നം ലാവണ്യോന്മുഖതയാൽ കലാരൂപത്തിലാവിഷ്കൃതമാവുമ്പോൾ

സത്യസൗന്ദര്യങ്ങൾ അതിൽ സമ്മേളിക്കുകയും, തന്നിലിനമായ ആനന്ദം ദിഗ്ഗുണിഭവിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതത്രേ വിഖ്യാതനായ സ്റ്റൈൻബർക്കവി ഇങ്ങിനെ പാടുന്നത്.

സത്യമേകന മധുരവിളക്കുയാൽ എത്രമേൽ സൗന്ദര്യം രചിക്കുമാവുകയില്ല!

(ശിവജിയിൽനിന്ന്)

ശബ്ദതാരാവലി

[മലയാള നിഘണ്ടു]

പരിഷ്കരിച്ച നാലാം പതിപ്പ്.

പ്രതിമാസം കൂറൺ നാലിലൊന്നു വലിപ്പത്തിൽ 140 പേജുള്ള
ഓരോ സഞ്ചികയ്ക്കും

വില 1 രൂ. 8 ഞ.

ഉദ്ദേശം പതിനാലു് സഞ്ചികകൾ.

ഇതുവരെ പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സഞ്ചികകളുടെ എണ്ണം 6.
ആവശ്യക്കാർക്ക് വി. പി. യായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്.

കെ. മാത്യു

ലൈബ്രറിയൻ

ശ്രീ ചിത്തിരതിരുനാൾ ഗ്രന്ഥശാല, തിരുവനന്തപുരം.

നിരൂപണങ്ങൾ എന്തിന്?

കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർ

മനുഷ്യർക്കു കവിതയും കഥയും നാടകവും മറ്റും വായിച്ചു രാസിക്കുകയും സംസ്കാരം നേടുകയും പുരോഗമിക്കുകയും ചെയ്യാത്തപ്പോൾ? അവയുടെമേൽ പിന്നെ നിരൂപണങ്ങളുടെ ആവശ്യമെന്ത്?

ഒന്നാമത്ത്, എല്ലാ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരും—കവികളായാലും കഥാകാരന്മാരായാലും നാടകകാരന്മാരായാലും ആരായാലും—തങ്ങളുടെ കൃതികളെപ്പറ്റി ആളുകൾ എന്തു പറയുന്നു എന്നറിവാൻ അത്വർക്കണ്ണിതരാകുന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ കൃതികളെ അച്ചടിക്കുമ്പ്പോഴു സ്നേഹിതന്മാരെ കാണിച്ച് അഭിപ്രായം തേടുന്നു—ഏഴുത്തുകാരുടെ സ്നേഹിതന്മാരായവർക്കെല്ലാം പലപ്പോഴും ബോധ്യമില്ലാത്തതിനിടയിൽ ഒന്നാകാമെന്നാണ്. അച്ചടിച്ച കഴിഞ്ഞാലുടൻ പത്രമാസികകൾക്കയച്ചുകൊടുത്തു അവയുടെ അഭിപ്രായം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതും കാത്തിരിക്കുന്നു സ്വന്തം കൃതിയെപ്പറ്റി ആളുകൾ നല്ലതു പറയുമെന്നാണ് എല്ലാവരും ആശിക്കുക; അതു ന്യായമാണെന്നും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പ്രായേണ എല്ലാവരും കൃതിപരസ്കരണത്താൽ അന്തർലോകത്തിൽ കഴിവുകളെ നൂറുശതമാനവും ഉപയോഗിച്ചു നന്നാവണമെന്നു കരുതിക്കൊണ്ടാണല്ലോ. എന്നിട്ടും ആളുകൾ അതിനെപ്പറ്റി മറിച്ചാണു പറയുന്നതെന്നു വരുമ്പോൾ അവർ വ്യസനിക്കും, ശൂണ്ണിയെടുക്കും, അതിനെപ്പറ്റും കുടന്നേക്കും. ഈ വികാരഭേദത്തെ അടക്കി ഒതുങ്ങിയിരിക്കാൻ തന്റേറടുത്തു അല്ലാ ചിലർക്കു സാധിക്കുകയുള്ളു. അവർപോലും ചിത്തയായാലും വേണ്ടില്ല, ആളുകൾ തങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലുമൊന്നു പറഞ്ഞുകേൾക്കുവാൻ ഉൽക്കണ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കും. നിലവാരപ്പെട്ട ആശയങ്ങളെ എതിർത്തുകൊണ്ടു കൃതികൾ രചിക്കുന്നവരാകട്ടെ, മിക്കവാറും ശക്തർത്തെയോണു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നു പറയാം. ചിലർ ചോദിക്കാറുണ്ട്, ആരെന്തു പറയുന്നു എന്നറിവാനല്ല, പരസ്യശ്രദ്ധിക്കൊടുക്കേണ്ടാത്ത പരസ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണു തങ്ങൾ പത്രങ്ങളുടെ പുസ്തകം അഭിപ്രായത്തിനയച്ചുകൊടുക്കുന്നതെന്ന്. അതു വെറും വീമ്പിട്ടിക്കാലാണ്. അയച്ചുകൊടുത്ത പുസ്തകത്തിനു പത്രങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം വരാതിരിക്കുമ്പോൾ അവർ വ്യസനിക്കുകയും കേജാലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കൂലികൊടുക്കാതെ പരസ്യം പാറിക്കുക എന്ന ലോഭം നിറവേറാത്തതുകൊണ്ടേതെന്നയാണോ എന്നു അവർ ചൂഴ്ന്നതോലോമിക്കട്ടെ. സ്വന്തം കൃതി ലോകരാൽ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതാണ് എല്ലാവർക്കും ഏറ്റവും ദുസ്സഹം. നമ്മുടെ പത്രപ്രവർത്തകന്മാർ ഒത്തുചേർന്ന് ഇന്നിമേൽ തങ്ങളുടെ പത്രങ്ങളിൽ ഒരു പുസ്തകത്തെപ്പറ്റിയും, നല്ലതാവട്ടെ, ചിത്തയാവട്ടെ രേഖാപരവും ഏഴുതില്ല എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക, അപ്പോൾക്കാണ്, ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്കു അതിൽ എത്രമാത്രം പ്രതിഷേധമുണ്ടാവുമെന്ന്.

അതുകൊണ്ടു സാഹിത്യത്തിൽ പുസ്തകനിരൂപണം നടക്കുന്നതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം പുസ്തകമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. നാലാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. ആറാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. ഏഴാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. എട്ടാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. ഒമ്പതാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. പത്താമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു.

അതുകൊണ്ടു സാഹിത്യത്തിൽ പുസ്തകനിരൂപണം നടക്കുന്നതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം പുസ്തകമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. മൂന്നാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. നാലാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. അഞ്ചാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. ആറാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. ഏഴാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. എട്ടാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. ഒമ്പതാമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു. പത്താമത്തെ ആവശ്യം നിരൂപണമെഴുത്തുകാർക്കു നന്നായാണെന്നു തെളിയുന്നു.

കവികൾക്കും മറ്റുമെന്നപോലെ, അവരിൽ ചിലർക്കുണ്ടായിരിക്കും തങ്ങളുടെ ജീവിതാനുഭൂതികളേയും ആശയാദർശങ്ങളേയും ആവിഷ്കരിക്കാൻ ഒരു സൂക്തം. എന്നാൽ അതാവിഷ്കരിക്കത്തക്ക ഒരു കലാരൂപം കല്പിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ജന്മവാസന കരവായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അവർ സ്വാശയാവിഷ്കരണത്തിന് മറ്റു സാഹിത്യകൃതികളെ അവലംബമായെടുക്കുന്നു. ഈ നിലയ്ക്കു നിരൂപകന്മാർ പരോപജീവികളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാത്തുയില്ല. എന്നാൽ ആ പദത്തെ അധികേഷപാശത്തിൽ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണം; കവികൾ തുടങ്ങിയ മറ്റു സാഹിത്യകാരന്മാരും ഒട്ടും കുറയാതെ പരോപജീവികൾ. തന്നെയാണെന്നോക്കണം. പ്രാചീനരായ കവികൾ ഉണ്ടാക്കിപ്പോയ കലാമുദ്രകളെ എടുത്തുപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കവികൾ എത്രപേരുണ്ട്? വ്യാസചാത്മികിപ്രഭൃതികളെ ഉപജീവിച്ചുകൊണ്ടു സ്വാശയങ്ങളെ ആവിഷ്കരിച്ചതിൽ ചേസകാളിദാസാദികൾക്ക് അടികാനിപ്പാനേ ഉള്ളുവെങ്കിൽ, അവരെല്ലാവരെയും ഉപജീവിച്ചുകൊണ്ടു സ്വാശയാവിഷ്കരണം നടത്തുന്നതിൽ നിരൂപകന്മാർക്കു ലജ്ജില്ലാത്തുള്ളത്?

മൂന്നാമത്തെ ആവശ്യം വായനക്കാർക്കാണ്. ഒരു സാഹിത്യ കൃതി എങ്ങിനെ ആസ്വദിക്കപ്പെടണമെന്നും, അതിൽനിന്നു സാംസ്കാരികമായി എന്തെന്തു് എങ്ങിനെ എങ്ങിനെ നേടിവയ്ക്കണമെന്നും വായനക്കാർക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയാണതു്. വെറും ജനകീയ സാഹിത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഇതാവശ്യമില്ലെന്ന്, പക്ഷെ, പറയാം; എന്നാൽ നമുക്കു ജനകീയസാഹിത്യങ്ങൾ മാത്രമല്ലേ ഉള്ളതു്. ഗഹനങ്ങളും ആലോചനാഗുതങ്ങളുമായ കൃതികളിൽ

പ്രവേശം ലഭിപ്പാൻ സാമാന്യക്കാർക്കു നിരൂപണങ്ങളുടെ ഹസ്താവലംബം ആവശ്യമാണ്. അങ്ങിനെ പൊതുസംസ്കാരത്തെ പറ്റിക്കൊപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്ന കായ്കത്തിൽ നിരൂപണത്തിനുമുണ്ട് അതിന്റെ ഒരു പങ്കു നിർവ്വഹിപ്പാൻ.

പുസ്തകനിരൂപണത്തിനു് ഇത്രയെല്ലാം ആവശ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നിരിക്കിലും, നിരൂപകന്മാരിൽനിന്നു് വല്ലാതെപ്പുറം കേൾക്കുമ്പോഴെല്ലാം കവികൾ തിരിഞ്ഞുനിന്നു കയ്ക്കും: "ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങളുമായിട്ടുപെടുവാൻ നടുക്കൊരു നിരൂപകനുണ്ടായിട്ടു് ഭാവശ്യാവുമില്ല, ദ്രോഹമേ ഉള്ളു. ദയവിലായിട്ടു മാറിനിന്നാൽ മതി" എന്ന്. ചില വായനക്കാർ ഇതേ രൂപരകയും ചെയ്യും. അവരിങ്ങിനെ പറയുന്നതിൽ ഒട്ടൊരു വാസ്തവമില്ലായ്മയില്ല. ഇതിനെ തലശ്ശേരി ബ്രഹ്മൻ കോളേജിൽ യശശ്ശേരിനായ എം. ആർ, നായരുടെ—സഞ്ജയന്റെ—ചിത്രം അനാമദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഇതിങ്ങിനെ ചന്തത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി: "സാഹിത്യരസികന്മാരും ആസ്വാദകന്മാരും നിപുണന്മാരും നിരൂപകന്മാരുമാണു നമ്മളെന്നു സ്വയം സമാശ്വസിച്ചു സന്തുഷ്ടിയടയുന്ന നമ്മളിൽ ചിലരുടെ അഭിനന്ദനംകൊണ്ടോ ആശ്ചര്യംകൊണ്ടോ ആദ്യേകംകൊണ്ടോ അല്ല സഞ്ജയസാഹിത്യത്തിനു പ്രതിഷ്ഠ കിട്ടിത്തുളളതും ആ പ്രതിഷ്ഠസ്ഥിരമാകാൻ പോകുന്നതും." (മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പു് മാച്ച് 12, 1950) ഒരിക്കലുമല്ല. സഞ്ജയസാഹിത്യത്തിന്നു മാത്രമല്ല, അന്യതയുള്ള എല്ലാ സാഹിത്യത്തിന്നും ലോകത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ കിട്ടിത്തുളളതൊന്നും നിരൂപക നിപുണന്മാരുടെ അഭിനന്ദനാശീർവാദാശ്ശേഖങ്ങളെക്കൊണ്ടല്ല—അവയുടെ സ്വന്തം മെച്ചം

കൊണ്ടും, ചിലപ്പോൾ പൊതുജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാത്മതകൊണ്ടുമാണ്; അഹതയില്ലാത്ത വ വഴതിപ്പോകുന്നത് അവരുടെ അപഹാസാധിക്ഷേപങ്ങളെക്കൊണ്ടുമല്ല. മറിച്ച് ചെങ്കിൽ, തന്റെ കാലത്തെ നിപുണനിരൂപകന്മാരാൽ അഭിനയിക്കപ്പെടുകയോ ആശീർവ്വിക്കപ്പെടുകയോ ആഗ്രേഹിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാതിരുന്ന—നേരെമറിച്ച് അവരായ് ആവോളം അപഹാസിക്കപ്പെടുകയും അധിക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപോന്ന—ചങ്ങമ്പുഴസ്സാഹിത്യം ഇന്നേയ്ക്കു വല്ല ചവറുകൾക്കിടയിൽ നിന്നും അഭിമുഖമെടുക്കപ്പെടേണ്ടി വരുമായിരുന്നില്ല!

അങ്ങിനെ നിരൂപണത്തിനാണെന്നു പറഞ്ഞ ആദ്യത്തെയും ഒടുക്കത്തെയും ആ വശ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ പിൻവലിഞ്ഞു പോകുന്നതുകൊണ്ട് നമുക്കിവിടെ നിരൂപകന്റെ സ്വാത്മാവിഷ്കോണമെന്ന് രണ്ടാമത്തെ ആവശ്യത്തെ മാത്രമുഖ്യമായി കരുതിയാൽ മതി. അപ്പോൾ നിരൂപകനു സ്വാതന്ത്ര്യം കരേളമുതൽ, അതോടൊപ്പം മുതലായും വലിക്കുന്നു. നിരൂപണം, നന്നായി എഴുതപ്പെട്ടാൽ ഒരു കലാവിദ്യയാണ്; എന്തെങ്കിലും പുസ്തകത്തിലെ അവ നിർഭരമായ ഒരു സന്ദർഭമെടുത്തു നല്ലൊരു ചിത്രകാരനെപ്പോലെയായി ചിത്രംപോലെ, ഒരു സ്വതന്ത്രകലയായി നില്പാൻ കൈപ്പറ്റേണ്ടതാണ്. അതിനും നിരൂപിക്കപ്പെട്ട കൃതിയുടെ അഭാവത്തിലും നിരൂപണം ആ സ്വാഭാവികമായും നിരൂപകൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അതിലുൾക്കൊള്ളിക്കണം. സ്വന്തമായ ഒരാശയഗതിയും, അതാവിഷ്കരിക്കേണ്ട കൈപ്പറ്റേണ്ടതേ നിരൂപണത്തിന്നുണ്ടാകേണ്ടൂ എന്നു മുതൽക്കും.

ഇവിടെ ചിലർ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ ചോദിച്ചേക്കാം: "കവികളും കഥാകാരന്മാരും

നാടകകാരന്മാരും പറഞ്ഞതിൽച്ചിലത്തു സംക്ഷേപിച്ചോ മാറി മാറിയോ പകർത്തിയിട്ട്, അതോടൊപ്പം ചില അലങ്കാരശാസ്ത്രപ്രമാണങ്ങളെ എടുത്തുപറയുക, ഒടുക്കം ചില വാചകത്തെറുകൾക്കോ വദനപ്പദകൾക്കോ പെരുപ്പിനിരത്തുക, പുസ്തകത്തിന്റെ വില പേരുക-ഇത്രയൊക്കെയല്ലാതെ നിരൂപകന്മാർക്കു് എന്താണാവോ ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം വെളിപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതു്?" എന്നു്. മേൽവിവരിച്ചവിധം നിരൂപണമെഴുതുന്ന ആദ്യകർമ്മം, നിരൂപണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവസാനത്തിനായി, നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു വാസ്തവംതന്നെ. സാഹിത്യകൃതികൾവായിച്ചാൽ, സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നതിലധികം ആസ്വദിപ്പാനും ആലോചിപ്പാനും കാര്യം ഗ്രഹിപ്പാനും കഴിവുനേടിയവനായിരിക്കണം, ആദ്യമായി, ഒരു നിരൂപകൻ. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരാൾക്കു നിരൂപണ വിഷയത്തോടനുബന്ധിച്ചു ജനങ്ങളെ പലതും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാനുണ്ടാവും. ഉദാഹരണമായി, പ്രചാരവും പ്രതിഷ്ഠയും നേടിയ ചില കൃതികൾക്കുതന്നെ വാസ്തവത്തിലുള്ള മേന്മയെന്തെന്നു ഗതാഗതവികാസം ലോകർ വേണ്ടുവീധം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്ന് അയാൾ തോന്നാം; മറിച്ച് ആ കൃതികൾക്കു ലോകർ മതിക്കുന്നത്ര മേന്മയില്ലെന്നു തോന്നാം; അവർ അവയുടെ താഴ്മയെപ്പോലും മേന്മയായി ഗണിച്ചു ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നാം; അവർ ഒരു കൃതിയെ അതിന്റെ മേന്മയറിയാതെ അവഗണിക്കുന്നു എന്നും തോന്നാം—സ്വാതന്ത്ര്യസംസ്കാരത്തിന്റെ നിലയനുസരിച്ചു തനിക്കു തോന്നുന്ന ഈ അഭിപ്രായങ്ങളെ, ചിലരെങ്കിലും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കാനുണ്ടാ

വാതിലിരിക്കി ല്ലെന്നവിശ്വാസത്തോടെ, ഏഴു
തൂണുതാണു ശ്രദ്ധേയമായ നിരൂപണം.

ഇപ്പറഞ്ഞതരം നിരൂപണങ്ങളെപ്പറ്റി
ചില വലിയ ആളുകൾക്കു് അഭിപ്രായഭേ
ദമുണ്ടു്. പ്രതിഷ്ഠനേടിക്കഴിഞ്ഞ പുസ്തക
ങ്ങൾ നിരൂപണാതിരങ്ങളാണെന്നു് അ
വരുടെ പക്ഷം—അവയെ പുകഴ്ത്തുന്ന
തിന്നു വിരോധമില്ല, ഇകഴ്ത്താൻപാടി
ല്ലെന്നുമാത്രം! 'ഇന്ദുലേഖ'യെ ആക്ഷേപി
യും എത്രയെങ്കിലും വാഴ്ത്തിപ്പറയാം; കൂ
ട്ടത്തിലൊരാൾ താഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞുപോയാ

ൽ, അപ്പറഞ്ഞവന്റെ നേമേ എന്തെന്നിതി
ചെയ്യുന്നതിലും തെറ്റില്ലെന്നുകൂടി അവർ
വിശ്വസിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഒരു കൃതി എ
ത്രമേൽ പ്രതിഷ്ഠനേടിയതായാലും, സക്കാ
ർബഹുമതി കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞതായാൽപ്പോ
ലും, നിരൂപണാതിരമാവിലെന്നതാണു്
നിരൂപണപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തം.
ഇതുപോലെ പേണ്ടതു ജനസമ്മതിനേടാ
ത്ത കൃതികളെ, വേണമെന്നു തോന്നിയാ
ൽ, ആവാളം വാഴ്ത്തിപ്പറയുന്നതിലും
ഒരു തെറ്റുമില്ല.....

(അരുണോദയം)

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു് കുറഞ്ഞഗ്രഹം

ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും വായിച്ചു തീക്കാൻ
നിങ്ങൾക്കു് കഴിയുമോ?

ഇല്ല. എങ്കിൽ അവയിൽ പ്രധാനമായുള്ളവ തേടിപ്പിടിച്ചു് സംഗ്രഹിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു സമ്മാനിക്കുന്ന ഒരു മാസിക ഉണ്ടു്. അതാണു മലയാളത്തിലെ
ഏക ഡൈജസ്റ്ററു മാസിക

—ലോകവാണി—

ഓരോ ലക്കത്തിലും 4-ൽ കുറയാതെ ചെറുകഥകൾ, 20-ൽ അധികം
ലേഖനങ്ങൾ—അങ്ങനെ 12 ലക്കങ്ങളിലായി

മുന്തരിൽ വരും ലേഖനങ്ങൾ

കേവലം 5 രൂപയ്ക്കു കിട്ടുന്നു. റെഗുലർ 6 ണ. വാർഷിക വരിസംഖ്യ 5 ക.

The Manager, LOKAVANI OFFICE
THAMBARAM, P. O.

(പ്രൊഫർ ഡി. മധുവ)

ബി.കെ.സ്വാമി, മരണമടക്കം വിശദ
 അഭിപ്രായം എടുത്തും നവീനമായ സാഹി
 ത്വപ്രസ്ഥാനങ്ങളെപ്പോലും കവചവയ്ക്കാ
 നുള്ള ശ്രമവും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാ
 യിരിക്കുന്നു.

ഗോവാ മുതൽ ഗോൺഡ്യാനവരെയുള്ള ഭൂവിശാലതയ്ക്കു മിന്നിച്ചിതറിത്താമസിക്കുന്ന 200 ലക്ഷം ജനങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷയാണ് മറാത്തി. മറാത്തി ഭാഷാസാഹിത്യം എ. ഡി. 988 മുതൽ സമാരംഭിച്ചതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. അതിനു മുമ്പെ സാഹിത്യപരമായ ആലേഖ്യങ്ങളുടെയെ ചില താമ്രരേഖകൾ നിലനിന്നിരുന്നതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പുരാതന മറാത്തിസാഹിത്യത്തെ നാലു കാലഘട്ടങ്ങളായി തരം തിരിക്കാം—ജ്ഞാനേശ്വർ, മഹാനുജവി എന്നീ ആദ്ധ്യാത്മിക കവികൾ ജീവിച്ചിരുന്ന യാദവന്മാരുടെ കാലം (1250-1350 എ. ഡി.); ഏകനാഥ്, ദാദാബന്ധ്യ എന്നിവരുടെ (1350-1600 എ.ഡി) കാലം; രാമദാസും, തുക്കാരാമും പ്രഖ്യാതിയാർജ്ജിച്ച (1600-1700 എ. ഡി.) ശിവാജി കാലം; രാംജോഷി, മോറോപന്ത് എന്നിവരുടെ (1700-1800 എ. ഡി.) കാലം. പേഷ്വാമാരുടെ അധഃപതനത്തോടെ എ. ഡി 1818 ലാണ് ആധുനികമറാത്തി സാഹിത്യം ഉദയം ചെയ്തതെന്നു പറയാം. എന്നാൽ 1856-ൽ നിബന്ധമാല എന്ന ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതോടുകൂടിയാണ് യഥാർത്ഥ

തമമായ ഒരു നൂതനരൂപം മറാത്തിസാഹിത്യത്തിൽ ദൃശ്യമായതെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. എങ്ങിനെയായാലും കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലമായി അവിടത്തെ സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ മണ്ഡലങ്ങളിൽ ഒട്ടുവളരെ പുരോഗമനം വന്നുപോന്നിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ലോകഹിതവാദി, അഗർക്കർ, സെയിൻഗുരുജി എന്നിവർ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയെ മറാത്തിയുമായി കൂട്ടിത്തൊട്ടു അതുചുറ്റുപറ്റത്തക്കതെന്നു വാദിച്ചു നോക്കി. പക്ഷേ തിഖക്, സവർക്കർ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ യുവാക്കളായ ഒട്ടുവളരെ എഴുത്തുകാർ ഇംഗ്ലീഷു, ഭാഷ പഠിക്കുവാനും അനുകരിക്കുവാനും മുതിർന്നു.

വിക്ടോറിയൻ ചിപ്ലുകർ ആംഗലഭാഷയെ വളരെ അധികം അധീഷ്ഠിച്ചു. ഒരവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം ആ വിദേശഭാഷയെ പഠിപ്പാൻ എന്നുകൂടി വിളിക്കുകയുണ്ടായി. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷമൂലം ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിനു ഉലച്ചിൽ തട്ടുന്നുവെന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ആരോപണം. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണത്തെ എതിർത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം 1937-വരെ നിരോധനത്തിന്റെ പിടിയിലകപ്പെട്ടിരുന്നു.

ആചാരങ്ങളുടെ പേരിൽ നടമാടുന്ന സ്വർഭയയും, അനീതികളേയും ലോകഹിതവാദി തന്റെ “ശതപത്ര” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. പുരോഗതിയാണ് അദ്ദേഹം അഭിലഷിച്ചത്. ചരിത്രത്തിനു ജനതയെ ആവേശഭരിതരാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും, ചരിത്രനിയമങ്ങളെ പ്രായോഗികമാക്കുവാനോ ജീവത്താക്കി മാറ്റുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പിപ്പറഞ്ഞു. പേഷ്വാമാരുടെ കീഴിൽ തങ്ങളുടെ മുൻഗാമികൾ വഹിച്ചിരുന്ന ഭരണപരമായ അധികാരം വീണ്ടുകി

ട്ടുമെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ ലോകഹിതവാദിയുടെ ഈ തത്വത്തെ അവഗണിക്കയാണുണ്ടായത്.

കേൽക്കർ, സവർക്കർ, കരാൻഡിക്കാർ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യ നേതാക്കളുടെ നേക്കു ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായ അസ്ഥമായ വിരാധനയാണ്, ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും വലിയ ദുരന്തമായ ഗാന്ധിവധത്തിനു നന്നെ വഴിതെളിച്ചത്. മേല്പറഞ്ഞ എഴുത്തുകാർ സങ്കുചിതമായ വസ്തുതയ്ക്കുപകരം ജനങ്ങളിൽ കത്തിവെയ്ക്കുവാൻ പരിശ്രമിച്ചതിന്റെ ഫലം ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ എഴുത്തുകാരുടെ യുക്തിവാദം മഹാമാർഗ്ഗത്തിലെ മറ്റു സാഹിത്യകാരന്മാരായ ഖാദിൽക്കാർ, സെയിൻ ഗുരുജി * കലേൽക്കാർ, ജവ്ഹേക്കാർ, വിനോബാഭാവെ, ധർമ്മാധികാരി എന്നീ ഗാന്ധിഭക്തന്മാരിൽനിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമായിരുന്നു.

ഒന്നാംലോക മഹായുദ്ധത്തിനുശേഷം മറാത്തിസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ ചുവൽ മനോഭാവം അല്പം ഭൂതകൃതമാവുകയും, അവരുടെ തുലിക യാഥാർത്ഥ്യ ചിത്രീകരണങ്ങളിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്തു. ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തിയാണ് ഈ പരിവർത്തനത്തിനു വഴിതെളിച്ചത് എന്നുവേണം പറയുവാൻ. മിസ്റ്റിക്കും; റൊമാൻറിക്കും ഫീമിനിക്കും അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഇക്കാലത്തു പ്രസിദ്ധീകൃതമായ പി.കെ. ആന്റോയുടെ “ഡ്രൈണ്ടു ചീ പുൾ” (മല്ലികാഞ്ചനം), എന്നു വിനോദ കവിതാ സമാഹാരം വളരെയേറെ പൊതുജനപ്രീതിയാർജ്ജിക്കുകയുണ്ടായി. മറാത്തിഭാഷയിലെ ഏറ്റവും പുത്തനായ പ്രസ്ഥാനവും വളരെ വിവാദങ്ങൾക്കിടയാക്കിയ ഒന്നുമാണ് ‘നവമതവാദം’ അഥവാ സാമൂഹ്യവി

* ഇരുതിടെ അന്തരിച്ച ദോഷ്യക്ഷിസ്ത് നേതാവ്.

പുസ്തകം. 'കലയും സന്ദർഭവും' 'സൗന്ദര്യവും നന്മയും' 'കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി' എന്നീ വിഷയങ്ങൾ വളരെക്കൊല്ലങ്ങളോളം മരാത്തിസാഹിത്യത്തിൽ വമ്പിച്ച കോളിളക്കങ്ങളുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കല കലയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് എന്ന വാദം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി എൻ. എസ്. ഫ്രാങ്ക് ശബ്ദയുക്തിയപ്പോൾ, കല ജീവിതത്തിനുവേണ്ടിയാണെന്ന തത്വം പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വി. എസ്. ഖണ്ഡേക്കർ "ഡോൺ ഹ്വോ" എന്നൊരു നോവൽ രചിക്കുകയുണ്ടായി.

രാഷ്ട്രീയസമരങ്ങൾ അതിവേഗത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നതിനാൽ അതു മരാത്തിസാഹിത്യത്തിലും പ്രതിഫലിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതിനും പുറമെ ഒരു വിഭാഗം ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രബുദ്ധവാദികളായും മറൊരുവിഭാഗം മതേതര ജനാധിപത്യവാദികളായും വേർതിരിഞ്ഞുനിന്നു. ഇന്നു ഈ എതിർപ്പ് കരഞ്ഞു മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. അതു ഹ്യുമനിസ്റ്റ്—സോഷ്യലിസ്റ്റ് വാദഗതിയിലേയ്ക്ക് പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കവിത

കവിത, നോവൽ, നാടകം, ഉപന്യാസം എന്നീ സാഹിത്യവിഭാഗങ്ങളിലുള്ള പുരോഗതിയിൽനിന്നും ഒരാൾക്ക് ഒരു ഭാഷയിലെ എഴുത്തുകാരന്റെ മനോഗതഃത്തയും ജനങ്ങളുടെ വാസനയേയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ആധുനിക മരാത്തി കവിതാലീനീയിൽ മൂന്നു പ്രത്യേക വിഭാഗങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നതായി കാണാം—സൗന്ദര്യം സൗന്ദര്യത്തിനുവേണ്ടി എന്ന വാദിക്കുന്ന സൗജന്യവാദികൾ (Aesthetics) കവിതയെ സാമൂഹ്യ പരിഷ്കരണ

ത്തിനു ഉപയോഗിക്കണമെന്ന വാദിക്കുന്ന മനുഷ്യസ്നേഹികൾ; ജീവിതം വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ആകത്തുകയാണെന്ന വാദിക്കുന്ന സർവ്വവിരുദ്ധികൾ. ബാലകവി (1890-1915) ഗാന്ധി (1885-1915) താമ്ര (1874-1941) എന്നിവരിൽത്തന്നെ മാധവ ജുലിയനിൽ അവസാനിക്കുന്ന വിഭാഗക്കാരെ സൗജന്യവാദികൾ എന്നുവിളിക്കാം. ബാലകവി പ്രകൃതിശീലങ്ങളെ ഹൃദയവും ഹൃദയാകർഷകമായി ചിത്രീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഗാന്ധി, ജൈനമതപ്രചാരകൻ വികാശ്വാർക്കു വിവിധങ്ങളായ നിരന്തരം നൽകി. താമ്രയെക്കൂടെ സാഹിത്യത്തിൽ കീർത്തികാവ്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നു. മാധവ ജുലിയൻ ഈ റൊമാൻറിക് കവിതാപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു മാർഗ്ഗാമിന്റെ 'റൂബായി'യാത്തിൽ' നിന്നുള്ള ചില ഇംഗ്ലീഷ് ഗീതകങ്ങളുടെ തർജ്ജമകൊണ്ട് അഴകും വണ്ണവും കിട്ടി.

ഹിന്ദിയിൽ ഭാരതേന്ദു നരിശ്ചന്ദ്രനെപ്പോലെ മരാത്തി സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു നവോത്ഥാനത്തിനു വഴിതെളിച്ചത് കേശവസത്ത് എന്ന കവിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും ദേശപ്രേമത്തിന്റേ നൂതനമായ ഒരു യുഗത്തെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കാണമുതി. സ്വദേശപ്രേമത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയ ഗോവിന്ദ്, വിനായക്, ആനന്ദ്, കാനേക്കർ, സവർക്കർ, യശ്വന്ത് തുടങ്ങിയവർ മഹാമാഷ്ട്ര ചരിത്രത്തിൽ നിന്നാണ് തങ്ങളുടെ കവിതകൾക്കു ജീവനും ജീഹ്വയും നൽകിയത്. ഒരു വിധവയുടെ വിധിയിൽ ഒരു കാലത്തു ദുഃഖം പ്രകടിപ്പിച്ച കവി, ഇപ്പോൾ അവളെ വിധവയായി നിന്തുവാൻവരുത്തിയ സമ

ഈ നിയമങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാനിടയായി. കവി അങ്ങിനെ വിപ്ലവപരമായി മുന്നറി. കന്യമാംഗരാജ ഒരു കവിതാഖണ്ഡത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതി. "അല്ലയോ ദേവി, അവിടന്ന് എന്റെ ഗളത്തിൽ മുറിച്ചിട്ടുള്ള ചന്ദ്രികയാകുന്ന കരവലയം ഏടുത്താലും. അതാ, പുലരിയുടെ ദൂതൻ ആഗതനായിക്കഴിഞ്ഞു." ഈ പുലരിയുടെ സന്ദേശവാഹകന്റെ ആഗമനം കവികളിൽ നൂതനമായ പ്രചോദനം ബീജാവം ചെയ്യുവാൻ കാരണമായി. അതിൽ "മാതവതാ" എന്ന തന്റെ കവിതയിൽ ഒരിടത്തു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞുകാണുന്നു.

"മർദ്ദനം എവിടേയും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളട്ടെ; അതു നമ്മെ കോപാവിഷ്ടരാക്കിത്തീർക്കും.

എന്നാൽ,

മർദ്ദനം എവിടെയുണ്ടായാലും അതിന്റെ അനന്തഫലങ്ങൾ നമുക്കു പകുത്തനുഭവിക്കാം....."

കന്യമാംഗരാജാവും സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സമത്വത്തേയും കുറിച്ചു പാടിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "പൂർവ്വദേശത്തേക്ക്" എന്ന കവിത 1937-ൽ ജാപ്പാനീസ് ആക്രമണത്തിനു വിധേയമായ ചൈനയെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. അനിമിന്റെ 'സപ്തജാലമഖി,' ശ്രീകൃഷ്ണ പോവേലിന്റെ 'പറഹരവത', എൻ. ജി. ജോഷിയുടെ "വിശ്വമാനവ" എന്നീ കവിതകൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സമത്വത്തേയും ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നവയാണ്. ഈ കവികളെല്ലാം തന്നെ ഇപ്പോൾ സാമൂഹ്യ വിപ്ലവത്തിലാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്. എലിയട, റിൽക്കെ, ഏഡൻ, തുടങ്ങിയ പാശ്ചാത്യകവികളും മറാത്തികവികളുടെ മെനയിൽ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു വേണം പറയുവാൻ;

പ്രചോദനത്തിനു നിദാനമായ മാർക്സ എന്തെന്നുതായാലും, വി. എസ്. മാർഗ്രേക്കർ, മൽ മോഹൻ, വൈ. ഡി. ഭാഷ എന്നിവരെ സർ. റിയലിസ്റ്റ് കവികളെന്നു വിളിക്കാം. 'സ്വന്തം ശ്വാസകോശത്തിന്റെ ശവപ്പെട്ടിയിൽ ആത്മാവിനെ വഹിക്കുമവനായും' പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദനത്താൽ അസ്തിത്വത്തെ ഒഴിഞ്ഞു നശിക്കിയ വിധത്തിലും അവർ ഇന്നത്തെ സാധാരണക്കാരന്റെ ജീവിതത്തെ യാഥാത്ഥ്യമായി വിവരിക്കുന്നു. മറാത്തിഭാഷയിൽ കവിതയിലൂടെ പാലും തേനും ഒഴുകിയിരുന്ന കാലം അസ്തമിതമാവുകയും, ആസ്ഥാനത്തു് റിയലിസ്റ്റ് സാങ്കേതികരീതി ഉയർന്നു വരുകയുമാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

നോവൽ

മറാത്തിയിൽ നോവലുകൾ ആവിർഭവിക്കുവാൻ മുടങ്ങിയിട്ട് ഏതാണ്ട് നൂറു വർഷങ്ങളേ ആയിട്ടുള്ളൂ. 1854-ൽ ബാബാ വദമൻജി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 'യമുനാപര്യടൻ' ആണ് മറാത്തിയിലെ പ്രഥമ നോവൽ. ബാബാ വദമൻജിക്കുശേഷം ബാണഭട്ടൻ എഴുതിയ അനേകം നോവലുകൾ മറാത്തി ഭാഷാസാഹിത്യത്തെ അലങ്കരിക്കുന്നു. ഹൽവെ, സിബുഡ എന്നിവരും പുളകോൽഗമകാരികളായ നോവലുകൾ എഴുതി പേരെടുത്തവരാണ്.

സാമൂഹ്യവും, ചരിത്രപരം എന്നീ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിലാണു് മറാത്തി സാഹിത്യത്തിലെ ഒട്ടുമിക്ക നോവലുകളും നിലക്കൊള്ളുന്നത്. എന്നാൽ സാഹിത്യത്തിൽ ആദ്യമായി സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിയലിസം നോവലുകളിലൂടെ ഹരിനാരായൺ ആപ്പെ പ്രകാശിതമാക്കി. മിക്കവാറും ചുറുപ്പ്

സംസ്കൃതകൃതികളുടെ പരിഭാഷകളും, ഷെക്സ്പിയർ മോളിയർ എന്നിവരുടെ നാടകങ്ങളും പ്രചോദനം നൽകി. ഗാൾ കാരി സാമുവേലിക പ്രശ്നങ്ങളെ നാടകം പോകത്തു കൊണ്ടു. ചന്ദ്രവെങ്കിളും അവ അധികവും റൊമാൻറിക്കായിരുന്നു. എന്നാൽ മാമാവർക്കും, ആന്റേയും നാടകവേദിക്കു വിപ്ലവാത്മകമായ പരിവർത്തനം വരുത്തുകയുണ്ടായി. ഇബ്സൻനെയും, ഷാപ്പേയേയും നാടകങ്ങളെ അനുകരിച്ച് ആദ്യമായി മറാത്തിയിൽ നാടകമെഴുതിയത് ഈ രണ്ടു നാടകകൃത്തുക്കളായിരുന്നു. വിവാഹത്തിന്റെ വലയത്തിൽനിന്നും പുറത്തുപോകുന്ന സ്ത്രീകളുടെ ജീവിതത്തെ ചില ഷുഭാന്തുകാർ ഫ്ലോറൻസിനെയോടൊപ്പം നാടകത്തിൽ എടുത്തുകാട്ടി. ഒടുവിൽ ഇന്നത്തെ മറാത്തി നാടകപ്രസ്ഥാനം സാമുവേലിക ജീവിതത്തിന്റെ കണ്ണാടിയിലായി പരിലസിക്കുന്നു.

പൊതുവെ മറാത്തിസാഹിത്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ വൈദേശികഭാഷാസാഹിത്യത്തിന് മറാത്തിയുടെമേലുള്ള സ്വാധീനശക്തിയെ വിസ്മരിക്കാവതല്ല. പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിൽ നിന്നും ഒട്ടവളരെ തർജ്ജിമകൾ മറാത്തിയിൽ ആവിർഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിടത്ത് വിരാഠാധനയിൽ അധിഷ്ഠിതമായ രാഷ്ട്രീയ നയപരിതാപത്തിനും, മറാഠാത്ത് ജനകീയമായ നിലപാടിനേയും ഏകമനസ്സോടെ പുണരുന്നതുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയും നാം കാണുന്നു. പൊതുവെ സാഹിത്യകാരന്മാരുടെയും ശാസ്ത്രവിശ്വാസികളാണു്. അങ്ങിനെ പാഠകരുടെ ഈ രാജ്യത്ത് പ്രാധാന്യമുള്ള വിഭവം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

Thought-ൽ നിന്ന് തർജ്ജിമ:

കെ. എ. സുകുമാർ.

വിദ്യാർത്ഥികൾ
ഇപ്പോഴുണ്ടു്—

അദ്ധ്യാപകന്മാർ
ഇപ്പോൾ ഉണ്ടു്—

ചുരുങ്ങിയ വിലയ്ക്കു്
നല്ല സാധനം

ജബ് കോ
ഫൗണ്ടിങ്

JAYA BHARATHAM CO
G.T. MADRAS (OR) ERNAKULAM

ഉദയായുടെ അംഗീകൃത പുസ്തകങ്ങൾ

നോവലുകൾ

	രൂ.	൩.
1. കവേരതസ്സരൻ .	2	0
2. സഹനസമരം	2	8
3. സേവാസംഘം	1	8
4. ചന്ദ്രക്കല	1	12
5. പ്രായശ്ചിത്തം (2 ഭാഗങ്ങൾ)	4	0
6. വാസന്തമോഹിനി	2	0
7. വാസന്തി	1	0
8. സ്മിതയം	1	8

നാടകങ്ങൾ

1. വീരകാമിനി	1	8
2. നന്ദാത്ത കണ്ണുകൾ	1	0
3. അനാഥഭാരതം	1	4
4. അപരാധി	0	12
5. സുഷമ	1	0

ചെറുകഥകൾ

1. ഭാഗ്യനിമിഷങ്ങൾ	1	4
2. വിരക്തൃങ്ങൾ	0	12
3. ബൈബിൾകഥകൾ	1	0

കവിതകൾ

1. സുമംഗലി	0	12
2. ഉദയശ്രീ	1	0

മററിനങ്ങൾ

1. ഭാരതഭാസ്സരൻ (ഭാഗം 2)	1	8
2. വിചാരവേലി	2	0
3. കൃഷിപോഷണം	1	8

തുടങ്ങി അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ. മലയാളത്തിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും
അങ്ങലോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ ലഭിക്കുന്നതാണ്.

വായനശാലകൾക്കു പ്രത്യേക കമ്മീഷൻ

ഉദയാബുക്കുറുപ്പാൾ, പുനലൂർ.

ഇളകിച്ചുടുന്ന അംഗവേഷകളും കാമുകി
 കെ ഹൃദയത്തെ കവന്നെടുക്കുന്ന കടാക്ഷ
 വീക്ഷണങ്ങളും കൃഷ്ണനായർ അഭിനയി
 ക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ആ അഭിനയിക്കുന്ന
 വ്യക്തി ഒരു യുവാവാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ
 ആളുകൾ അത്ഭുതപ്പെടുപോകും. മദ്രാസ്
 യെപ്പോലെ ആടിയാടിക്കണങ്ങിക്കണങ്ങി
 വരുന്ന പുതനയുടെ അവഹാവികളും സ
 ഖികളോടൊത്തുള്ള കളിയും പന്തടിയും
 മററും കൃഷ്ണൻനായരിലൂടെ കാണുമ്പോൾ
 ഏതു തരത്തിലും അസൂയയും ആ യുവാവി
 നോടു് ഒരനുഭവവും തോന്നാതിരിക്കുക
 യില്ല. അത്രയ്ക്ക് അസ്വാദ്യകരങ്ങളാണു്
 കൃഷ്ണൻനായരെ ആ വക നാട്ടുങ്ങൾ. പു
 തനയുടെ അംഗലാവസ്തുത്തിൽ അത്ഭുത
 വും സന്തോഷവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ശോ
 പസ്ത്രീകളോടുകൂടി കൃഷ്ണനെ കാണുമ്പോൾ

പുതനയുടെ ചാരിതാർത്ഥ്യവും ആ കഞ്ഞി നോട്ട കാണിക്കുന്ന മാതൃകയുമായ കവട സ്നേഹവും കാണിക്കട്ടെ ആകർഷിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം വിഷം തേച്ച മുഖ കൃഷ്ണൻ കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കുന്ന രാക്ഷസിയായ പുതന തന്റെ മുഖയിൽനിന്നു കൃഷ്ണനെ വിടുവിക്കുവാൻ പരാക്രമങ്ങൾ കാട്ടിയതുടങ്ങുന്നു. മുഖയിലൂടെ പുതനയുടെ പ്രാണനെ അതിന്റെ പ്രാപ്യസ്ഥാനത്തേക്കു വലിച്ചെടുക്കുന്ന ഗോപബാലനെ മുഖയിൽനിന്ന് നീക്കുവാനാകാതെ പുതന തന്റെ സന്ത വേഷത്തിൽ ചത്തുവീഴുന്നു, ആ വക ഭാഗങ്ങൾ കൃഷ്ണൻനായർ അഭിനയിക്കുമ്പോൾ കാണികൾ ഏകാഗ്രമായി മിശിരനക്ഷാതെ നോക്കി നിൽക്കുന്നു. തന്നെയല്ല മുഖവിഭാത കട്ടിയെ മാറുവാൻ പുതന പെട്ടെന്നു പാടുകൾ കാണുമ്പോൾ അങ്ങു ചെന്നു ആ മുഖയിൽനിന്നും കഞ്ഞിനെ വലിച്ചെറിയുവാൻ പോലും കാണികൾക്കു തോന്നിപ്പോകും. അത്രയ്ക്കു തനയി ഭാവം പൂണ്ടതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിനയം. അദ്ദേഹം ഒന്നു അഭിനയിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം അതുതന്നെയായിത്തീരുന്നു, അദ്ദേഹമായി ആത്മൈക്യപ്രാപിക്കുന്നു. അതാണ് കൃഷ്ണൻനായരുടെ സുപാരമായ വിജയത്തിനു കാരണം ഒരു നടൻ ഒരു കഥാപാത്രമായി അഭിനയിക്കുമ്പോൾ താനും ആ കഥാപാത്രമാണെന്നുള്ള ബോധമുണ്ടാവുന്നതിലാണ് അതിന്റെ വിജയം. സദാസദിഖമായ വാസനയും അകൃത്രിമമായ അഭ്യാസവുമില്ലാതെ അതു സാധ്യവുമല്ല.

ഇന്നു കൃഷ്ണൻനായർ വലിയ നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ സ്ത്രീവേഷം അഭിനയിക്കാറില്ല. കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളം പ്രായം വിട്ടുവെന്നതുതന്നെ. ഏഷിലും ഈ ലേഖകൻ കഥകളിക്കു പേരുകേട്ട

കൊടുങ്ങല്ലൂരിലെ "തൃക്കുലശേഖരപുരം അമ്പലത്തിലെ" ഉത്സവത്തിൽ കൃഷ്ണൻനായരുടെ "ചിത്രലേഖ" കാണുകയുണ്ടായി. എന്റെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അടുത്തകാലത്തേതാണ് ഇതു ഹൃദയസ്പഷ്ടമായ ഒരു കലാശാസ്ത്രം കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് ഒറ്റ വാക്കിൽ പറയാം. വൈഭവവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും തികഞ്ഞ ചിത്രലേഖയുടെ ഭാവവിശേഷങ്ങൾ ഇതു മനോധർമ്മത്തോടുകൂടിയും ഇതു തന്മയിഭാവത്തിലും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റാർക്കും തന്നെ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തീർത്തു പറയാം. കൃഷ്ണൻനായർ ഇപ്പോൾ പുരുഷവേഷമാണ് ആടാറുള്ളതെന്ന് ആദ്യമേ പറഞ്ഞല്ലോ, അതേ, കൃഷ്ണൻനായരുടെ 'രോളീമൻ' കാണേണ്ട ഒരു കലാപ്രദർശനമെന്നുതന്നെ. നേരെ ചാടിവരുന്ന ഒരു റിംഫത്തെക്കണ്ടാൽ കൂടി പേടിക്കാത്ത ഒരു ജനക്കൂട്ടം പോലും കൃഷ്ണൻനായരുടെ 'രോളീമനെ' കാണുമ്പോൾ ഒന്നു നടുങ്ങിപ്പോകാം. മറക്കുവാനും പൊറുക്കുവാനും വയ്യാത്ത ദൃഷ്ടതകൾ ചെയ്തുകൂടിയ തന്റെ ജന്മവിരോധിയായ 'ഭൂശാസ്സനനെ' കാണുമ്പോൾ ആ കണ്ണുകളിൽ ഇടിമിന്നൽ പോലെ ചാടിക്കയറുന്ന ക്രോധാവേശം കാണികളെ അമ്പരപ്പിക്കും. ഒരു ചെറിയ യുദ്ധത്തിനുശേഷം തന്റെ വിരോധിയെ മറിച്ചിട്ട് അവന്റെ മാറികം കീറിപ്പൊളിച്ചും കുടൽമാല കുടിച്ചെടുത്തും കരാളരൂപനായി പൊന്തിവരുന്ന കൃഷ്ണൻനായരുടെ ഭീകര മുഖം കാണുമ്പോൾ പുളകം വീശാത്ത ഒരൊറ്റ കേരളീയൻപോലും ഇന്നു കേരളത്തിലില്ല. കൂതക്കണ്ണാടിയിലൂടെ ആ വേഷഗൌരവത്തെ നോക്കിക്കാണുന്ന വെള്ളക്കാർ അത്ഭുതംകൊണ്ട് പലപ്പോഴും തുളച്ചിട്ടാവാറുണ്ട്.

കലാമണ്ഡലത്തിൽ അച്ചുടിച്ച ഗോപി നാഥൻ, ആനന്ദശിവരാമൻ മുതലായവർ റുത്തക്കാരായി അനുനാദകളിൽ പട്ടുകനം നൃത്തി പേരെടുക്കുകയും പണം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നൈസർഗ്ഗികമായ വാഡനയും അഭ്യാസവും അവരെക്കാൾ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്ത കൃഷ്ണൻനായർ, നഗ്നിക്കുന്ന കുമാരകുട്ടി റുത്തത്തിന് അഴകും പ്രശസ്തിയുമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് ഇവിടെത്തന്നെ കഴിയുന്നത് ഒരു ദേശീയസേവനമാണെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ?

അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്സുഖങ്ങളായ കലാ പ്രകടനങ്ങൾക്കു നാം നൽകുന്ന കൂലി എത്രയോ തുച്ഛമാണ്. രാഷ്ട്രീയോദ്ദേശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സ്ഥാനപതികളെ അയക്കുന്ന ഒരു ഗവണ്മെൻറിന് നമ്മുടെ ദേശീയ കലകളുടെ സംരക്ഷകന്മാരായ ഇവരെ എന്തുകൊണ്ട് അന്യദിക്കുകയിലേക്കു അയച്ചുകൂടാ? നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തോടു് നമുക്കു ചെയ്യാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കർത്തവ്യം ഈ കലാകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും കഴിവിനപ്പുറത്തുവെക്കുകയും നമ്മുടെ കലാസമ്പത്തു് പകർന്നുകൊടുക്കുകയും ആണ്.

ഞങ്ങളുടെ ചില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. മന്ത്രിയാക്കൊല്ലെ	by പി. ദേശവാദ്യം	1 8 0
2. മിണ്ടാപ്രാണികൾ	,, നാഗവള്ളിൽ ആർ. ഏസ്. കുറുപ്പ്	0 12 0
3. രാജലക്ഷ്മി	,, പയ്യമ്പള്ളി ഗോപാലപിള്ള	1 8 0
4. രൂപങ്ങൾ	,, സി. കെ. കുടവൂർ	0 12 0
5. കവീരത്നമാല	,, തെന്നിത്തല കൃഷ്ണയ്യർ	2 8 0
6. വിമർശവും വിമർശകരും	വടക്കും	0 12 0
7. ജിയും ഭാഷാകവികളും	ടി	1 4 0
8. യോഗാമുതകലസം	ഏസ്. ഗോപാലപിള്ള ഭാഗം 1	1 0 0
	ടി ഭാഗം 2	1 4 0
9. പൊൻപുലരി	,, സാമീബ്രഹ്മപുരൻ	1 0 0
10. എന്റെ അമ്മ	,, എൻ. ശ്രീകണ്ഠൻ നായർ	0 12 0
11. ശാസ്ത്രജ്ഞാലോകം	,, ഐ. ആർ. വേലുപ്പിള്ളശാസ്ത്രി	1 0 0
12. പ്രായോഗികാഭിപ്രായം } പ്രകൃതിനിയമം	എ. തങ്ങൾക്കുത്തുമുസലിയാർ	1 4 0
13. കൃഷ്ണഗാഥ		1 0 0
14. ഭഗവത്ഗീത (മൂലം)		0 6 0
15. രാഷ്ട്രാനന്തരങ്ങൾ		0 12 0
16. കഥാവിചാരം		0 6 0

ഉള്ളൂർ, വള്ളത്തോൾ, ആശാൻ, ചങ്ങമ്പുഴ തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധകവികളുടെ എല്ലാവിധ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളും ഞങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെടുക. വായനശാലകൾക്കു് ആകർഷണീയമായ കമ്മീഷൻ നൽകപ്പെടും. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും വായനശാലകൾക്കും ആവശ്യമായ റിക്കാർഡുകളും വില്പനയ്ക്കു് തയ്യാറാണ്.

മാനേജർ, വിജ്ഞാനപോഷിണി ബുക്കഡിപ്പോ. കൊല്ലം.
ബ്രാഞ്ച്, കൊട്ടാരക്കര.

ഞാൻ കഥാകാരനായ കഥ

—പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ—

ഞാനൊരു കഥാകൃത്തായത് എങ്ങിനെ എന്നോ? റോളാട്ടത്തിന് ഇതിനുള്ള മറുപടിയിൽ എത്തിവീഴാൻ വിചരം. എങ്കിലും പറയാം. ജീവിതത്തിൽ പലതും പ്രവർത്തിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കുറെ കഥകളുമുണ്ടായി. ആ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളും പ്രധാനങ്ങളായിരുന്നു; കഥയെഴുതാനും പരസ്പരശ്രീതങ്ങളായവിവിധമുഖങ്ങളോടുകൂടിയ ഒന്നാണ് ജീവിതമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സംഗീതം, നൃത്തം, ചിത്രമെഴുത്തും, സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം എന്നീ കലകളേയും വിദ്യകളേയും തന്നെ അത്രയൊക്കെ അകത്തിനിർത്താമോ? അവയും ജീവിതവും തമ്മിൽ, മറ്റൊരായിരം സംഗതികളും ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് ഖണ്ഡശ്യപ്പെട്ടല്ലേ കിടക്കുന്നത്? എല്ലാം ആവശ്യംതന്നെ—കഥകളും. മുതൽക്കി കഥകൾ വെറുതെ ഉണ്ടായതല്ല.

പക്ഷേ, കഥയെഴുതാൻ തുടങ്ങിയകാലത്ത് ഞാൻ ഇത്രയൊന്നും ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത്, കഥാകൃത്താവണമെന്ന ഒരാശയേ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കുട്ടിക്കാലത്ത് എന്റെ മോഹം ഒരു വെളിച്ചപ്പാടാവണം എന്നായിരുന്നു; ഉറങ്ങാൻ അലറിയടുത്ത് നൃത്തവാദ്യങ്ങളോടെ ദിവ്യങ്ങളായ വെളിവാടകളെ ഉവീലനംചെയ്യുന്ന ആ ശബ്ദവികൃതമെന്നെന്നെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. കുറച്ചുകൂടി മുൻപുപോൾ, ഉണ്ടായ ആഗ്രഹം പോസ്റ്റ്മാൻ ആവണമെന്നായി. പുതിയ വസ്ത്രമാനങ്ങളുമായി വരുന്ന ആ മനുഷ്യനെ എനിക്കിഷ്ടമായിരുന്നു. പിന്നെ, ഉണ്ടായ ആശകവിയാകണമെന്നാണ്. ഇതിനിടയിൽ സംഗീത

ത്തന്നെ കവ്ച്ചുകടക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ, ഞാൻ വെളിച്ചപ്പാടോ, പോസ്റ്റ്മാനോ, ഗായകനോ ആകാൻ ശ്രമം നടത്തിയില്ല. എത്ര നല്ല മോഹങ്ങൾ അങ്ങിനെ വാടിക്കിഞ്ഞുപോകുന്നു! ബാക്കിയുള്ളത് കവിതയാണ്—കുറെ കവിതയെഴുതാൻ തുടങ്ങി. കരുതാവുന്ന യൗവനത്തിൽ മധുരസ്വപ്നങ്ങളില്ലാത്ത യുവാക്കളുണ്ടോ! ഞാൻ അവയെക്കൊണ്ട് വൃത്തനിബദ്ധമാക്കി. ചിലതൊക്കെ ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കവിതയെപ്പറ്റി സന്തോഷിതാർ അധികാരമുള്ളവർ പറഞ്ഞു ആ വകുപ്പിൽ ആദ്യം എന്നെ അഭിനന്ദിച്ചത് ചങ്ങമ്പുഴയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ എത്രൊരു ഒരു പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ എന്നെപ്പറ്റിയും കവിതയെപ്പറ്റിയും ചിലതൊക്കെ എഴുതിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ഒരു സുഹൃത്തുവന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു സ്കൂൾക്കുട്ടിയായ എനിക്കു "തികച്ചം അഭിമാനം തോന്നി. പിന്നെ, കുറേക്കാലത്തിന് കവിതയെഴുതാതെ കവിതയെഴുതും. എഴുതും; മാതൃഭൂമിയുടെയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തും—അങ്ങിനെ ആ തൊഴിൽ നടന്നു. അന്ന് കൊള്ളാവുന്ന ഒരനുഭവിക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. ശ്രീ ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻനായർ, നിർദ്ദാതനായ കവി ഇ. നാരായണൻ, തുടങ്ങി സ്നേഹപരിചരായ കുറെ സാഹിത്യരസികന്മാരോടൊത്ത് കൂടിയ ജീവിച്ചപ്പോൾ, 'ഈ കല്പിതങ്ങളായി ഒരു സന്തോഷം' ക്രമേണ, കലാമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് അടൻപോന്ന മികട്ടികൃഷ്ണമാരാൽ അങ്ങളുടെ സംഘത്തിലെ ഒരാളായി. മിക്ക

സാധാരണങ്ങളിലും അടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥ ഗാലയിൽ അങ്ങരം റെജമെന്റുകൾ. വായിക്കാൻ വരുന്നവരെല്ലാം ആവേശനിയോടെ പിരിഞ്ഞുപോകും. പിന്നെ, അങ്ങളുടെ കൂത്തായി. എത്ര മഹാർഥവാരായ കവികൾ, വിഗ്രഹവാരായ ചിന്തകന്മാർ—അങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾക്കു ശരവുമായിട്ടുണ്ടെന്നോ. ഒരു ഭാഗം മി. നാരായണൻ, മറുഭാഗം ഈ ഞാനും. മി. മാരാർ തട്ടിത്തടഞ്ഞ് എപ്പോഴും നാരായണന്റെ പക്കിൽ വീഴുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്. ഇടശ്ശേരിയാകട്ടെ, വാദത്തിൽ വീണ്ടുപോകുമെന്ന ഭാഗത്തിന് പുതിയ വാദഗതികളും അതിലും പുതിയ ഫലിതങ്ങളും സാമാന്യിച്ചുകൊണ്ട് ഉരുത്തിരിന്നു. കുറച്ചുകാലം നീണ്ടുനിന്ന ഈ ചർച്ചായോഗത്തിൽനിന്ന് എല്ലാവരും നല്ല ഊടുവെപ്പുണ്ടായി. ഇടശ്ശേരിയുടേയും നാരായണന്റെയും കല്പനാ വൈഭവവും മെയ് വഴക്കവും കണ്ടിട്ടും ഞാൻ കവിതയെഴുത്തിൽനിന്നു പിന്മാങ്ങിയില്ല. അതെന്റെ കുറവല്ല; അന്തരീക്ഷത്തിന്റെ ദോഷമായിരുന്നു മി. കുട്ടികൃഷ്ണമാരാർപോലും, നിൽക്കിവെച്ച കവിതയെഴുത്തു വീണ്ടും തുടങ്ങി!

ആ ഇടയ്ക്ക് ഞാൻ സ്വകാര്യത്തിൽ ഒരു പണി പറിച്ചു. കവിതയോട് അടുത്തു നില്ക്കുന്നതും എന്നാൽ കവിതയ്ക്കു തികച്ചും ചേന്നതല്ലെന്നും അന്നെന്നിക്കു തോന്നിയിരുന്ന കുറെ വിഷയങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഉൾക്കിടന്നിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പറ്റിച്ച് ഒരു കഥയെഴുതി. വളർത്തുപുതിയല്ലാത്ത ഒരു വളർത്തുപുതിയെപ്പറ്റി മനുശാസ്ത്രപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഴുതിയ ഒരു കഥ. (പിന്നീട്, അത്ര മനോഹരമായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി, വളരെ മെച്ചപ്പെടുത്താനുമാല്ല. എങ്കിലും, ഇന്നും ആ കഥയെപ്പറ്റി

എനിക്കു ലജ്ജിക്കുന്നമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൈവിറയലോടെ ഞാൻ ആ കഥ അങ്ങളുടെ സാധാരണസമാജത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ഒന്നാന്തരം എതിർപ്പു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, നാരായണനും കുട്ടികൃഷ്ണമാരാരും എന്നെ അഭിനന്ദിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നല്ല, അടുത്തനാൾ മി. മാരാർ എന്തോടുകൂടിയെഴുതുകയുണ്ടായി: “പി. സി. കഥയെഴുത്തിൽ പരിശ്രമിക്ക, നന്നാവാം.” ഇന്ന് എങ്ങിനെ കഥാകൃത്തായി എന്നു നിങ്ങൾ ചോദിക്കുമ്പോൾ, മി. മാരാരുടെ അന്നത്തെ ഉപദേശത്തെ ഞാൻ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ മയങ്ങിക്കിടന്നിരുന്നത് പല അനുഭൂതികളും തലപൊക്കി. അവയ്ക്ക്, ആവുവിധം രൂപസംവിധാനംമെത്രാൻ ഞാൻ കുറെ പണിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആവേശംകൊണ്ട് എനിക്കൊന്നും തമ്മി ഒഴുകി ശരിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എഴുതാൻ നല്ല സൈദ്ധ്യമായിരുന്നു. അതിന് ആവേശം എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. പക്ഷേ, ഇന്നു കാണുന്ന പാട്ടിലെങ്കിലും അവയെ മീനത്തെടുക്കാൻ ഞാൻ വിഷമിച്ചു ജോലിമെച്ചുകുതന്നെ വേണ്ടിവന്നു. മരണാശ്വാസത്താഴിയിലുമെന്നപോലെ, പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഇതിലും കൈത്തഴക്കം വന്നുതുടങ്ങി എന്നു മാത്രം. ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധവശങ്ങളുമായി ഉടക്കിക്കിടക്കുന്ന നൂലാമോലകളെ കെട്ടിപ്പിടയ്ക്കുന്നതിലായിരുന്നു അന്നത്തെ സൈ. ആ നിലയ്ക്കും ചില കഥകളെഴുതി അതിനും വ്യക്തമായ അഭിനന്ദനം ആദ്യം വന്നത് ചങ്ങമ്പുഴയുടെ തുലികയിൽനിന്നു തന്നെയാണു്. അത് എന്നെ വീണ്ടും ജോലിചെയ്തിച്ചേന്നെ. പക്ഷേ, ഇതിന്നിടയിൽ ജീവിതം കൂറെക്കൂടി ദുഷ്കരമാവുകയും ഞാൻ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം തേടി അലഞ്ഞു

നടക്കുകയും ചെയ്തു. ആ പോക്കിൽ കഥയില്ലാത്ത ഞാൻ അന്നു വ്യസനിച്ചിരുന്നു. സാഹിത്യരചന ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ മാനക്കടന്നുമാറില്ലെന്ന് അന്നെന്നിടേക്കു മനസ്സിലായിരുന്നില്ല. പിന്നീട്, ആറുകൊല്ലത്തിനു പറയത്തക്കവണ്ണം ഒന്നും എഴുതിയില്ല. പക്ഷേ, കര വായിച്ചു; കര ജീവിച്ചു.

എല്ലാം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു ഈ കോഴിക്കോട്ടു താമസമാക്കി. അങ്ങിനെയിരിക്കെ, ഇവിടെയുള്ള ഒരു സുഹൃത്തുവേദം ചങ്ങമ്പുഴ വീണ്ടും എന്നെ തേടിപ്പിടിച്ചു. ഞാനും ചങ്ങമ്പുഴയും അന്നും അപരിചിതരായിരുന്നു. എങ്കിലും, തുടരെത്തുടരെ അദ്ദേഹം കത്തുകളയ്ക്കു് എന്നെ എഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. വീണ്ടും എഴുത്തും തുടങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും എന്റെ വീക്ഷണഗതിയിൽ സാരമായ പരിവർത്തനങ്ങൾ വന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു, ആ പരിവർത്തനം ഇന്നും അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ എഴുതി; എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാളെ ഈ തൊഴിൽ വീണ്ടും നീന്തേണ്ടി വരികയാണെങ്കിൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുമോ എന്നു കൂടെക്കൂടെ എന്നോട്ചോദിച്ചു നോക്കുകയാണ്. ഇല്ലാ എന്നൊക്കെ ഇപ്പോൾ ഡെയ്റ്റ് ചെയ്യുന്നുണ്ടു്; ജീവിതം അതിലും മഹത്താണു് എന്നൊക്കെ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നുമുണ്ടു്. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ ഒരു നന്ദം വന്നാൽ, ഭർത്തൃബന്ധം കഥയില്ലാത്തവനുമായ ഞാൻ വീണ്ടും ഭൂമിമേക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടു്. പക്ഷേ, ഈ

ആത്മദാഷണ്ഠകൊണ്ടു് ഒരു ഗുണം എനിക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്! ഞാൻ ആത്മത്വമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയല്ലേവേണ്ടി, സാഹിത്യപ്രവർത്തനമെല്ലാം വലിച്ചെറിഞ്ഞു് മിനക്കടാമെന്നൊരു ഡെയ്റ്റും. ജീവിതത്തിൽ വ്യക്തമായ ഒരു പുരോഗതിയായി ഇതിനെ ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നു.

കത്തിയെഴുന്നേല്പിക്കാൻ കര സുഹൃത്തുക്കളായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഇന്ന് എഴുതിയേടത്തോളമെങ്കിലും ഞാൻ എഴുതുമായിരുന്നു എന്നതു സംശയമാണു്. ഇന്നും അധികം കഥകളും പറഞ്ഞുകഴിക്കുകയാണു് പരിവു്. കാഥികനും അനുവാചകനും അഭിമുഖമായി ഇരിക്കുമ്പോൾ, കേൾക്കുന്നവന്റെ മുഖഭാവം നമ്മെ റെപ്പിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഉണക്കക്കടലാസിൽ, വെറുങ്ങലിച്ച അക്ഷരങ്ങളിൽ ഇതൊക്കെ എഴുതിത്തീർക്കണമെന്നു വരുമ്പോൾ - ഓ! അതൊരു പ്രമേയം തന്നെ, മൊട്ടുസൂചികത്തേല്പിക്കുന്ന പത്രക്കാർ ഇന്ന് എന്നെക്കൊണ്ടു് ജോലിചെയ്തിരിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെ, ജീവിതത്തിലെ മറ്റു ഡെയ്റ്റ് വിട്ടിട്ടു കാരുഷ്യമെല്ലാം കഥയെഴുത്തും തുടരുന്നു. മറ്റു കാരുഷ്യമെല്ലാം ആരും ചോദിക്കുന്നില്ല. കൊൺസ്റ്റബളായിക്കഴിഞ്ഞുപോയെന്നു, ആ മനുഷ്യനു് മറ്റൊരൊരല്ലാം ഗുണങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും, കൺസ്റ്റബൾ ശങ്കപ്പിള്ള എന്നോ, പോലീസ് ഓഫീസറുമാർ എന്നോ മാത്രമായിരിക്കുമല്ലോ പേരു്.

★ കലയുടെ ഒരു സ്വഭാവം ★

—സി. ജെ. തോമ്മസ്—

സോമർസെറ്റ് മോമിന്റേയും ടോർസ്റ്റോയിയുടേയും നോവലുകൾ നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാവാം. പക്ഷേ അവ തമ്മിലുള്ള മൗലിക വ്യത്യാസമെന്തെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വിശദീകരിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടോ? എന്തോ? രണ്ടുപേരുടേയും കൃതികൾ വായിച്ചാൽ മനമുണ്ട്. രണ്ടുപേരും പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരാളെ ഒന്നാം തരത്തിലും മറ്റൊരാളെ രണ്ടാം തരത്തിലും പെടുത്തുന്നത്? അത് ആലോചിക്കാൻ കൊള്ളാപ്പുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. വഴിയരുകിൽ കാണുന്ന സിനിമാ പരസ്യചിത്രങ്ങളും വാൻഗോഗിന്റെ വേദനനിറഞ്ഞ മുഖങ്ങളുമായിട്ടെന്താണ് വ്യത്യാസം? എനിക്ക് തോന്നുന്നത് ഒരു കലാവസ്ഥവിന് എത്രനേരം അനുവാചകനെ ആകർഷിക്കാനും, രാസിച്ചിക്കാനും മുന്തിപ്പിഴ്ന്നതിരിപ്പിക്കാനും കഴിയുമെന്നതാണ്. ഒരു വ്യത്യാസമെന്നാണ്. സാധാരണ സിനിമാപരസ്യങ്ങൾ ഒരിക്കൽ നമ്മെ ആകർഷിച്ചെന്ന് വരാം. പക്ഷേ രണ്ടാമതൊരിക്കൽ അതിലേക്കു നോക്കാൻ നമുക്ക് ധൈര്യമുണ്ടാകയില്ല. നേരേമറിച്ചു വാൻഗോഗിന്റെ ചിത്രം എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും നോക്കിയിരിപ്പാം. എന്നല്ല, അവയുടെ ആത്മാവിലേക്ക് പ്രവേശിക്കണമെങ്കിൽ കുറെ സമയം സൂക്ഷിച്ച് നോക്കേണ്ടിയും വരും. സിനിമയിൽ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ചില ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾ സംഗീതമായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒന്നാംതരം കീർത്തനങ്ങൾ മറ്റൊരു ശ്രദ്ധിക്കാൻ ആദ്യം വാൻ ത

ന്നെ പ്രയാസം. എങ്കിലും ഏറ്റവും ഭയങ്കരമായ സിനിമാക്കാൽപോലും ആദ്യത്തെ ഇനംപാട്ട് മുമ്പതു പ്രാവശ്യം തുടർന്ന് കേൾക്കാൻ ശക്തിയുള്ളവനല്ല. അതേ സമയംതന്നെ എണ്ണമറ്റ ആവർത്തനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കീർത്തനങ്ങൾ പിന്നീട് കേട്ട് രസിയ്ക്കുന്നുണ്ട്—ഓരോ ആവർത്തനത്തിലും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആനന്ദാനുഭൂതിയോടുകൂടി. സോമർസെറ്റ് മോം, ഹോൾസെയിൽ മുതലായ എഴുത്തുകാരുടെ കഥയും ഇതുതന്നെയാണ്. രാവത്തി വായിച്ചാൽ അവർ നല്ല എഴുത്തുകാരാണ്. രണ്ടാമതൊരാവത്തി വായിച്ചാൽ (അത്രയധികം ക്ഷമ ആക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ) അവർ മുന്തിപ്പിന്നാരായിത്തീരുന്നതു കാണാം. ഹോമറും ടോർസ്റ്റോയിയും നേരേമറിച്ചു കൂടുതൽ പരിചയത്തോടുകൂടി കൂടുതൽ സുന്ദരമായിത്തീരുകയാണ്. ആദ്യത്തെ കൂട്ടലേ കൃതികൾ വായനശാലയിൽ നിന്നൊടുത്തു വായിച്ചാൽ മതി. രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടലേ തോ എങ്ങിനെയെങ്കിലും വാങ്ങി കൈവശം വച്ചേ മതിവരു; പിന്നെയും പിന്നെയും വായിച്ചു അയവിറക്കാൻ.

ഈ വ്യത്യാസത്തിന്റെ കാരണമെന്തെന്ന് എനിയ്ക്കറിയില്ല. അത് ആലോചനയുടെ ഫലമല്ലെന്നു മാത്രം പറയാം. വേദത്തെയും രൂപത്തെയും ശാസ്ത്രീയമായി പരിശോധിച്ചു എടുക്കുന്ന തീരുമാനങ്ങൾ കുറെ കഴിഞ്ഞേ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. പക്ഷേ സാധാരണയായി പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തന്നെ ചിലർ ഒന്നിനെ ഗ്രഹിക്കുകയും മറ്റൊന്നിനെ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആ

ലും തീരുമാനമെടുക്കാൻ കഴിയാതിരുന്നവർ കാലാന്തരത്തിൽ തൃജിക്കേണ്ടതിനെ തൃജിക്കുന്നതായിട്ടും കാണാം. അതിൽ നിന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതു് യഥാർത്ഥം ലാവസ്തവിനെ കാണുന്നതിലും, മനസ്സി ലാക്കുന്നതിലും ആദ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് യുക്തിചിന്തയല്ല; ഏതോസഹജവാസനയാണെന്നാണു്. ഏതായാലും ഒന്നുതീർച്ചയാണു്, സകല ഉത്തമ കലാസ്തഷ്ടികളുടെയും ഒരു അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം അവ നിങ്ങളെ ആകർഷിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും “അതിപരിചയാദവജ്ഞ” എന്ന നിലയിൽ നിങ്ങളെ എത്തിക്കൊത്തതായിരിക്കണമെന്നതാണു്.

അതുകൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു മെനീയതയുടെ രൂപത്തെ പണ്ടത്തെ ആലങ്കാരികന്മാർ

“ക്ഷണേ ക്ഷണേ യന്നവതാമുപൈതി തദേവ രൂപം മമണീയതായാഃ”

എന്നു് നിർവ്വചിച്ചതു്.

ഇപ്പറഞ്ഞതു മനുഷ്യന്റെ കലാസ്തഷ്ടികളുടെ കാര്യം മാത്രമല്ല. അതിന്റെ മിടുക്കു് നിമിഷത്തോറും പുരുമയെ ആവഹിക്കുന്നതിലാണു്. ദൈവത്തിന്റെ കലാസ്തഷ്ടിക്കു് ഈ മിടുക്കില്ല. ഒരു പക്ഷേ പറഞ്ഞുപോകുന്നവെള്ളിമോലങ്ങൾക്കൊഴിച്ചു്. നയഗ്രാ വെള്ളച്ചാട്ടം അതിനടുത്തു് കുടിൽവച്ചു പാക്കുന്നവനു് മഹാ മുഷിപ്പുന്നായിരിക്കും. കേരളത്തിലെ മനുഷ്യർ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം അന്വേഷിച്ചു് കാഷ്മീരിലേക്കു പോകുന്നതിന്റെ കാരണവും ഇതുതന്നെ.

ഒരു വ്യാഖ്യാനം

[ഡാക്ടർ കെ. ഗോദവർമ്മ]

ഉണ്ണായിവായുതടസ്സം നമുചരിതം കഥകളിക്ക് പലവ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പണ്ഡിതന്മാരുടെ പരിചിന്തനത്തിനു് വിഷയമാകേണ്ടതായി ഭട്ടവളരെ ഭാഗങ്ങൾ ഇനിയും അതിൽ അവശേഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. അത്ഥംഗംഭിന്തുത്തിൽ അതിമാത്രമായി നിഷ്കർഷിച്ചിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളെ കവിത ആലോചിക്കുന്നതോറും രസിക ഹൃദയങ്ങളെ ആവർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പദാനുപദമായേ അത്ഥം

വിവരണത്തേക്കാൾ പദപ്രയോജനത്തെയും ആശയങ്ങളുടെ സന്ദർഭാനുസൃതതയും വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ മാത്രമേ വാക്യരേഖയ്ക്കു് വാചിതപക്ഷണം സമ്പൂർണ്ണമായി ആദരിച്ചുകൊണ്ടു് കാവ്യവ്യവസായം ചെയ്തിട്ടുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിവിഷയകരമായ പരപ്പും ആഴവും തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

നമുചരിതം മൂന്നാം ഭിംബം കഥകളിയുടെ പ്രാരംഭത്തിൽ ഇന്ദ്രാദികളുടെ വര

ബലംകൊണ്ടു ദമയന്തിവിയോഗത്താലും
 ക്രോശഭൂതിഷ്ടമായ വനജീവിതത്താലും ഉ
 ണ്ടായ പീഡകൾ അകന്നു നളൻ സത്തു
 ഷ്ടനായി വേനത്തിൽ വനതയേയും, വന
 ത്തിൽ ഗൃഹതപത്തേയും നിശ്ചയിച്ചു ഉറ
 ച്ചു എന്ന് പറയുന്ന ശ്ലോകത്തെത്തുടർന്ന്
 നിബലമായിട്ടുള്ള ഗാനത്തിന്റെ അർത്ഥ
 ചിന്തനമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ വി
 ഷയം. ആ ഗാനം ഇങ്ങനെയാണു്:—

“ഘോരവിപിനമെന്നാലേഴുപാരിതാ-
 കിൽ നഗരം

നാരിമാരും നവരവങ്ങളും

നയവും ജയവും യേവും വ്യയവും

നാടുഭരിപ്പവരോടുകൂടിപ്പതു്

അവടങ്ങൾ സങ്കടങ്ങൾ, അകമേ-

ദൃഷ്ട ദൃഗങ്ങൾ

അധികം ഭീതികരങ്ങൾ;

മനസാ വചസാ വിഭിതം ഗഭിതം;

കാമാദികൾ തന്നെ നിനച്ചാൽ

ഭീമാകൃതി ധാരികൾ വൈരികൾ

സദനങ്ങൾ ശോഭനങ്ങൾ,

സാധുസഭാതലങ്ങൾ

സരവങ്ങൾ ഗഹനങ്ങൾ;

സജലാ സശിലാ തദിഹി ജനനി

രാജാന ഇമേതര വോദ്രവ-

മാജാനമനോമമദൃതികൾ

ദുരിതങ്ങൾ ദുരിതങ്ങൾ ദോഷങ്ങൾ

പുനീതങ്ങൾ

അതിമോഘങ്ങളാലുലങ്ങൾ,

അധുനാവിധിനാ കരുണാ ഗുരുണാ

മേലേചരമാധികൾ മാഞ്ഞിതു

കാലേന ചിരേണ നമുക്കിഹ”

ആതനപരിഗൃഹീതയായ ദമയന്തിയും ഒ
 ന്നിച്ച് രാജമന്ദിരത്തിൽ രതിലാലസനാ
 യി വാണിരുന്ന തനിക്ക് പെട്ടെന്ന് ദേവ
 നും കരണീയമായിത്തോന്നിയതും അറിയി

പരാജയം അടുത്തതും തന്നിമിത്തം രേ
 ണീയ ജനങ്ങൾക്കു് തന്നിൽ വെറുപ്പു
 തോന്നിയതും അവസാനമായി സ്വഹിതാ
 നുപത്തിനിയായ പ്രേയസിയെ നിഷ്കരു
 ണം വെടിഞ്ഞു് കാട്ടിൽ ഇരുപ്പു് ഉറപ്പി
 ച്ചതും എന്ന് വേണ്ട നിരന്തരമായി ഉണ്ടാ
 യിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദുർച്ചിധിവിചാസത്തെ
 ഓർത്തു് നളൻ ഹൃദയവേദനയോടുകൂടി
 ദേവവന്ദാരെ അഭിസംബോധനം ചെയ്തു്
 ആവത്തിൽ ഒരു പോംവഴിയുണ്ടാകവാ
 നായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നളനിൽ കാരുണ്യം
 കൊണ്ടു ദേവന്മാർ ഉള്ളഴിഞ്ഞു് അനുഗ്ര
 ഹിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ലബ്ധയധൈര്യ
 നായ നളൻ കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ കഥക
 ളെല്ലാം മറന്നു് ആനന്ദമുദിതമായ ഒരു
 മനോഭാവത്തെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. ഈ അ
 വസ്ഥയിലാണു് നഗര ജീവിതത്തേയും
 വനജീവിതത്തേയും നിരൂപണം ചെയ്തു്
 വനം തന്നെയാണു് നഗരം എന്ന നിർ
 ണയത്തിൽ നളൻ എത്തിച്ചേരുന്നത്.

എന്തെങ്കിലും ഒരു കാലത്തെപ്പറ്റിയുള്ള
 നിരൂപണംമനസ്സിൽ ഉദിക്കുന്ന ആശങ്കക
 ലുടേയും അവയുടേപരിഹാരമണത്തിന്റേയും
 രൂപത്തിലാണല്ലോ ഉടലെടുക്കുന്നതു്. പ്ര
 കൃതത്തിലും അങ്ങിനെതന്നെയാണെന്നു്
 നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

“കാമാദികൾതന്നെ നിനച്ചാൽ

ഭീമാകൃതി ധാരികൾ വൈരികൾ”

എന്നുവരേയുള്ള ഭാഗത്തിൽ പുതു് പക്ഷസി
 ങ്ഗാതരൂപത്തിലത്രേ വനത്തിൽ ഗൃഹ
 തപംസങ്കല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നു് കാണാം.
 വനം തന്നെയാണു് ഗൃഹം എന്നു
 ള്ള സമർത്ഥനവും അതിനുള്ള യുക്തികളും
 “സദനങ്ങൾ ശോഭനങ്ങൾ” എന്നു തുട
 ങ്ങി “ആജാന മനോമമദൃതികൾ” എ

സുഖമുള്ള വരികളിൽ പ്രകടിതമായും ഇരിക്കുന്നു.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച സന്ദർഭംഗതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പ്രകൃതഭാഗത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇങ്ങിനെ നിർദ്ദേശിക്കാം.

ഘോരവിപിനമെന്നു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് എഴുപാരിനെ അല്ലെങ്കിൽ നഗരത്തെയാണു്. ഈ വനമാണെങ്കിൽ നഗരമെന്നതന്നെ കല്പിക്കണം. എഴുപാർ എന്നതിന്നു് എഴുനെ നില്ക്കുന്ന പ്രദേശം എന്ന അർത്ഥം വാക്യത്തിൽ നിന്നും നാനാമുഖങ്ങളായ പരിഷ്കൃതികളാൽ ഇതൊപേക്ഷയാ ഉന്നതമായ സ്ഥിതി സമാജ്ജിയിട്ടുള്ള പ്രദേശം എന്ന അർത്ഥം വന്നുകൂടുന്നു. നഗരോചിതമായ വിഭവങ്ങൾ വനത്തിൽ കാണാതിരിക്കെ അതു് എങ്ങിനെ നഗരമാകും എന്ന് ചിലർ സംശയിച്ചേക്കാം. വിചാസിനികളായ സ്ത്രീജനങ്ങളും ഗുഹാരാജി നവരസങ്ങളുടെ ദീപ്തിയും, രാജ്യതന്ത്രവും, ജയവും, ശത്രുനിമിത്തമായ ഭയവും, വ്യയവും നഗരത്തോടു് ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണെന്നു് വിചാരിക്കുന്നവർ അതൊന്നും ഇവിടെ കാണുന്നില്ല എന്നുള്ള കാരണത്താൽ ഇതു നഗരമല്ലെന്നു് എതിർവാദം ചെയ്തേക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതെല്ലാം നാടിന്റെ അംഗങ്ങളല്ല. പിന്നയോ അവ നാടുഭരിക്കുന്നവരെ അനുഗമനം ചെയ്യുന്നവ മാത്രമാണു്. അവയുടേ് രാജ്യഭൃത്യനായ നളനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ തത്ക്കാല വാസസ്ഥാനമായ വിപിനത്തോടും ഒരു ബന്ധവും ഇല്ലതന്നെ. അതിനാൽ വനം നഗരമാണെന്ന നിഗമനത്തിന്നു് പ്രസ്തുതങ്ങളായ അംഗങ്ങളുടെ അഭാവം ഒരു പ്രതിബന്ധമാകുന്നതല്ല.

വനത്തിൽ ശീതാതപാദികളിൽ നിന്നും രക്ഷ നേടാൻ ഉപകരിക്കുന്ന ഗുഹകൾ, ദുശ്ശമങ്ങളും, അന്തർഭാഗം ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞവയും എല്ലാസ്ത്രോഴം അത്യന്തം ഭീതിയെ ജനിപ്പിക്കുന്നവയും ആണു് എന്ന് വാദിച്ചു് വനത്തിന്റെ നഗരത്വ സംഭാവനത്തെ ചിലർ എതിർപ്പുവാൻ തുടങ്ങിയെന്നു്. എന്നാൽ നളന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭയങ്കരമായ ആകൃതിയെ ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ കാമം, ക്രോധം, ലോഭം തുടങ്ങിയ വികാരങ്ങളത്രേ. ഇത്തരം ദുഷ്ടവികാരങ്ങൾക്കു് വിധേയരായി എന്തു ചെയ്യുവാൻ മുതിരുന്ന നഗരജനങ്ങളെയൊരും ദുഷ്ടസ്വഭാവങ്ങളായി കരുതേണ്ടതു്. ഇങ്ങനെ ഹിംസ്രങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ഭയത്തെ അവലംബമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഉഭയംചെയ്യുന്ന പുരുഷർക്കും നിരാകൃതമാകുന്നു.

അടുത്തതായി സരസങ്ങളായ കാടുകൾ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടു് ശോഭനങ്ങളും ഐശ്വര്യസ്വന്ധനന്മാരായ സാമന്തരാജാക്കന്മാരാൽ പരിശോഭിതമായ ആസ്ഥാനമണ്ഡപത്തോടുകൂടിയവയും ആയ രാജമന്ദിരങ്ങൾ തന്നെയാണെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തിൽ നളൻ എത്തിച്ചേരുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. സരസങ്ങളായ ഈ ഗഹനങ്ങൾ ശോഭനങ്ങളും സാധുസ്വഭാവ യുക്തങ്ങളുമായ സദനങ്ങൾ തന്നെയാണു് എന്ന് അന്വയം. ശോഭനത്വത്തേയും സാധുസ്വഭാവയുക്തത്വത്തേയും വിവരിക്കുന്നതായിട്ടുവേണം "സജലാസശിലാ" എന്നു തുടങ്ങി "ആജാനമനോരമഭൃതികൾ" എന്നു വരെയുള്ള ഭാഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ. കടിക്കുവാൻ നിർമ്മലമായ ജലവും ഇരിക്കുവാൻ പ്രകൃതി സുന്ദരങ്ങളായ ശിലകളും വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നദിയെ ദൃശ്യപാനം

നൽകി മടിത്തട്ടിൽ ഇരുത്തുവാൻ വെമ്പൽകൊള്ളുന്ന മാതാവായിട്ട് നളൻ ദർശിക്കുന്നു. ഉദയം ചെയ്ത നാൾമുതൽക്കു തന്നെ മനോരമങ്ങളായ വിദ്വതികൾ കൊണ്ട് സമുല്പാദിക്കുന്ന തരുന്നികരത്തെ ഗർഭശ്രീമാന്മാരായ രാജാക്കന്മാരായും നളൻ സങ്കല്പനം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഉത്തമവേഷ്യവായ മാതാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടും വിഭവയുക്തരായ രാജമിത്രങ്ങളുടെ സമാവൃതത്വം കൊണ്ടും നഗരത്തെപ്പോലെതന്നെ കാട്ടം നളൻ മോഹനങ്ങളും സാധുസമാഗമത്തിന് ഇടം കൊടുക്കുന്ന വായും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ കാട്ട് നഗരം തന്നെയാണെന്നുള്ള തന്റെ നിശ്ചയത്തിന് ഒരിളക്കവും സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് നളന്റെ തീർപ്പ്. അനന്തരമുള്ള നളന്റെ വിചാരഗതി ഇപ്രകാരമാണ്. “എന്റെ ഭൃഷ്ടർക്കുള്ളല്ലാം നീങ്ങി ദോഷങ്ങൾക്കുതന്നെ ദോഷം നേരിട്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഭൂതന്തദുഃഖമുണ്ടാക്കണമെന്ന് വിചാരിച്ചു എന്നെ എപ്പോഴും അർത്ഥഹീനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പാപങ്ങൾ ഏറ്റവും നിഷ്പലങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ വലുതായ കരുണയോടുകൂടിയ വിധിയുടെ ആനുകൂല്യത്താൽ ചിരകാലമായി ഒന്നിനുമേൽ ഒന്നായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആധികൾ എന്നെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം മാഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു എന്നുതന്നെ പറയാം.”

വിധിവൈപരീത്യത്താൽ രാജസ്ഥാനത്തുനിന്നും ഭ്രഷ്ടനായി നാടുവിട്ട് കാടപു കവാൻ ഇടവന്ന നളൻ വനജീവിതത്തിൽ ആനന്ദം ദർശിക്കുന്നതായി വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ഭാഗം ഷേക്സ്പിയറുടെ “As You Like It” എന്ന നാടകത്തിൽ രാജ്യം അപഹരിച്ച സഹോദരനാൽ നാട്ടി

ൽനിന്നും നിഷ്കാശിതനായി വനപ്രദേശങ്ങളെ അഭയംപ്രാപിച്ചു നൃതനപരിതസ്ഥിതികളിൽ പൂർവ്വാധികം മനഃശാന്തിയും ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യവും വീക്ഷിക്കുന്ന പ്രളവിന്റെ അവസ്ഥകളെ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതിനോട് സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രള, പ്രകൃതിയിൽനിന്നുതന്നെ നൃതനപാർശ്വരൂപം പരിഭവോൾ നളൻ സുരനാഥന്മാരുടെ വരങ്ങളാൽ പരമാനന്ദ സുനിർവൃതനായി അപ്രകാരം ഒരു മനഃസ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതായി വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് വ്യത്യാസം. ഈ അംശത്തിൽ പ്രളവിന്റെ തത്വദർശനത്തിന് കൂടുതൽ സ്വാഭാവികത്വം പറയാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും

“Now, my Co-mates and brothers in exile,
Hath not old custom made this life more-
Than that of painted pomp? Are not these-
More free from peril than that envious-
Court?”

And this our life exempt from public haunt
Finds tongues in trees, books in the run-
ning brooks
Sermons in stones and good in every thing.”

“എന്നിങ്ങനെ പ്രളവിന്റെ പടരുന്ന ചിന്താഗതികൾക്കും നളന്റെ ചിന്താഗതികൾക്കും ഉള്ള സമാനത ഷേക്സ്പിയറെ പോലെതന്നെ ഗഹനവും ആലോചനാമധുരവും ആയ രീതിയിൽ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ മാറ്റത്തോടെ കവികൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഉണ്ണായിവാതുക്കും കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു എന്നതിലേയ്ക്ക് അനിഷേധ്യമായ ഒരു ഉദാഹരണം.”

ജോർജ് ഓർവലിനെക്കുറിച്ച്:—

ഭാസുരമായ പരാജയം

—രാമചന്ദ്രൻ—

ആ ജീവിതം ഒരു പരാജയമായിരുന്നു—
 ഏതെങ്കിലും ഒരു പരാജയം. എങ്കിലും
 അത് നമ്മെ വേദനിപ്പിക്കുകയില്ല. സഹ
 താപത്തോടുകൂടിയും കർമ്മശക്തിയെയാണു
 ന്നു ഉണർത്തുക. അനുഭവം സൃഷ്ടിക്കുന്ന
 ഉന്മേഷാധിപത്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ആ
 ദർശനധാരയും പ്രവർത്തനവ്യഗ്രതയും ക
 ണ്ഠിതവൃദ്ധിയാൽ ഓർവലിന്റെ ജീവിതപ
 രാജയത്തിന് കഴിയുന്നു. താൻ സമരം
 ചെയ്യുന്ന ശക്തി അജയ്യമാണെന്ന് തിക
 ുപ്പം ബോദ്ധ്യമായിരുന്നിട്ടുകൂടി, ആ സമര
 ത്തിലേതും വിട്ടുവീഴ്ചയെപ്പോലും അദ്ദേഹം
 ഒരങ്ങിയില്ല അന്ത്യംവരെയും അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ ചുവടുവയ്പുകൾ ത്രക്കുഴപ്പമായും
 ചുവടുവയ്പുകൾ തീർത്തുവെക്കുകയെന്നതായ
 ത്തു്. ആ പാടങ്ങൾ പൊള്ളുകതന്നെ ചെ
 യ്തു്; പക്ഷെ ആ ഏതെങ്കിലും അർത്ഥ
 മഹിമയെപ്പോലും അറിയാതെ മറിയത്തേ
 യുള്ള. അസുഖമായ ഒരു പ്രത്യേകതയാ
 ണ്തത്. അതുകൊണ്ടാണാ പരാജയത്തിനു
 മുന്നിൽ ഭാസുരമെന്ന വിശേഷണം ഞാൻ
 ചേർക്കുന്നത്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പുറം
 പല പ്രകാരത്തിൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന
 ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. ഭൂഗോളത്തെയാകെ
 കിടക്കി വിറപ്പിച്ച രണ്ടു് മഹായുദ്ധങ്ങൾ
 മാത്രമല്ല, ലോകസംവിധാനത്തിന്റെ അ
 ടിപ്പുകൾതന്നെ പിഴുത മാറിയ ഭീക
 രോജ്വലങ്ങളായ ജനകീയവിപ്ലവങ്ങൾക്കു
 ടി സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ആ കാലത്തിന് കരു

ത്തുണ്ടായി. ശാന്തിയുടെ പ്രവാചകനോ
 ട്ടൊപ്പം, പൈശാചികത്വത്തിന്റെ പ്ര
 ചാരകരേയും മെന്തെത്തുന്നതിനാലാ
 ണ്. വിരുദ്ധ ശക്തികൾ നൂലു പ്രാവലയ
 ത്തിൽ രംഗം കയ്യടക്കിയിരുന്ന ഇത്തരമൊ
 ു കൗതുകകരമായ സന്ദർഭം ലോകചരി
 ത്രത്തിൽ ഒരുപക്ഷേ ഇതാദ്യത്തേതാകാനി
 ട്ടുണ്ടു്. നൂറ്റാണ്ടുകൾ പലതു കഴിയു
 വോൾ, അദ്ദേഹം കൂറിനിൽക്കുന്ന ഏതെ
 വുമായല്ലാതെ ഈ കാലഘട്ടത്തിലേക്കു്
 തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ നമ്മുടെ ചിന്ത
 ക്കാക്കു് കഴിയുകയില്ല. സാധാരണയിൽ
 കവിഞ്ഞ ബലിഹൃത ഏതെങ്കിലും നിശ്ചി
 ത്തിനേക്കുറിച്ചുള്ള വലിച്ചുകൊ
 ണ്ടുപോകുവാൻ അനുസൃതമായി യത്നിക്ക
 ന്ന ശക്തികളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിനിടിപെട്ടു്
 അതെല്ലാം തകർന്നുപോകുവാനിടയുണ്ടു്.
 സംഹാരത്തിന്റേയോ, സൃഷ്ടിയുടേയോ അ
 ല്ലാത്ത—അഥവാ, രണ്ടിന്റേയുമായ ഈ
 യുഗം നിരപഥി ഏതെങ്കിലും തകർന്നിട്ടു
 ണു്. അവിരാമവും, അനിരൂപവുമായ സം
 ഘർഷമാണി കാലത്തിന്റെ വ്യക്തിമുദ്ര.
 ഈ മുദ്രയണിയാത്തൊരു കലാസൃഷ്ടിയോ
 ഇതിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽനിന്നും
 തെറ്റിമാറിനിൽക്കുന്ന ഒരു കലാകാരനോ
 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലെങ്ങും പെട്ടെന്നില്ല
 തന്നെ.

ജോർജ് ഓർവലും ഈ സാമാന്യ നിയ
 മത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനല്ല. മറ്റു പല
 രേഖകളോടൊപ്പം നിരവധി പ്രതീക്ഷകളുമാ
 യാണ് ഓർവൽ തന്റെ ജീവിതം ആരം

ഭിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ മഹായുദ്ധം ലോകമൊട്ടാകെയുള്ള യുവാക്കളുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ വലുതായ കോളിളക്കങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചു. നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥിതി ആകെ ചീർന്നു കഴിഞ്ഞുവെന്നും, അതിനെ വേരോടെ പിഴുതു മാറ്റിയെങ്കിൽ മാത്രമേ മനുഷ്യന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചെന്തെങ്കിലും ആശിക്കേണ്ടതുള്ളൂ എന്നും പരക്കെ ഒരു ബോധം പ്രചരിച്ചു. പലരും വിപ്ലവപ്രേമികളായിത്തീർന്നു. ഓർവൽ ആ രചനയ്ക്കിടയിൽ പെട്ട ഒരു ഗണനീയവ്യക്തിയാണ്. പക്ഷേ വ്യാമോഹങ്ങൾ അകലുവാൻ കാലം അധികം വേണ്ടിവന്നില്ല. തന്റെ ഭാവനാമണ്ഡലത്തിൽ പുവിട്ടുനിന്നിരുന്ന പ്രത്യാശാനിർഭരങ്ങളായ കിനാവുകൾ സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്ന അദ്ദേഹം കണ്ടു. വർഷമായി വരുന്ന അധികാരശക്തികളുടെ മുമ്പിൽ, മനുഷ്യന്റെ സർഗ്ഗാത്മകങ്ങളായ സിദ്ധികൾ പലതും നാമാവശേഷമായിപ്പോയേയ്ക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു അധികാരം, വ്യക്തിയുടേതായാലും വർഗ്ഗത്തിന്റേതായാലും, അതിന്റേതായ ദുർഘടങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റെ ഭീകരമായ ഒരു എതിരാളിയായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം തുലിക കയ്യിലെടുത്തത്. ഓർവലിന്റെ ആദ്യത്തെ നോവലായ "Burmese Days" മുതൽ അവസാനത്തേതായ "1941" വരെ എല്ലാത്തിലും ഈ കേന്ദ്രപ്രശ്നത്തിന്റെ അനുരണനങ്ങൾ നമുക്ക് കേൾക്കുവാൻ കഴിയും:

മരണാഭകാരണം കൂടിയുണ്ടായിരുന്നു ഈ പ്രശ്നത്തിനിരയധികം പ്രാധാന്യം സിദ്ധിക്കുവാൻ. ഓർവൽ ജനിച്ചത് ഇന്ത്യയിലായിരുന്നു. 1908-ൽ, ബംഗാളി

ലെ ഒരു ഇടത്തരം വെള്ളക്കാരനല്ലോ ഗന്ധന്റെ പുത്രനായി ജനിച്ച ഓർവൽ (കൂട്ടത്തിലൊരാളാകാം കൂടി ഓർവലിന്റെ യഥാർത്ഥ നാമധേയം എറിക് ആർതർ ബ്ലെയർ എന്നായിരുന്നുവത്രേ. 'ജാർജ്' ഓർവൽ എന്നത് തുലികാ നാമമായിരുന്നു.) ബാല്യത്തിലേതന്നെ വിദേശാധിപത്യത്തിനടിയിൽ കിടന്ന് വീർപ്പു മുട്ടുന്ന ഇന്ത്യൻ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ മംഗിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. എട്ടാമത്തെ വയസ്സിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു പ്രാഥമിക വിദ്യാലയത്തിൽ വച്ചാണ് ആ അനുഭവങ്ങൾ അവയുടെ രീതിയിൽ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞത്. അതൊരു പ്രത്യേകരീതിയിലുള്ള വിദ്യാലയമായിരുന്നു. ഉന്നത വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ബാലന്മാരുടെ ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം ഒരു മദ്ധ്യവയസ്സായ സ്ത്രീയുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ നടത്തിയിരുന്നതാണ്. ജനനംകൊണ്ട് ആ വകുപ്പിലും പ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ബുദ്ധിയിലും, സിദ്ധികളിലും മികച്ച ഒന്നരമുണ്ടുപേരെങ്കിലുള്ളത് ആ വിദ്യാലയത്തിന്റെ പെരുമ നിലനിർത്തുവാൻ അധികൃതർ ഉത്സുകരായിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിലൊരാളായിരുന്നു ഓർവൽ. സാമ്പത്തിക പരിഗണനയ്ക്കുതീതമായി തന്റെ വിദ്യാർത്ഥികളെ വീക്ഷിക്കുവാൻ കെല്പില്ലാതിരുന്ന ആ സ്ത്രീയിൽ നിന്നും നേരിട്ട തിക്തങ്ങളായ അനുഭവങ്ങൾ ഓർവലിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇരുണ്ട പാടുകൾ പലതും അവശേഷിപ്പിച്ചു. 1916-ൽ ഏതാണ്ടൊരു നാലുവയസുള്ളതെന്ന കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ആ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നും ഈററണിലേക്ക് അദ്ദേഹം യാത്രയായി. ഈററൺ വിശാലമായ ലോകമായാണ് ഓർവ

ലിന് പ്രത്യക്ഷമായത്. തനിക്ക് അപ്രാപ്യമായ മാനുതയുടെ അധികാരസീമയിൽ പെട്ടതായിരുന്നുവെങ്കിലും, അവിടത്തെ അന്തരീക്ഷം താരതമ്യേന സ്വതന്ത്രമായിരുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല, 1918 ആയപ്പോഴേക്കും അവിടം, അപ്രതീക്ഷിതമായ രീതിയിൽ, വിപ്ലവാശയങ്ങളുടെ കേന്ദ്രവുമായിത്തീർന്നു. ലോകത്തിലെ പത്തു മഹാമാരുടെ പേരുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, പതിനാറിൽ പതിനഞ്ചു വിദ്യാർത്ഥികളും ചെന്നിറങ്ങി ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ മടിച്ചില്ല. യുവ ഹൃദയങ്ങളുടെ ആഴമില്ലാത്ത ഇടതുപക്ഷ പ്രേമമായിരുന്നു അതെന്ന് ഓർവൽ പിന്നീട് അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. അവിടെവെച്ചാണ് ഓർവൽ സോഷ്യലിസ്റ്റാവുന്നത്.

1922 ഓർവലിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടമായിരുന്നു. 19 വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുള്ള ആ യുവാവ് ഏഷ്യയിൽ കൊടികത്തിവാണിരുന്ന സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനെന്ന നിലയിൽ ബംഗ്ലാദേശിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. വിധിവൈപരീത്യമെന്നു പറയട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനങ്ങൾ ഇന്ത്യൻ ഇംപീരിയൽ പോലീസിനായി നൽകപ്പെട്ടത്. ആ ജീവിതം ദുസ്സഹമായിരുന്നു. ജന്മനാതന്നെ അധികാര ശക്തികളുടെയെല്ലാം എതിരാളിയായിരുന്ന ഓർവലിന് സ്വയം അധികാരഭണ്ഡം ഏറ്റെടുത്ത് ഊക്കോടെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായിവന്നുകൂടി. ജയിലുകൾ സന്ദർശിക്കുന്ന ഓരോ സന്ദർഭത്തിലും തന്റെ സ്ഥാനം ഇരുപതിനാലാം പുറത്തല്ല, അകത്താണെന്നദ്ദേഹത്തിന് തോന്നിയിരുന്നുവത്രേ. പക്ഷേ ചക്രവർത്തിയുടെ വിശ്വാസ്യ കിങ്കരനെന്ന നിലയിൽ, കർത്തവ്യരംഗത്തിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞുമാറുക തീരെ അസാധ്യമായി

രുന്ന. ഉള്ളിൽ നീവന അഗ്നിപർവ്വതവും തെക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട്, ആ പോലീസ് മേധാവി തന്റെ അധികാരികളുടെ ആജ്ഞകൾ ഗൗരവത്തോടെ തന്നെ നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരുന്നു. മർദ്ദനത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ദുഷ്ടത ഒരു വ്യവസ്ഥിതിയുടെ ഘടകമാണ് താനെന്ന ബോധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ എല്ലാപ്പോഴും നൊമ്പരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. അധികാരക്കുറ്റുറത്തുനിന്നും തുറിച്ചുനോക്കുന്ന രക്ഷനയനങ്ങളും, കൊലപാതകികളുടെ മരണം പ്രതീക്ഷിച്ചുള്ള മരവിച്ച കാത്തിരപ്പും ആ ഹൃദയത്തിൽ പേടിനാവുകൾ പലതും സൃഷ്ടിച്ചു താനോരോ അവസരങ്ങളിലായി ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുള്ള കീഴ്വോഴസ്ഥന്മാരും, ശല്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കർഷകരും കോപംകൊണ്ട സന്ദർശങ്ങളിൽ തന്റെ മുഷ്ടിപ്രയോഗത്തിന് നിശ്ശബ്ദ വിധേയരായ ക്രൂരികളാകും ഓർവലിന്റെ സംഭവനക്ഷമമായ ഹൃദയഭിത്തിയിൽ ഭാരമേറിയ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചുണ്ടാക്കി. താങ്ങുവാൻ കഴിയാത്ത അപമാന ഭാരമാണ് താൻ വേരുന്നതെന്ന ചിന്ത രാധയും വകയും അദ്ദേഹത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തി. ഒടുവിൽ ആ അഗ്നിപർവ്വതം പൊട്ടിത്തെറിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. 1927-ൽ അവധ് ഉപയോഗിച്ച് നാട്ടിലേയ്ക്കുപോയ ഓർവൽ പിന്നീട് മറ്റങ്ങിയതേയില്ല. അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗം രാജിവച്ചു.

പക്ഷേ ബംഗ്ലാദേശിലെ അനുഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഗ്രന്ഥകാരനാക്കിത്തീർത്തു. ഓർവലിന്റെ "Burmese Days" എന്ന ആദ്യത്തെ നോവൽ അവിടെവെച്ചുണ്ടായ അനുഭവങ്ങളുടെ സത്യാത്മകമായ ഒരു ചിത്രീകരണമാണ്. അതൊരു വിഷാദാത്മകമായ കഥയായിരുന്നു—കാലികന്റെ

ഏഴയത്തിൽ തിരതല്ലിയുയന്ന സംഘട്ടനങ്ങളിൽനിന്നും ഉയിർപ്പുണ്ട ഒരു കഥ.

സ്വദേശത്തെത്തിയതിൽ പിന്നീടുള്ള ഓർവലിന്റെ ജീവിതം തുലോം ദയനീയമായിരുന്നു. ഭാരിദ്യം എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഒപ്പം അനാരോഗ്യവും. ആ കാലഘട്ടം ഓർവലിന്റെ ഏഴയത്തിൽ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിലെ ഉന്നതശ്രംഗങ്ങളോട് അരികു കടന്ന വെറുപ്പു ഉളവാക്കി. മാനുതയുടെ ലോകത്തുനിന്നും അകലിപ്പിട്ടു മാറി ജീവിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. ഈ ആഗ്രഹപ്രാപ്തിയ്ക്കായി, പാരീസിലേയും ലണ്ടനിലേയും മറ്റും ഇരുണ്ട ജീവിതകേന്ദ്രങ്ങളുമായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തുവാൻവേണ്ടിമാത്രം നിസ്സാരമായ വേരനം പറിക്കൊണ്ട് നിന്ദുമെന്ന് കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന തൊഴിലുകൾ ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹമേതുമടിച്ചില്ല. 1933-ൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ "Down and Out in Paris and London" എന്ന പുസ്തകം അക്കാലത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ചിത്രമാണ്.

1930-നു ശേഷമുള്ള ഏതാനും സംവത്സരങ്ങൾ അദ്ധ്യവസ്ഥാപിതത്വത്തിന്റെ കാലമായിരുന്നു. തന്റെ ചുറ്റും അധഃപതനപ്രവണതകൾ ഒന്നിനൊന്ന് ശക്തമായി വരുന്നുണ്ടെന്ന് ഓർവൽ മനസ്സിലാക്കി. കേന്ദ്രീകൃതമായ രാഷ്ട്രീയധികാരത്തിന്റെ ശീശ്രഗരിയല്ലെങ്കിൽ വെച്ച് ഒരു അപകടസൂചനയായിരുന്നു. അങ്ങനെ ബുദ്ധിമുട്ടേറിയതായിരുന്ന കഴപ്പടാരം എറിവന്നതോടൊപ്പം ജീവിതസമരം ഒന്നിനൊന്ന് രൂക്ഷതയായി തീർന്നു. The clergyman's Daughter, Burmese Days, Keep the Aspidochelone തുടങ്ങിയ നോവലുകൾ

പ്രസിദ്ധം ചെയ്തവെങ്കിലും, ഗ്രന്ഥകാരനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹമിനിയും അംഗീകൃതനായി കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ജീവിതം പുലർത്താൻ അദ്ധ്യാപകൻ വരെ ആകേണ്ടിവന്ന ഓർവലിന്.

ജനസാമാന്യത്തിന്റെ നാഡീചലനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഓർവലിന്റെ തുല്യ ഉൽക്കടമായിരുന്നു. ഏതാണ്ടതിന് അനുരൂപമായ ഒരു ജോലിയാണ് പ്രാധാന്യമായ വിക്റ്റർ ഗോൾഡൻസ്കി 1935-ൽ അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചത്. ഒരു തൊഴിൽകേന്ദ്രത്തിലൂടെ പർട്ടുനം നടത്തി റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുവാൻ ഓർവൽ നിയുക്തനായി. ലെഫ്റ്റ് ബുക് ക്ലബ്ബിന്റെ അംഗീകാരത്തിനു പാത്രമായ "The Road to Wigan Pier" എന്ന പുസ്തകം അതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതാണ്. ജനതയുടെയിടയിൽ ഏറ്റവുമധികം പ്രതിരോധിയിട്ടുള്ള ഡിക്കൻസ്, കിപ്ലിങ്ങ് തുടങ്ങിയ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെക്കുറിച്ച് വിമർശനപരമായ പഠനങ്ങൾ ഓർവൽ ഇക്കാലത്തു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

സ്റ്റാനിഷ് ആബ്ബത്താസമരത്തോടുകൂടി ഓർവലിന്റെ ജീവിതം അതിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. ഗ്രാങ്കോയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഫാസിസ്റ്റ് ശക്തികൾ സ്റ്റേയിനിലെ റിപ്പബ്ലിക്കിനെതിരായി സമരകാന്തളം മഴക്കിയപ്പോൾ, ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള ജനാധിപത്യവാദികൾ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സഹായത്തിനെത്തുകയുണ്ടായി. സ്വാഭാവികമായി തന്നെ, ഓർവലും സമരരംഗത്തിലേയ്ക്കു പടഞ്ഞു. പക്ഷേ കമ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇൻറർനാഷണൽ ബ്രിഗേഡിൽ ചേരുന്നതിന് പകരം ഓട്ടോസ്കീയിസ്റ്റ് വിഭാഗമാണ് ഓർവൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. അധി

കം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ട്രാട്സ് കിയിസ്റ്റ് വിഭാഗം എതിർ വിപ്ലവകാരികളാണെന്ന് മുദ്രയടിയ്ക്കപ്പെട്ടു. എന്നുതന്നെ യല്ലാ സ്റ്റാലിനിസ്റ്റുകൾ അവരെ വേട്ടയാടുവാൻമാർഗ്ഗം ചെയ്തു. ജീവരക്ഷാർത്ഥം ഓർവലിന് ഒളിച്ചോടേണ്ടിവന്നു. സ്റ്റാലിനിസവുമായുള്ള ഓർവലിന്റെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ അടുത്ത ബന്ധം മറയ്ക്കുന്നതിനായി നാട്ടിലെത്തിയതിനുശേഷം അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത "Homage to catalonia" എന്നഗ്രന്ഥം (1938) സ്റ്റാലിനിസത്തിന്റേയും, സമതയുടേ പേരിൽഏകാധിപത്യം പുലർത്തുന്ന അധികാരശക്തികളുടേയും രൂക്ഷമായ ഒരു നിരൂപണമാണ്.

1940 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും ഓർവൽ ആതാങ്ങറിയപ്പെടുവാൻ ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾക്ക് സാമാന്യത്തിലധികം പ്രചാരവുമുണ്ടായി. ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനെന്ന നിലയിൽ ഏതാണ്ടുറപ്പുള്ള ജീവിതം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. മെന്റോയുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രധാനമായും യുദ്ധപ്രശ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് അനവധി ലഘുലേഖകൾ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധംചെയ്തു. ആയിരക്കണക്കിനു കറേണാൾ ബി. ബി. സി-യുടെ ഇന്ത്യാവിഭാഗത്തിലും അദ്ദേഹം ജോലി നോക്കുകയുണ്ടായി.

സ്റ്റാനിസ് ആഭ്യന്തരസമരത്തിനുശേഷം ഓർവലിന്റെ പ്രജ്ഞാപരമായ ജീവിതം സമുലമായ ഒരു പരിവർത്തനത്തിന് വിധേയമായി. ഏകദാസനപരമായ അധികാരശക്തികൾ ഒന്നിനൊന്ന് പ്രബലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കാഴ്ച ഓർവലിനെ അതിയായി വേദനിപ്പിച്ചു. സ്വേധിനിൽ വച്ചുണ്ടായ അനുഭവം—ജനാധിപത്യത്തി

നുവേണ്ടി പൊരുളുവാൻപോയ തനിയ്ക്ക് ജനാധിപത്യവാദികളിൽ പ്രഥമഗണനിയമെന്ന് കൊട്ടിടേണ്ടിയില്ലപ്പെട്ടിരുന്ന കൂട്ടരിൽനിന്നും ലഭിച്ച ഏതയഭേദമായ അനുഭവം—ഓർവലിനെ അടിമടി ഉലയ്ക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതിൽ പിന്നീട് അദ്ദേഹം തന്റെ സർഗ്ഗശക്തികൾ മുഴുവൻ അധികാരത്തിനെതിരായ സമരത്തിനടിയിറവച്ചു. 1945-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ "Animal Farm" എന്ന കൊച്ചു നോവലിലൂടെ ഓർവൽ ഈ നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏറ്റവും പ്രതിഭാസമ്പന്നനായ ഹാസസാഹിത്യകാരൻ എന്നതിനു പുറമേകൂറന്തരശിര്യായ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്ന നിലകൂടിക്കരസ്ഥമാക്കി. സ്വിഫ്റ്റിന്റെ "Gulliver's Travels"—നുശേഷം ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയപ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന പരിഹാസകൃതികളിൽ ഏറ്റവുമധികം കമ്പോളത്തേക്ക് സഹൃദയലോകം മുക്തകണ്ഠം അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് Animal Farm. മാനർഫാം എന്ന പേരിൽ ജോൺസ് എന്നൊരാൾ നടത്തിവന്നിരുന്ന മൃഗശാലയിൽ സംഭവിച്ചുവന്ന വിപ്ലവത്തിന്റെ ഫലമായി സ്ഥാപിതമാകുന്ന 'മൃഗരാജ്യത്തിന്റെ കഥയാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യം. "എല്ലാ മൃഗങ്ങളും സമന്മാരാണു്" എന്ന അടിസ്ഥാനപ്രമാണത്തിൽ നിന്നും ആരംഭിക്കുന്ന രാജ്യനിർമ്മാണം, നേതാക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള കിടമത്സരങ്ങളും, അധികാരിവർഗ്ഗത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനവും കഴിഞ്ഞു് ഒടുവിൽ, "മൃഗങ്ങളെല്ലാം സമന്മാരാണു്; പക്ഷേ ചില മൃഗങ്ങൾ മറ്റുള്ളവയേക്കാൾ കൂടുതൽ സമന്മാരാണു്" എന്ന തത്വത്തോളം ചെന്നു തുറന്ന കർതൃകകരവും, അർത്ഥനിർഭരവും ആയ കഥ ഓർവൽ രചിച്ചതായി വർണ്ണിക്കുന്നു. സോവിയറ്റ് റഷ്യയുടെ നേരേയോ

൯" ഓർവൽ അമ്പുകൾ പ്രയോഗിയ്ക്കുന്ന തെന്നുള്ളത് വ്യക്തമാണ്. ആ അമ്പുകൾ നിശിതങ്ങളാണെന്നുള്ളത് ശരിതന്നെ; പക്ഷേ അവ നിർദ്ദോഷങ്ങളുമാണ്. ആകെ ശുദ്ധി Animal Farm സാഹിത്യലോകത്തിലെമ്പോഴും രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിലും വലുതായ ചലനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി.

ഏകാധിപത്യത്തിന്റെ യോനക പരിണാമങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്ന "1984"—ഓർവലിന്റെ അവസാനത്തെ പുസ്തകമാണിത്—അനുവാചകന്റെ മുന്നിൽ ഭാവഗംഭീരമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ് അവതരിപ്പിയ്ക്കുന്നത്. 1984-ലെ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഒരു ചിത്രം ഓർവൽ ഈ കൃതിയിൽ വരയ്ക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ ചിന്താമണ്ഡലത്തെ പോലും ഇരമ്പുരുത്തി ഉപയോഗിച്ച് നിയന്ത്രിക്കുന്ന തദ്ദേശമായ ഒരു ഭരണകൂടത്തിന്റെ കീഴിലകപ്പെട്ട, ശപിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനതയുടെ ഭാരുണമായ അനുഭവങ്ങളാണിതിലെ പ്രതിപാദ്യം. ഹൃദയചലനങ്ങൾപോലും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന അത്തരമൊരു വ്യവസ്ഥിതി സംജാതമാകുമോ? അനുഭവങ്ങളുടെ പരിധികൾക്കപ്പുറം, ഒരുപക്ഷേ അവനയുടെ ചക്രവാളസീമകൾക്കുള്ളിൽപോലും ഒതുങ്ങാത്ത ഒരു അസംഭാവ്യതയല്ലേ ഓർവലിന്റെ തുറുങ്കി ചിത്രീകരിക്കുന്നത്? ഇത്തരം സംശയങ്ങൾ വായനക്കാരന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉയർന്നുവന്നേക്കാം. പക്ഷേ കറററിന്റെ ഗതിയെ അതിന്റെ നേരിയ ഭാളങ്ങൾപോലും അപഗ്രഥിച്ച് പഠിച്ചതിൽ പിന്നീടാണ് ഓർവൽ ഇത്തരമൊരു നിഗമനത്തിലെത്തിച്ചേർന്ന് എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. മനുഷ്യനിൽ നമുക്ക് വിശ്വാസിക്കാം; മനോഹരനായ മനുഷ്യനെ നമുക്ക് സ്വപ്നം കാണാം; പക്ഷേ ആ സ്വപ്നത്തി

ന്റെ സാക്ഷാത്കാരത്തിനായുള്ള ഓരോ ചുവടുവയ്പിലും നാം മനുഷ്യന്റെ ഭൗമ ബലുഷൾ മനസ്സിലാക്കിയേ മതിയാകൂ. എങ്കിൽ മാത്രമേ, ആ സ്വപ്നം പരയത്തക്ക റൈകല്യങ്ങളാണെന്നും കൂടാതെ സാക്ഷാത്കരിയ്ക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഏതാളെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരു ഓർവലിന്റെ ചിന്താഗതി. അനുഭവങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണതയിൽ നിന്നാണ് ഈ ഒരു ചിന്താഗതി ഉറവെടുത്തതെന്നോക്ഷേപം നമുക്ക് ഓർവൽ വരയ്ക്കുന്ന ചിത്രത്തെ ഗൗരവകരമായിത്തന്നെ പരിഗണിക്കാതിരിക്കുക വയ്യ. "1984" ഒരു വഴികാട്ടിയാണ്. നമ്മുടെ മാതൃത്തിൽ എവിടെവിടെല്ലാം വിദ്വേഷം കിടപ്പുണ്ടെന്ന് അതു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുതരുന്നു. ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മാതൃത്തിന്റെ സുഗമതയെ മാത്രമല്ല, ദുർഗ്ഗമതയെക്കൂടി പരിഗണിയ്ക്കേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് "1984" ഒരു വിലപ്പെട്ട സഹായിയാണ്. ആ നില്പ് മനുഷ്യപുരോഗതിയിൽ അതിന് വലുതായൊരു സ്ഥാനവുമുണ്ട്.

"1984" ഓർവലിന്റെ ഒടുവിലത്തെ കൃതിയായിരുന്നു. ക്ഷയ പിടിഞ്ഞതായ ഓർവൽ സംഭവങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദത്തിൽനിന്നും അകന്നൊഴിഞ്ഞൊരു മുലയിൽ ജൂറാദീപിത്പാഹ്നം കൊണ്ടാണത് പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഒടുവിൽ സ്വീഡൻ പർവ്വതത്തിൽ ചികിത്സയ്ക്കായി പോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചു കൊണ്ട് ലണ്ടനിൽ താമസിക്കുമ്പോഴാണ് ആകസ്മികമായി ആ മരണം സംഭവിച്ചത്—1950 ജനുവരി 20-ാം തീയതി.

കരകൾ കവിയുന്ന വിഷാദം നിറം പിടിച്ചിരുന്ന ആ ദുരന്തജീവിതത്തിന്റെ ഏകഭോരോനായി മറിയ്ക്കുമ്പോൾ, എന്തുകൊണ്ടെന്നറിഞ്ഞില്ല നാം തീരെ വിഷാദ

തപ്തരാകുന്നില്ല. എന്നല്ല, ആ ജീവിതം നമ്മിൽ പുതിയ ആശങ്കകൾ നാബെടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം ഇന്നുപയോഗിക്കാൻ ഉള്ള മാനുഷബലങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകാത്ത ആത്മപുണ്യമായും ഒരു പരാജയമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭാഷ്യന്മാരും അസാധാരണമായ ഒരു തരം തിളക്കം ആ ജീവിതത്തിലുടനീളം ഉന്തി നിൽക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടുകയാണ്. നാൽപ്പത്തേഴു വർഷങ്ങൾ മാത്രമേ ആ മനുഷ്യൻ ജീവിച്ചുള്ളൂ. എങ്കിലും ആ സംവത്സരങ്ങൾക്ക് നേട്ടനാൻ കഴിയുന്നതിലധികം ആ മനുഷ്യൻ നേടി. നമ്മുടെ ചിന്താമണ്ഡലത്തിൽ നീന്തും എളുപ്പം മാഞ്ഞുപോകുന്ന ഒരു നാമമല്ല ഓർവ്വവിൻറേതാണ്.

ഒരു ഗായകനെപ്പറ്റി

★ ടൈഗർ വരദാചാരി ★

—കാ. എം. അനുജൻ—

1950 ഫെബ്രുവരി മാസം കണ്ണൂരുന്നൂറും ആ മഹാനായ സംഗീതവിദവാൻ കണ്ണടച്ചതും ഒപ്പമാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥി ഏതോ ത്യാഗരാജകീർത്തനം ആലപിക്കുന്നതു കേട്ടുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം നിർദ്ദാണമണ്ഡലം പുകിയത്. ത്യാഗരാജസ്വാമി നടുവളത്തിൽ ക്ലാസിക്കൽ കണ്ണാടകസംഗീതത്തിന്റെ അവസാനശാഖയും സംഗീതകലാനിധി ശ്രീ ടൈഗർ വരദാചാരിയുടെ നിർദ്ദാണത്തോടുകൂടി നിലം പതിച്ചു. രാഗവും താനവും തനി സാങ്കേതികാടിസ്ഥാനത്തിലൊന്നു പാടിക്കേൾക്കാൻതന്നെ ഇനി കഴിയുമോ എന്നു സംശയമാണ്. അദ്ദേഹം വിട്ടുപോയ ആ സിംഹാസനത്തെ ശൂന്യതമാത്രമേ ആരോ ഹണം ചെയ്യയുള്ളൂ.

സമഗ്രാനുഭൂതി പാടുവാൻ എളുപ്പമാണ്—വികാരോഷ്ഠമുള്ളതായ സമഗ്രാനുഭൂതി. പക്ഷേ ആ ഗാനങ്ങളിൽ സംഹാരത്തിന്റെ ഗർജ്ജനത്തോടൊപ്പം, സൃഷ്ടിയുടെ ദിവ്യമായ കാഹളധ്വനികൂടി മുഴങ്ങിക്കേൾക്കണമെങ്കിൽ, ആ വികാരോഷ്ഠമുള്ളതോടൊപ്പം വിചാരങ്ങളുടെ ശീതളിമകൂടി അനുഭവപ്പെടണമെങ്കിൽ, നമുക്ക് ഓർവ്വവിനെ വിസ്മരിക്കുകവയ്ക്കൂ. അത്രയുമല്ല, ഓർവ്വത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഭാവസംഹിതകൂടിയില്ലെങ്കിൽ, ആ സമഗ്രാനുഭൂതി സമഗ്രാനുഭൂതിയാകുന്നതായില്ല.

മദിരാശിയ്ക്കു മുമ്പുതന്നെ അകലുകിടക്കുന്ന കോലത്തൂർ എന്ന ഒരു കുഗ്രാമത്തിലാണ് എഴുപത്തിനാലുകൊല്ലം മുമ്പ് ആ സംഗീതത്തിന്റെ കുട്ടിപ്പുറമുറയായത്. മദിരാശിയ്ക്കു തൊട്ടടുത്തു കിടക്കുന്ന കാലടിപ്പേട്ടിലാണ് ആ കുട്ടി വളർന്നത്. ഒരു പ്രസിദ്ധനായ കാലക്ഷേപ കലാകാരനായ രാമാനുജാചാരിയുടെ ആറു ആൺ മക്കളിൽ മൂന്നാമത്തെ സന്തതിയാണ് വരദാചാരി. എന്തുകൊണ്ടോ, സംഗീതാഭിരുചിയുള്ള ആ കുട്ടികൾക്കൊന്നും പാട്ടുപഠിക്കാനുള്ള സൗകര്യം അച്ഛനനുവദിച്ചില്ല. ഒളിവിലും കളവിലും വേണ്ടിവന്നു അവക്കാകല സാധിനമാക്കുക. വരദാചാരിയുടെ സംഗീതാഭിരുചി ഒരു വയലിൽ വിദഗ്ദ്ധനായ രാമവേണുവരെ അത്യാധികം ആകർഷിച്ചു. മാശിലാമണി മുതലായവർ എന്ന സംഗീതകലാവിമർശ

കൻ പാട്ടിന്റെ പാക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. തഞ്ചാവൂരിലെ സല്ല ഖോലി കൃഷ്ണയുടെ ശിഷ്യനായ നീലകണ്ഠാസ്ത്രിയും രാമചന്ദ്രയുരം ചേന്നാൻ വരദാചരിയുടെ സംഗീതാഭ്യസനം ആരംഭിച്ചതെന്നു പറയാം.

വിദ്വാൻ വരദാചരിയുടെ സംഗീതത്തെ ഏറ്റവുമധികം സ്വാധീനിച്ച വ്യക്തി പട്ടണംസുബ്രഹ്മണ്യയായിരുന്നു. ആ സംഗീതവിദ്വാന്റെ അഭ്യസനം തനിയ്ക്കുകയേ തീരൂ എന്നു നിശ്ചയിച്ചു, വരദാചരി. എന്നാൽ എന്തു കാട്ടാ, കടുംബത്തിലെ കാരണവന്മാർക്കു കട്ടികളെ ഭാഗവതർമാരാക്കുന്നതിലായിരുന്നില്ല താല്പര്യം. അങ്ങനെ ഒന്നു രണ്ടു കൊല്ലം സദ്യ്ക്കു ആചീഡിൽ ജോലിനോക്കി, വരദാചരി. പിന്നീട് അപ്പീസ് യന്ത്രത്തോടു അദ്ദേഹം യാത്ര പറയാതെ പിരിഞ്ഞു. മണമ്പുച്ചാവടി വെങ്കിടസുബ്ബയ്യർ വഴി ത്യാഗരാജസ്വാമികളായി അടുത്ത ബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്ന പട്ടണം സുബ്രഹ്മണ്യയുടെ ശിഷ്യനായി സംഗീതാഭ്യസനം നടത്തിത്തുടങ്ങി. വന്ന വരദാചരിയർ 1916 മുതൽ ടൈഗർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. പക്ഷെ മദ്രാസ് മ്യൂസിക് അക്കാഡമി ആ കലാകാരന്റെ ഏറ്റയത്തെ അറിഞ്ഞതിനു ശേഷമേ "ടൈഗറി"ന്റെ ശബ്ദം സംഗീതലോകത്തെ ഭരിയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയുള്ളൂ.

ടൈഗറിന്റെ ശബ്ദത്തിനു മധ്യസ്തംഭം കറയും. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിലുള്ള സംഗീതസ്വത്തിന് അളവറ സൗന്ദര്യമുണ്ട്. നിറഞ്ഞ ശബ്ദത്തിലദ്ദേഹം ഏതപ്പുറം വളരെയധികം പന്താടും. അദ്ദേഹം ഏറ്റവും നല്ല ബാണിയിൽ അതിസുഷ്കമായ

സ്വരസ്ഥാനങ്ങളോടും ആരോഹാവരോഹ ക്രമത്തോടുകൂടി എടുത്തു പെരുമാറും, ആ സംഗീതവിദഗ്ദ്ധൻ. ടൈഗറിനുമുമ്പ് രാമപ്രിയയിലുള്ള കീർത്തനങ്ങൾക്കു രാഗപാടാൻ തിരുവാസനല്ലർ നാരായണസ്വാമി അയ്യപ്പൻ മാത്രമേ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ; അദ്ദേഹവും കീർത്തനത്തിനൊരു അവതാരികപോലെ കയ്യിട്ടു രാഗം പാടിയാൽ പിടക്കുമെന്നുള്ളു. തോട്ടിയേയും ടൈഗറിനെയും പോലെ രാമപ്രിയയ്ക്കു ആലപിക്കാമെന്നു് ആദ്യം കാണിച്ചതനു് ടൈഗർ വരദാചരിയാണ്. വിളംബരകാലത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തിനു പ്രാവണ്യം. അതിലദ്ദേഹം മടുത്തു മാറുകയില്ല. മന്ദസ്ഥായിയിൽ വരദാചരിയ്ക്കു് അളവറ പ്രതിപത്തിയുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റു വിദ്വാന്മാക്കില്ലാത്ത പല പ്രത്യേകതകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വരത്തിലും നിവേദനത്തിലും കേൾക്കാം.

ടൈഗർ ഒരു തികഞ്ഞ യാഥാസ്ഥിതികനാണ്. സാങ്കേതികജ്ഞാനമില്ലാത്ത സമാനുജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സംഗീതകലയെ ലളിതമാക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രതിഷേധമുണ്ട്. പഴയ തിരുവിതർ പാരമ്പര്യത്തിൽ അടിച്ചുറച്ച അദ്ദേഹം യാഥാസ്ഥിതികനായതിൽ അസ്വാഭാവികതയൊന്നുമില്ലല്ലോ.

കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു കൊല്ലമായി ടൈഗർ സംഗീതവിദ്യാർത്ഥികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ജോലിയിൽ നിരതനായിരുന്നു. മദിരാശി മ്യൂസിക് അക്കാഡമി വകയായ ടിച്ച്ലേഴ്സ് ട്രെയിനിംഗ് കോളേജിലെ അദ്ധ്യപതാക്കളെ പാട്ടുകാരാക്കി പുറത്തിറക്കിയതു് അദ്ദേഹമാണ്. മദിരാശി സർവ്വകലാശാലയുടെ മ്യൂസിക് ഡിപ്ലോമയ്ക്കുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാരമായിരുന്നു പിന്നീടദ്ദേഹത്തിന്.

അന്നാമല സർവ്വകലാശാലയിലെ സംഗീതവിഭാഗത്തിനും ട്രൈഗറിന്റെ സഹായത്തോടെയായിട്ടുണ്ട്. അധ്വാനിച്ച് സംഗീതശിരോമണിക്കു പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയായെന്നു അദ്ദേഹം മറുവാക്കുന്നു.

ട്രൈഗർ കാഴ്ചയിലൊരു വരുക്കുന്നുണ്ട്. രൂപഭേദം കുറഞ്ഞ ആ മനുഷ്യനിൽനിന്നും സദാസമയം ഫലിതരസം എപ്പോഴും ഭേദിക്കാൻ കഴിയില്ല. വരദാചാരിയുടെ സ്വഭാവം പട്ടാണം. ആരോഗ്യം അലോഹ്യപ്പെടുത്താത്ത പെരുമാറ്റംകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എല്ലാവരുടേയും ഏറ്റവും നല്ല സ്നേഹിതനാവും. പാട്ടുകാക്കിടയിലുള്ള ബാലിശമായ വഴക്കുകളും മത്സരങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പങ്കെടുക്കുകയില്ല. ട്രൈഗറിന്റെ വക്കുവാദ്യക്കാർ പലപ്പോഴും രണ്ടാംതരക്കാരുടെ മുന്നാത്താക്കാരോ ആയിരിക്കും; മറ്റൊരു പ്രോത്സാഹനവാക്കുകൾകൊണ്ടുവരെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹം രംഗം വെടിപ്പാക്കും.

വരദാചാരിയുടെ കടുംബം സംഗീതക്കാരന്റെ ഒരു കടുംബമാണ്. ആ കടുംബത്തിൽനിന്നു മുതൽകൂട്ടിയവരാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാരായ കെ. വി. ശ്രീനിവാസയ്യനും കൃഷ്ണമാചാരിയും, ശ്രീനിവാസയ്യൻ ത്യാഗരാജമന്ദിരത്തിന്റെ കൃതികൾ സമാഹരിച്ച പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ത്യാഗയ്യയുടെ 225 കൃതികൾ സ്വരപ്പെടുത്തി അമ്മമെഴുതിയ “ത്യാഗരാജയുടെ” എന്നൊരു പുസ്തകം മൂന്നു വാല്യങ്ങളായി അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സംഗീതജ്ഞന്മാരുടെ കല അവരുടെ മരണത്തോടുകൂടി നിശ്ശബ്ദമാവും. ഈ വിധി ട്രൈഗറിനും പറ്റാം. ശ്രീമതി തമിഴ്നിദ്രവി ട്രൈഗർവരദാചാരിയുടെ രണ്ടുമണി കൂർനേരത്തെ പാട്ടുകളുടെ ഒരു ഫിലിം റെക്കോഡ് എടുത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കേട്ടു. ആ രണ്ടുമണിക്കൂർനേരത്തെ ഗാനധാര അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണ നിലനിർത്തുമാറാകട്ടെ.

മൈസൂരിൽനിന്ന്

യൂസുഫ് മെഹറലി

ആർ. വി.

ഇന്ത്യയിലെ യുവജനനേതാക്കൾക്കിടയിൽ മഹാകാലികൾപോലെ പട്ടുപോകുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണുള്ളത്. എന്നാൽ യൂസുഫ് മെഹറലിയുടെ കഥ അതല്ല. ഒരു യുവജനനേതാവിനു സഹജമായ തീക്ഷ്ണതയും, ജിജ്ഞാസയും, നിഷ്പക്ഷതയും ആകർഷണീയതയും ജീവിതാവസാനം വരെ അദ്ദേഹത്തിൽ തെളിഞ്ഞുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. കരുത്തിനെ കരണ്ടു തിന്നുന്ന ഒരു രോഗം ബാധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവസാനം വരെ യുവാവായിത്തന്നെ അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു.

വേദനകൾ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തെ അവശനാക്കിയ ബ്രിട്ടീഷ് കാമൻ വെൽത്തിന്റേ, അതിന്റെ ഏറ്റവും ബഹുമാന്യരായ പൗരന്മാരിൽ ഒരാളായും അതിന്റെ കൂടെയുള്ളതിലേക്കു ഒരു ഇരയായും അദ്ദേഹത്തെ അവസാനം വരെ അവകാശപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു. പരാതിപ്പെടുന്ന സ്വഭാവം അദ്ദേഹത്തെ തീക്ഷ്ണിയായിരുന്നു. ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ സാഹസികമായ യാത്രകൾ താങ്ങാൻ കഴിയാതെ വ

ന്ന സുഹൃത്തുക്കളെക്കുറിച്ചുപോലും അദ്ദേഹത്തിനു പരാതിയില്ല.

മെഹറലിയുടെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് കൂട്ടുകെട്ടിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനക്കരുത്തുള്ള ദേശീയത്വത്തെ തെല്ലുപോലും ഉലയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കാരറിനോടൊത്തു മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന പാർട്ടിപ്പരിപാടികളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പാർട്ടിമെമ്പറുടെ മനോഭാവമല്ല അദ്ദേഹം വച്ചു പുലർത്തിയത്. ഏതിൽനിന്നും നല്ലതു സ്വീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നു. മാർക്സിസത്തിന്റെയും ഗാന്ധിസത്തിന്റെയും ഇടയ്ക്ക് ഒരു ദോലകംപോലെയോ അഥവാ (Pendulum) സോഷ്യലിസ്റ്റിനോട്പ്പോലെയോ അദ്ദേഹം ഗിന്ന് ആടിയിരുന്നില്ല. രണ്ടിലും മികച്ച പണ്ഡിതനായിരുന്ന അദ്ദേഹം എല്ലാറ്റിലും ഉപരിയായി മനുഷ്യസ്നേഹിയായിരുന്നു. സിദ്ധാന്തങ്ങളോടുള്ള ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങളേക്കാൾ ജീവിതരീതികൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സോഷ്യലിസം ഏറ്റവും മഹത്തായ ഒരു കാവ്യമായിരുന്നു. അത് നക്ഷത്രങ്ങളെ സ്പർശിച്ചിരുന്നു.

മെഹറലി ഒരിക്കലും തളരാത്ത ഒരു എഴുത്തുകാരനായിരുന്നു. ഭാവനയും ചിത്രമെഴുത്തും അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നതിലും മറുത്തവരെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതിലും ഒരു പുസ്തകപ്രേമിയുടെ ഉത്സാഹം അദ്ദേഹം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. അവരവക്കു തരമുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ സ്നേഹിതന്മാർ കൃത്യമായി അദ്ദേഹം അയച്ചുകൊടുക്കും. ഒരു പുസ്തകപ്രേമി എന്നുള്ള നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വാസന അത്ര ഫലശക്തമായിരുന്നു. ഏകപക്ഷമനോഭാവം അദ്ദേഹത്തിനു ലേശംപോലുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തി

ന് എന്തെങ്കിലും ദോഷമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹിഷ്ണുതയാണു്.

അസാധാരണമായ തോതിൽ അദ്ദേഹം സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച പ്രശംസകൾതന്നെ അതിനു തെളിവാണ്. അവയിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ ആക്കേണ്ടിയിരുന്നെങ്കിലും കഴിയുമായിരുന്നോ?

മരിച്ചവരെ ഇന്ത്യ മാനിക്കുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ, അവർ അസാധാരണമിട്ടു കമ്പാരല്ലെങ്കിൽ, തിരിഞ്ഞുനോക്കാറില്ല. നന്മകൊണ്ടുമാത്രം മതിയാവുകയില്ല എന്നാണ് മെഹറലി തന്റെ മരണകൊണ്ടു തെളിയിച്ചത്. അദ്ദേഹം നല്ലവനായിരുന്നു. അതിനാൽ മറുത്തവക്കു നന്മ ചെയ്യുമ്പോൾ, തന്നെപ്പറ്റിയും നശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന തന്റെ ആരോഗ്യത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം അല്പംപോലും ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല.

ഈ രാജ്യത്ത് നേതാക്കന്മാരും പ്രവർത്തകരും വേണ്ടിടത്തോളമുണ്ട്. എന്നാൽ, ബുദ്ധിപരവും വികാരപരവുമായ ധാരണയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാനും, ഹൃദയങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുവാനും, സഖിത്വം സ്ഥാപിക്കുവാനും ഉള്ള അനിതരസാധാരണമായ കഴിവുകൾകൊണ്ട്. മെഹറലി പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം ആരും കൊടി താഴ്ത്തേണ്ടതില്ല. സ്മാരകങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും വേണ്ട. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയുടെ മാധുര്യത്തിൽനിന്നും ജീവിതത്തിന്റെ സന്തോഷസുഗന്ധം എക്കാലവും വീശിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

(ശങ്കേഴ്സ് വീക്ലി)

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു്

1. നെഹ്രു (ജീവചരിത്രം)	നാലാങ്കൽ	1	8	0
2. പട്ടേൽ ടി	ടി	1	4	0
3. ഏ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	സീതാരാമൻ	1	4	4
4. ജേതാക്കൾ (പുതിയ പതിപ്പ്)	പൊൻകുന്നം വർക്കി	1	8	0
5. നീലമല (കഥകൾ)	വി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ	1	0	0
6. മേൽവിലാസം ടി	കാരൂർ	1	0	0
7. ഗുഹനായിക ടി	ടി	1	0	0
8. പെൺബുദ്ധി ടി	സരസ്വതിത്തമ്മ	1	8	0
9. അന്തിത്തിരി ടി	പൊൻകുന്നം	1	4	0
10. വിഡ്ഢികളുടെ സ്വർഗ്ഗം	ബഷീർ	1	4	0
11. റാണിയുടെ പട്ടി (കഥകൾ)	എം. ഗോവിന്ദൻ	1	8	0
12. അമ്മവിദ് ടി	കെ. എം. തേവര	1	0	0
13. ശിമിലഹൃദയം ടി	ചങ്ങമ്പുഴ	1	0	0
14. പ്രേമസാഗരം (നോവൽ)	ശരമമ്മൻ ചാറ്റർജി	1	4	0
15. കാല്വരിയിലെ കല്പവാദം-കൈനിക്കര		1	12	0
16. കൂട്ടുകുഴി (നാടകം)	ഇടശ്ശേരി	1	4	0
17. തന്മയബാഹു (നാടകം)	കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള	1	8	0
18. വാസന്തോത്സവം (നാടകീയകാവ്യം)-ചങ്ങമ്പുഴ		0	12	0
19. കേരളത്തിലെ ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യം	ഡാക്ടർ വി. ജെ തോമസ്	2	0	0
20. മുളകൾ (രാഷ്ട്രീയവിനോദം)	ആനന്ദക്കുട്ടൻ	1	4	0
21. ഗോപീവിലാസം ടി	ഗോപി	1	4	0
22. കുറിച്ചുൽ ടി	ഡിസി	1	0	0
23. രണ്ടുലോകം (നോവൽ)	നാഗവള്ളി	1	0	0
24. രണ്ടുദിവസം (കഥകൾ)	വെട്ടൂർ	1	4	0
25. തകന്നതലമുറ ടി	അരുൺജനം	1	4	0
26. വിവാഹസമ്മാനം (കഥകൾ)	സരസ്വതിത്തമ്മ	1	4	0
27. കാരാപിടിച്ച തോണി (വിനോദം)-കോവൂർ		1	4	0
28. നോവൽസാഹിത്യം	എം. പി. പോൾ	2	4	0
29. സാഹിത്യം	കുറിച്ചു	1	8	0
30. സോഷ്യലിസം	സി. ജെ. തോമസ്	1	4	0
31. ഇരുട്ടിനമുക്ക്	ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ്	0	8	0
32. സ്വതന്ത്രകേരളം	ബോധേശ്വരൻ	1	4	0
33. കന്യക	എൻ. കൃഷ്ണപിള്ള	1	4	0
34. തെരാതി	കേശവദേവ്	0	6	0
35. അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം-അബ്ബാസ്		0	12	0
36. തരിനി (നോവൽ)	പത്മവള്ളി	1	0	0

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു് ന്യായമായ കമ്മീഷൻ നൽകുന്നതാണു്.

നാഷണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ

കളരിക്കൽബസ്റ്റാൻ, കോട്ടയം

ഗ്രന്ഥശാലകളിലും—

—രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളോ?

(ആർ. മാധവപ്പെട്ടി; തുറവൂർ)

തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തിൽ, ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിവുലിപ്പിക്കുവേണ്ടി നിസ്തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഇന്നുണ്ട്. അതിന്റെ അഗ്രാന്തപരിശ്രമത്തിന്റെഫലമായി ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം വളരെ അടിവുലി പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനകീയപ്രസ്ഥാനമായി ഉയർന്നുവരേണ്ട ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനത്തിന് ഭരണാധികാരികളിൽനിന്നും ലഭിക്കേണ്ട അളവറ്റ ആനുകൂല്യങ്ങളിൽ ഏതാനും ചിലതൊക്കെ, തുടരെതുടരെയുള്ള മുറവിളികളുടെ ഫലമായി അനുവദിച്ചുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങനെ കുറഞ്ഞ തകാലംകൊണ്ട് പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഒരു ഉണർവുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാലഞ്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് നാല്പതോ അൻപതോ ഗ്രന്ഥശാലകൾ മാത്രമുണ്ടായിരുന്ന പ്രദേശത്ത് ഇന്ന് ആയിരത്തിൽപ്പരം ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കായി രണ്ടായിരമോ മൂവായിരമോ രൂപമാത്രം പ്രതിവർഷം ചെലവുചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ഇപ്പോൾ ആറുസ്ഥാനമുള്ള സംഖ്യവരെയായി ആ ചെലവ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ജ്ഞാനവൃദ്ധിയെ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ ഉതകത്തക്കവിധത്തിൽ ഉയർന്നുവരേണ്ട വിജ്ഞാനവൃക്ഷങ്ങളുടെ കരുണകൾ നാട്ടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ മുകളു തഴച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ പ്രവർത്തനവിധ

ങ്ങൾ യഥോചിതം അടിവുലിപ്രാപിച്ചു് തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം അതിവിദൂര മല്ലാത്ത ഭാവിയിൽ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രസ്ഥാനം ജനസാമാന്യത്തിൽ അതിമറ്റ സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുമെന്നും ജനസാമാന്യത്തിന് ഈ പ്രസ്ഥാനംകൊണ്ട് വലിയ വലിയ നേട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്നും പറയുന്നതിന് ഒരു പ്രവാചകന്റെ ആവശ്യമൊന്നുമില്ല.

പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഇപ്രകാരമൊരു പുരോഗതിയുണ്ടാകുന്നതിന് പല കാരണങ്ങൾഉണ്ട്. ആവശ്യബോധത്തോടുകൂടിയ അനുകൂലമായ പരിതസ്ഥിതികളാണ് അരിയ്ക്ക് പ്രമുഖസ്ഥാനം വഹിക്കുന്നത്. ഏകാധിപത്യമവസാനിച്ചു് ജനാധിപത്യം നട്ടപ്പിലായിക്കഴിഞ്ഞു മാത്രമല്ല ജനാധിപത്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം പ്രായപൂർത്തിയോട്ടവകാശമാണെന്നും വന്നു. ഏതാനും ബുദ്ധിമാന്മാർകൂടികൊള്ളെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുമെന്നും സാമാന്യജനങ്ങൾഗുണഭോക്താക്കളും വിമർശകന്മാരുംമാത്രമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ മതിയെന്നും ഉള്ള ധാരണ ഉപേക്ഷിക്കുവാനും നമ്മുടെമുറം നടക്കുന്ന ഭാര്യ സംഗതിയും നമ്മുടെയും സമ്മതത്തോടും ഭാഗഭാഗിത്വത്തോടുകൂടിയാണ് നടക്കുന്നതെന്നു സമ്മതിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുക്കുവാനും സാമാന്യജനങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവകാശലബ്ധിയോടുകൂടിത്തന്നെ തങ്ങളിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന ഉത്തരവാ

ദിത്വം അതർക്കിക്കുന്നവിധത്തിൽ നിവൃത്തി
ക്കുന്നതിന്, സ്വന്തം ചീട്ടും കുടുംബവും
എന്ന പരിധിയിൽ കവിഞ്ഞ് വിശാലതര
മായ വീക്ഷണശക്തിയും വിജ്ഞാനലബ്ധി
യും ആവശ്യമാണെന്നു ജനസാമാന്യത്തി
നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. അതു നേടുന്നതിനാവ
ശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായേണ്ടതു് അവരു
ടെ ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. അതിനു പറ്റിയ
സ്ഥാപനങ്ങളാണു് ഗ്രന്ഥശാലകളെന്ന
വർ കണ്ടു.

ആത്മാർത്ഥതയോടും നിസ്വാർത്ഥബുദ്ധി
യോടുകൂടി സേവനം നടത്തുവാൻ സന്ന
ദ്ധരായ പ്രവർത്തകന്മാർ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘ
ത്തിനുണ്ടായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളതാണു് മ
റ്റൊരു പ്രധാനകാരണം. ഗ്രന്ഥശാലാപ്ര
സ്ഥാനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ജനത
യുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അത്യന്താപേക്ഷിതമാ
ണെന്നു് പരിപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കുക
യും ആ വിശ്വാസത്തിനനുസരണമായി പ്ര
സ്ഥാനത്തിന്റെ വിജയത്തിനായി പ്രവ
ർത്തിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞുവ
യ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആളുകൾ സംഘത്തിന്റെ
പ്രവർത്തകന്മാരായിത്തീർന്നപ്പോൾ ജനതയു
ടെ ആവശ്യങ്ങളേയും അഭിലാഷങ്ങളേയും
സംയോജിപ്പിച്ച് ആ സംഘടിത ജനതയു
ടെ പിൻതുണയോടുകൂടി പ്രവർത്തനം ഫല
പ്രദമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ആ പ്രവർത്തകന്മാ
ർ സാധിച്ചു.

ഇനിയും മറ്റൊരു പ്രധാനസംഗതികൂ
ടിയുണ്ടു്. ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷവും
പ്രവർത്തകന്മാരുടെ പ്രയത്നവും സംയോ
ജിച്ചതോടുകൂടി അതിന്നനുക്രമമായ ചി
ന്താഗതിയോടുകൂടിയ ഒരു രേണുകൂടം അ
ധികാരത്തിൽ വന്നുവെന്നുള്ളതാണതു്.
ജനങ്ങളോടുത്തു വാ ദിത്വമുള്ള,

ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷങ്ങൾ സാധിതപ്രാ
യമാക്കുന്നതിനു ബാദ്ധ്യതപ്പെട്ടു, ജനതയു
ടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന
ഒരു ഗവൺമെൻറ് നിലവിൽവന്നതു് ജന
തയുടെ അഭിലാഷവും പ്രവർത്തകരുടെ പ
രിശ്രമവും വിജയിപ്പിക്കുന്നതിന് സഹായ
കമായിത്തീരുകതന്നെ ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ
ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ആവശ്യബോധ
വും പ്രവർത്തകന്മാരുടെ നിസ്വാർത്ഥ സേ
വനവും ഭരണാധികൃതന്മാരുടെ പ്രോത്സാ
ഹനസന്നദ്ധതയുകൂടി യോജിച്ചപ്പോൾ
പ്രസ്ഥാനം പുരോഗമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.
അങ്ങനെ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിൽ ഗ്രന്ഥ
ശാലാപ്രസ്ഥാനം ഒരു ജീവനുള്ള പ്രസ്ഥാ
നമായിത്തീർന്നതോടെ, എത്ര ജീവിത പ്ര
സ്ഥാനവും സ്വഭാവവികമായി എതിരിടേ
ണ്ട തരത്തിലുള്ള ഒരു എതിർ ശക്തിയും പ്ര
സ്ഥാനത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരിക്കുന്നു!

തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി സംസ്ഥാന
ത്തിൽ ഇന്നത്തെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ്
മിനിസ്റ്ററായ പറവൂർ ടി. കെ. നാരായണ
പിള്ള അവർകൾ തന്നെയാണു് തിരു-കൊ
ച്ചി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ പ്രാസി
ഡൻറ്. പ്രധാനമന്ത്രി പദത്തെ അധീശാ
ഹണം ചെയ്യുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ അദ്ദേ
ഹം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രസിഡൻറായി
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണു്. അങ്ങ
നെ പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന പ്രാസിഡൻറസ്ഥാ
നം ഇന്നും അദ്ദേഹം തുടർന്നു വഹിക്കുന്നു
എന്നു ഉള്ളു. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ
ഭരണത്തിന് ഓരോ താലൂക്കിലെയും ഗ്ര
ന്ഥശാലകൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രതിനിധി
കൾ അടങ്ങിയ ഒരു പൊതുയോഗം—പര
മാധികാരസഭ—ഉണ്ടു്. ആ പൊതുയോഗം
തിരഞ്ഞെടുത്ത കമ്മററിയും ആ കമ്മററി
യാൽ നിയുക്തമായ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മ

ററിയും ദൈനംദിന ഭരണകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. ഇവരെയെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് രജിസ്റ്റർചെയ്ത മെമ്മോറാണ്ടവും പ്രോസ്ക്രൂർഡ്സും ഉണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ശരിയായ ചട്ടക്കൂടുകൾക്കകത്തുകൂടിയാണ് സംഘം മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നത്. വേണ്ടതു് വേണ്ടത്ര ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിക്കാമെന്നുള്ളതിൽക്കവിഞ്ഞു് പ്രത്യേകതരത്തിൽ അതിനകത്തു് അനിയന്ത്രിതമായ ഒരു സ്വാധീനശക്തി ചെലുത്തുവാൻ ആക്ഷം അവസരം ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നു് ഗ്രഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല.

പക്ഷെ, രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ ചില അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായി, കക്ഷി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ എതിർകക്ഷികളെ ആക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരാഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്ന ഡെംറാറേപക്ഷികൾ ഗ്രന്ഥശാലകളേയും കടന്നു പിടിച്ചു. ഇന്ന് അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെ ആദർശപ്രചരണത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തെ താലോലിച്ചു പുലർത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതെന്നു പറയാൻകൂടി ഇപ്പോൾ ആളുകളുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചില ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ ഉൽഘാടനം സംബന്ധിച്ചോ വാർഷികാഘോഷങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചോ കൂടിയ ചില സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ ഇടയായ ഭരണമേധാവികളിൽ ചിലർ കാൺഗ്രസ്സ് ആദർശങ്ങളെപ്പറ്റി സന്ദർഭേശാൽ പ്രസ്താവിക്കുവാനിടയായി എന്നുള്ളതാണ് ഈ ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു് നിദാനം. ഇതുപോലുള്ള പ്രസ്താവനകളും ചർച്ചകളും ചില സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ ഉൽഘാടനാവസരങ്ങളിലും ജൂബിലി ആഘോഷാവസരങ്ങളിലും ചില സ്കൂളുകളുടെ വാർഷികദിനാഘോഷാവസരങ്ങളിലും ചില ച

ന്തകളുടേയും ആതുപത്രികളുടേയും ഉൽഘാടനാവസരങ്ങളിലുംകൂടി നടന്നിട്ടുള്ളതായി കാണാം. ഈ വിമർശകന്മാരുടെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ സഹകരണസംഘങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും ചന്തകളും ആതുപത്രികളും എല്ലാം ഒരു രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെ ആദർശപ്രചരണത്തിനുള്ള കേന്ദ്രങ്ങൾ മാത്രമായിത്തീരമല്ലോ. എത്ര അനുസ്സാരവിഹീനമാണ് ആ അഭിപ്രായമെന്നു നോക്കുക! അതിലേറെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നത് ഈ വിമർശകരും അതേ സാഹചര്യങ്ങളെ അതേവിധം ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതാണ്.

നമുക്കു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അല്ലമൊന്നു സമീപിച്ചുനോക്കാം. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിനും രജിസ്ട്രേഷനും പ്രേരണ നൽകിയതും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതും സി. പി. ഗവണ്മെന്റായിരുന്നു. രജിസ്റ്റർചെയ്തപ്പോൾ സംഘത്തിന് സാധനമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ അനുവദിച്ചു് ആർഡർ പാസ്സാക്കിയതു് ഉണ്ണിത്താൻഗവണ്മെന്റായിരുന്നു. അതിനടുത്ത പട്ടംമന്ത്രിസഭയാണ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിനു് പ്രാവേലം സിദ്ധിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ പ്രൊസീഡിംഗ്സ് പാസ്സാക്കിയതു്. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുവേണ്ടി അഭികാമ്യമായ ഒരു തുക ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചതും ആ മന്ത്രിസഭയായിരുന്നു. ഇതിനുശേഷമുള്ള കാലമാകട്ടെ പ്രതീക്ഷിച്ചവിധമുള്ള നേട്ടങ്ങളൊന്നും കൂടാതെയാണ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു്. പട്ടം മന്ത്രിസഭ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ച തുക പോലും പിന്നീടുള്ള മന്ത്രിസഭ വെട്ടിക്കുറയ്ക്കുകയാണുചെയ്തതു് എന്നതൊരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ യൊക്കെയായിരിക്കവെ തന്നെ മേല്പറഞ്ഞവിധം തെറ്റിചാരിപ്പിക്കുകൾ നടക്കുകയും

ചെയ്യുന്നത് നിർഭാഗ്യകരമെന്നല്ലാതെ
താണുപറയുക?

ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ കൂടി പൊതുജനങ്ങളെ
സമീപിക്കുവാനും അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ
സ്പർശിക്കുവാനും പഠനീയ കാലമാണിതെ
ന്നു ധരിച്ച് മലിയാള ഓക്ടീയകക്ഷികൾ
അങ്ങിങ്ങായി ഗ്രന്ഥശാലകളെ സമീപിച്ചു
തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. വൃക്ഷങ്ങളിൽ കായ്
വിളങ്ങത് പാകമാകുമ്പോൾ പല ജന്തു
ക്കളും അവിടെ ഭക്ഷിക്കുക സ്വാഭാവിക
മാണ്. അതിനു മുൻപോ പിൻപോ അ
വയെ അവിടെയെങ്ങും കാണുകയില്ല. അ
വ വന്നുചേരുന്നത് വൃക്ഷങ്ങളെ രക്ഷി
ക്കാനോ സഹായിക്കാനോ ഒന്നുമല്ല; കായ്
ലാങ്ങിനുവേണ്ടി മാത്രം. ഈ പരമാ
ർത്ഥം ഗ്രന്ഥശാലകൾ വിവർത്തിക്കരുത്.
ഗ്രന്ഥശാലകൾക്ക് ഒരു കക്ഷിയിലും ചെ
രേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കക്ഷിവർഗ്ഗരഹിത
മായി നിലകൊള്ളേണ്ട സ്ഥാപനങ്ങളാണു
ഗ്രന്ഥശാലകൾ. വിജ്ഞാനത്തിനുചേര
കക്ഷിയും ഭേദഭാവവും? ആത്മ അതിനെ
സമീപിക്കുന്നുവോ അവരെ അത് പ്രാപി
ക്കും. ഏതു കക്ഷിക്കും ഏതു വർഗ്ഗക്കാര
നും ഏതു പ്രായക്കാരനും ഏതു അഭിപ്രായ
ക്കാരനും അവനവന്റെ ഇച്ഛയനുസരിച്ചു

വണ്ണം വശപ്പെടേണ്ടതാണ് വിജ്ഞാനം.
അതു നൽകുകയെന്നുള്ളതാണ് ഗ്രന്ഥശാല
യുടെ കർത്തവ്യം. ഒരു വിഭാഗത്തിനുമാത്രമാ
യി വിജ്ഞാനവിതരണം ചെയ്യാൻ തയ്യാ
റായാൽ അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥാപനത്തിന്
രേക്കലും വിജ്ഞാനനിലയും എന്ന പേരി
ന്നർഹതയില്ല. അതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥശാലക
ൾ ചെയ്യേണ്ടത്, ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കുള്ളിൽ
സൂപ്പർവൈസർ ഭേദഭാവങ്ങളും ശിവാക്കിനി
യ്ക്കുകയും ഗ്രന്ഥശാലയ്ക്കു പുറത്തും ആ സ്ഥി
തി പരത്തിത്തീർക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുകയും
ആണ്. അതിനിടയ്ക്ക് തെറ്റിദ്ധരിപ്പി
ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ അങ്ങനെ ചെയ്ത
കൊള്ളട്ടെ. പ്രയത്നം പാഴാണെന്നു കണ്ടു
അവർ പിൻതിരിഞ്ഞുകൊള്ളും. തല്ലാല
കാര്യലാഭമാശിച്ച ജീവിക്കുന്നവരെ ഗ്രന്ഥ
ശാലകൾ ഗൗനിക്കരുത്. ക്രമത്തിൽ നി
രാശപ്പെട്ട് അവരും മടങ്ങിപ്പോയ്ക്കൊള്ളും.
എതായാലും ഇതൊരു പരീക്ഷണഘട്ടമാ
ണെന്നുള്ളത് നാം വിവർത്തിക്കുവാൻ പാ
ടില്ല. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുവാൻ
ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു കഴിയാതെ പോയാൽ
അത് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഭാവിയിലെ പാടെ
ഒന്നുപിടിച്ചു കലുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അ
തിന്നിടയാക്കാതിരിക്കുക.

കഥകൾ പൊതുവേ

- 1 താക്കോൽക്കൂട്ടം—സുകുമാരൻ ടാററാപുരം
- 2 അന്തർനാദം —പി. എൻ. നമ്പൂതിരി
- 3 ഭിക്ഷക്കാരി —കെ. എസ്. കെ. കഴിമ്പ്രം

കെ സുരേന്ദ്രൻ

1. സ്വന്തമായിട്ടായാലുംശരി, അന്യരെ അവലംബിച്ചിട്ടായാലുംശരി, നമ്മുടെ പല പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിലും എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരന്തരവ്യവസായിയായ ഒരു ലേഖകനെന്ന നിലയിൽ സുപരിചിതനായ ശ്രീ: ടാററാപുരം സുകുമാരന്റെ ഒരു കഥാസമാഹാരമാണ് 'താക്കോൽക്കൂട്ടം.' "പല വലിപ്പത്തിലുള്ള എന്താനും താക്കോലുകൾ ഒരു വളയത്തിൽ കൊരുത്തിടുകയാണു് ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളറ തുറക്കുന്നതിനല്ല, ഇന്നത്തെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ മുടിവെച്ചിട്ടുള്ള കനത്ത കരുതുകൾ തുറന്നു കാണിക്കുവാൻ ഈ താക്കോലുകൾക്കു് കഴിയുമെന്ന് എനിക്ക് ഉറപ്പുണ്ടു്" എന്ന് ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ അവകാശപ്പെടുന്നു. അതായതു്, മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ നിഗൂഢതകൾ അനാവരണം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാളും, സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളുടെ മുടികൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടുവാനാണു് അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നതെന്നു്; ശ്രമിക്കുക മാത്രമല്ല അതിലദ്ദേഹം വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും.

• അഞ്ചു സ്വതന്ത്ര കഥകൾ, മൂന്ന് 'ഉപജീവന'ങ്ങൾ—ഇങ്ങിനെ ആകെക്കൂടി എട്ടുകഥകളുണ്ടു്. എട്ടിൽ മൂന്നും വ്യക്തിപര

ങ്ങളായ കാര്യങ്ങളെ പരാമർശിക്കുന്ന കഥകളായിട്ടാണു് അവസാനിക്കുന്നതു്. ('കൊച്ചുപാവോട്,' 'കവൺണ്ടുരുടെ ഭാര്യ', 'അനുഭവത്തിന്റെ പിന്നാലെ'—ഇവ) അപ്പോൾ, "സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെ മുടിവെച്ചിട്ടുള്ള കനത്ത കരുതുകൾ തുറക്കുവാൻ" ശ്രീ. സുകുമാരൻ തരുന്ന താക്കോലുകളിൽ മൂന്നെണ്ണം, അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പുട്ടുകൾക്കു് ചേരാത്തവയാണു്. അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടിത്തന്ന ഉറപ്പിന്റെ ഉറപ്പു് എട്ടിലഞ്ചായി (5) കറയുന്നവെന്ന് താല്പര്യം വാക്കിയുള്ള അഞ്ചു താക്കോലുകളോ?

സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ അനേകം പ്രശ്നങ്ങൾ—പ്രതിഭാസങ്ങൾ—നാം കാണുന്നു. അവവിധേയത്വവും നിരീക്ഷണശക്തിയുമുള്ള ഒരുവനു്, അവയെ ഉള്ളിൽത്തട്ടുവണ്ണം വിവരിച്ചുതരവാനും കഴിഞ്ഞേയ്ക്കും. പക്ഷേ അത്രമാത്രംകൊണ്ടു് പ്രശ്നങ്ങളുടെ മുടികൾ തുറക്കപ്പെടുമോ? അതിനും കറേക്കൂടി ആഴത്തിലേയ്ക്കു് ഇറങ്ങണം. എന്താണു് ആ പ്രതിഭാസങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ളതു്? എന്താണു് അവയെ ചലിപ്പിക്കുന്ന ശക്തി?—ഇങ്ങിനെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ ചലനനിയമം മനസ്സിലാക്കി, അവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ പ്രതിഭാസങ്ങളെ

1. ഉടയാ ബുക്കസ്റ്റാൾ, പുനലൂർ; 194 പേജ്; വില: 1-0-0
2. കേരള പബ്ലിഷിംഗ് കമ്പനി, പുളിക്കീഴ്, തിരുവല്ല; 54 പേജ്; വില: 0-12-0
3. പ്രസാധകൻ: മാനേജർ, 'മഹാത്മാ', 27, Chancery Lane, Singapore; 108 പേജ്; വില: 1-0-0

പ്യാപ്ലാനിക്കുകൂടി ചെയ്യുമ്പോഴേ കരു
 കുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേ കഥകൾ
 ക്രിയാത്മകങ്ങളായി. അത്തരം കഥകളാ
 കളെ, വളരെ ചുരുക്കം പേരെ മലയാള
 ത്തിൽ എഴുതുന്നുള്ളു. പലപ്പോൾ നിരീക്ഷ
 ണശക്തിയുണ്ട്. പ്രതിഭാസങ്ങളെ അ
 വർ കാണാം; ഒട്ടൊക്കെ ഉൾക്കൊള്ളാം; എ
 റെക്കളെ മലനാടുംഗിയോടെ പറഞ്ഞുകേ
 റിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ശ്രീ: സുകുമാര
 ന്റെ പുസ്തകത്തേക്കൂടി മനസ്സിൽ കണ്ട
 കൊണ്ടുപോം ഞാനിതു പറയുന്നത്. കഥാ
 കാരുന്റെ വിദ്യ, Craft, കുറെയൊക്കെ
 അദ്ദേഹം വശമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അ
 ലയെ ക്രിയാത്മകമാക്കുന്ന ആ പ്രത്യേക
 സംഗതി-കരുതനുകാൻ പറയുന്ന താ
 കോർ-ശ്രീ: സുകുമാരൻ ഇന്നും കൈവ
 ശമാക്കേണ്ടതായിട്ടാണ് ഇരിക്കുന്നത്.

മുതക്കം പറഞ്ഞാൽ, സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ മുടിവച്ചിട്ടുള്ള കനത്ത കരുക്കൾ തുറക്കുവാൻ തന്റെ താക്കോലുകൾക്ക് കഴിയുമെന്ന ഉറപ്പുതരൽ, അല്പം സാഹസികമായിപ്പോയി എന്നാണു്, ശ്രീ: സുകുമാരന്റെ പുസ്തകം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു തോന്നിയതു്.

എങ്കിലും, ശ്രീ: സുകുമാരന്റെ കഥകൾ മുഷിറുക്ടാതെ വായിച്ചുപോകാം. ശൈലി നേരം പൊന്നും വൃത്തിയുമുള്ളതാണ്. ഉള്ളിലില്ലാത്തത് ഉണ്ടെന്ന് കാണിക്കാൻ വേണ്ടി, മറ്റു ചിലരെപ്പോലെ അദ്ദേഹം മെലോഡ്റാമായുടെ കൂട്ടു പിടിക്കുന്നില്ല. കവടാവും, പ്രദർശനപരതവും, ഇവയും ഇല്ല. ആകെക്കൂടി വലിയ ഉയർച്ചയും വലിയ താഴ്ചയും ഇല്ലാത്ത ശ്വാശരി കഥകളാണ് ശ്രീ: സുകുമാരന്റെത്. ഈ ശ്വാശരി നിലയിൽനിന്നും, മൂടൻ പരിശ്രമി

ച്ചു, കൂടുതൽ സവിശേഷമായ ഒരു നിലയിലേക്ക് അദ്ദേഹം ഉയരുമെന്ന് തോൻ ആഗ്രിക്കുന്നു.

2. ശ്രീ. വി. എൻ. നമ്പൂതിരിയുടെ 'അന്തർനാദം' അഞ്ചു ചെറുകഥകളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ്. "സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും, രാഷ്ട്രീയവുമായ പ്രശ്നങ്ങളും അപഗ്രഥിക്കുവാൻ ആത്മാർത്ഥമായി ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ സ്പന്ദനമെല്ലാം ഇവയിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു" നാം സമ്മതിക്കുമെങ്കിൽ, അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ധന്യനാവും. സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ചില പ്രശ്നങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു; ശ്രമം ആത്മാർത്ഥമാകാം എങ്കിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമഫലങ്ങൾ വളരെയൊന്നും സ്വീകരണാർഹങ്ങളാണെന്ന് പറയാൻ, ക്ഷമിക്കുക, എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല.

“നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിന്റെ വൈവാഹികസിദ്ധാന്തത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന ‘ധർമ്മപരീക്ഷ’ എന്ന കഥതന്നെ ഏകദേശം. ശ്രീ: നമ്പൂതിരി അടുത്തറിയുന്ന ജീവിതമാണല്ലോ; ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരിയ്ക്കാവുന്നതോ ഉണ്ടാകാവുന്നതോ ആയ പ്രശ്നവും. കഥ ഇങ്ങിനെയാണ്. ഒരു നമ്പൂതിരി യുവാവ് (കഥ പറയുന്ന ആൾ) നമ്പൂതിരി അല്ലാത്ത ഒരു സമോജത്തിൽ അന്തരക്കുറന്നുകുന്നു. അവർ സമ്പന്നന്മാരാണ്, പ്രഭുക്കന്മാരിലാണ്, സുന്ദരിയാണ്, ഗുണവതിയാണ്, ഭാഗ്യവതിയാണ്. ഒരു നമ്പൂതിരിയുടെ തന്നെ മകളുമാണ്. എന്നാലും നിയമപ്രകാരം അവർ നമ്പൂതിരി സ്ത്രീ അല്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ ഒരു നമ്പൂതിരിയ്ക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാമോ?

വലിയതത്വചിന്തയ്ക്കും അന്വേഷണത്തിനും ശേഷം, പാടില്ല എന്നും കാമികൻ രീതമാനിക്കുന്നു! ഒന്നാമത്ത്, സ്വന്തം സമുദായത്തോടുള്ള പ്രത്യേക മമത നല്ലതാണ്; ലോകത്തിൽ സാധാരണ നടപ്പുള്ളതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ എത്രപേർ അന്യസമുദായത്തിൽനിന്നും വിവാഹം കഴിയുന്നു? ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഈ കാര്യം വന്നപ്പോൾ അവരുടെ ഒരു രാജാവിനെത്തന്നെ (പ്രേമശൗര്യമെന്ന) ഇറക്കി വിട്ടില്ലേ? പിന്നെ വിജാതീയ വിവാഹത്തെ സമുദായം അംഗീകരിക്കുമോ? അച്ഛനമ്മമാർ പൊറുക്കുമോ? അരിൽ ജനിസ്സാവുന്ന കുട്ടികളെ അച്ഛനമ്മമാർ രീണ്ടാപ്പുട്ട് ആട്ടിയോടിക്കുന്നത് കാമികൻ ഭാവനയിൽ കാണുന്നു; അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാതരോഗിണിയായ അമ്മ അയിത്തം മാറുന്നതിനായി കക്കടകത്തിലെ കൊടുംതണുപ്പിൽപ്പോലും ദിവസം പല പ്രാവശ്യം ആററിൽ മുങ്ങിക്കിഴുന്നതും.....ഇതെല്ലാം പോകട്ടെ, നമ്പൂതിരി സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കാനും വിശ്വസിക്കാനും കൊള്ളാവുന്ന സ്ത്രീകൾ മറ്റേതെ സമുദായത്തിലുണ്ടു്? (മുസ്ലീംങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കണ്ടേക്കാം!—കെ. സു.) എന്തു ചെയ്യാലും അവർ മറുത്തു മിണ്ടുമോ? അതേ, സമുദായജീവിതമായ മനുഷ്യത്വം, വാസ്തത്തിൽ സജാതീയ വിവാഹമേ സ്വീകാർത്ഥമായുള്ളൂ—ഇങ്ങിനെ പരിഷ്കാരിയായ കഥ പറച്ചിൽക്കാരൻ സഭാജനത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് “പരിഷ്കാരത്തിന്റെ നിഴൽപോലും ഏല്ക്കാതെ പഴമയുടെ ഉറക്കരയിൽ കഴിയുന്ന ഏതോ ഒരു സുദ്രയെ” വേർക്കുന്നു!

എന്തു പറയുന്നു, വായനക്കാർ? എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ അത്ഭുതത്തിന്റെ അങ്ങേ അതിർത്തിയിൽ നില്ക്കുക

യാണ്. നിലവിലുള്ള വിശ്വാസാചാരങ്ങളെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ട്, പുരുമുഖ്യങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തിന്റെ നകത്തിൽകീഴിൽ കഴുത്തുകാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നവർ ഉണ്ടാകാം. പക്ഷെ അല്പസ്ഥവിദ്യനായ ഒരു കഥാകാരൻ, സാമൂഹ്യശാസ്ത്രത്തിലെ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് അരിൻ താത്വികനീതികരണം കൊടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുക, എന്നല്ല ഒരാൾമാക്കാൻകൂടി ഒന്നിപ്പെടുക — എന്തു പറയാനാണ്, ഇവിടെ!

പിന്നെ, സാമാന്യജനങ്ങളേയും ആദരങ്ങളേയും വഞ്ചിച്ച് സ്വന്തം സാധിക്കുന്ന കൂനിച്ച തെഴിലാളി നേതൃത്വത്തെ വിമർശിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ശ്രീ: നമ്പൂതിരി “തൊഴിലാളി” എന്ന കഥ എഴുതിയത്. (നല്ല തൊഴിലാളി നേതൃത്വത്തെ പ്രശംസിക്കുവാൻ “മതലാളി” എന്നൊരു കഥകൂടി അദ്ദേഹം എഴുതേണ്ടിയിരുന്നു. ഒരു പക്ഷെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത പുസ്തകത്തിൽ നമുക്കത് പ്രതീക്ഷിക്കാം) ഇനി സാമൂഹ്യ പുനഃസംവിധാനത്തിന് ഗ്രന്ഥകാരൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിത്തന്ന മാർഗ്ഗം കൂടി അറിയണ്ടേ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്ത ഗ്രാഹിയെന്ന് വിചാരിക്കാവുന്ന ഒരു കഥാപാത്രം സന്ദർഭവശാൽ പറയുകയാണ്. “ധനികന്മാർ” അവരുടെ അകൃമത്തെക്കുറിച്ചും ഭരിത്രകൾ അവരുടെ അവകാശത്തെക്കുറിച്ചും യഥാർത്ഥവും ആത്മാർത്ഥവുമായ ബോധമുണ്ടാകണം. വൈരാഗ്യം വൈരാഗ്യത്തേയും വിപ്ലവത്തേയും പ്രസവിക്കും. സഹനശക്തിയോടുകൂടി അഹിംസാമാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ച് സ്തംഭിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി സാംസ്കാരികമായ ഒരു പുതിയ പശ്ചാത്തലം നിർമ്മിക്കണം.....”

ശ്രീ. നമ്പൂതിരിയുടെ സഹജമായ ആത്മാർത്ഥത ഈ വാചകങ്ങളുടെ പിന്നിലും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. പക്ഷേ ആത്മാർത്ഥതകൊണ്ട് മാത്രമായില്ല. ലോകചരിത്രത്തെക്കുറിച്ചോ മനുഷ്യമനസ്സിനെക്കുറിച്ചോ, അല്ലെങ്കിലും ബോധമുള്ളവർ ഈ സൃഷ്ടിപരമായ മാറ്റത്തെ ബാലിശമെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചാൽ, അതിലഭ്യേതം പരിഭവപ്പെടരുതെന്ന് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്രീ. നമ്പൂതിരിയുടെ പ്രഥമകൃതിയാണ് ഇതു്. വായനക്കാരിൽനിന്നും “വാത്സല്യപൂർവ്വമായ ആശംസകൾ മാത്രമാണ്,” തൻമുഖം അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ സഫലമാകുവാൻ, ഗ്രന്ഥകാരന്റെ താല്പര്യങ്ങളോടും അഭിപ്രായഗതിയോടും കഥനരീതിയോടും യോജിക്കുന്നവരുടെ കൈകളിൽ, ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മറ്റൊരാൾ പ്രതികളം വഴിപിണയാതെ എത്തിച്ചേരട്ടെ, എന്നു ഞാൻ ഹൃദയപൂർവ്വമായി, ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

8. അടുത്ത സമാഹാരത്തിന്റെ കർത്താവായ ശ്രീ. കെ. എസ്. കെ. കഴിമ്പ്രം സിങ്കപ്പൂരിലെ “മഹാത്മാ” പത്രത്തിന്റെ അധിപരാണ് കാണുന്നു. തങ്ങൾ ചെല്ലുന്നിടത്തെല്ലാം മലയാളത്തിന്റെ വൈതന്യം വ്യാപരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇത്തരം ‘മലയാളമക്കൾ’, ആ ഒരൊറ്റക്കാര്യംകൊണ്ടുതന്നെ നമ്മുടെ പ്രോത്സാഹനം അർഹിക്കുന്നു.

പത്തുകഥകളുണ്ട്, ‘ഭിക്ഷക്കാരീ’യിൽ, കേരളം മാത്രമല്ല, മലയാ, സിലോൺ, ബർമ്മ—ഇങ്ങിനെ പല സ്ഥലങ്ങളും പശ്ചാത്തലങ്ങളായിവരുന്നുണ്ട്; സമുദ്രം—

സാമ്പത്തിക ജീവിതത്തിലെ പല പ്രശ്നങ്ങൾ വിഷയങ്ങളായും.

“ഇന്നത്തെ സമുദായ ഘടനയുടെ അന്യായവും അക്രമവുമായ നില പിന്തുടക്കിക്കൊണ്ടു വന്നാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്, അതും, വായിക്കുമ്പോൾ തോന്നാതിരിക്കുകയില്ല. ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങളും കലാകാരന്റെ മനോധർമ്മവും ഒന്നിച്ചു് ഭേദകാത്ത ചില ഘട്ടങ്ങൾ ഇതിൽ കണ്ടെക്കാം. അങ്ങിനെയുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതിനാണ് അദ്ദേഹം പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.”—എന്ന് ശ്രീ: കെ. പി. കേശവ മേനോൻ പറയുന്ന അഭിപ്രായത്തോടു് എളുപ്പത്തിൽ യോജിക്കാം. സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി, കലാകാരൻ സാമാന്യ മര്യാദയെക്കുറിച്ച് ലംഘിക്കുന്നതിന് (കലാമര്യാദയുടെ കാര്യമോ പോകട്ടെ!) ഒരു ഉദാഹരണം കൂടി വേണമെങ്കിൽ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. ശ്രീ. കഴിമ്പ്രം ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റോ പാർട്ടി അനുഭാവംയോ ആണെന്ന് തോന്നുന്നു. പാർട്ടി ആഫീസിൽ പോയതിന്റേയും വന്നതിന്റേയും ഒക്കെ കാര്യങ്ങൾ കൂടെക്കൂടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഊഹിക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടു്, “ഭിക്ഷക്കാരീ” എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകഥ ‘ബോർഷേവിക്-ലേനിനിസ്റ്റ്’, പാർട്ടിക്കാരെ ആക്ഷേപിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. ആക്ഷേപപാഹ്വമാണെങ്കിൽ എന്തിനേയും ആക്ഷേപിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. പക്ഷേ കഴിമ്പ്രത്തിന്റെ രീതിയാണ് വിചിത്രം. പ്രസ്തുത പാർട്ടിയിലെ ഒരംഗവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയുമായി അസാമ്പത്തികബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് കഴിമ്പ്രത്തിന്റെ

1 ചിനുത്തുന്റെ ദിനചികിത്സ

2 ലുബ്ധൻ

3 പ്രാചീനസാഹിത്യം

കൈനിക്കര കുമാരപിള്ള

ആനക്കോട്ട് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ, അതിന്, ആ പേരു സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്ത ആനക്കുന്നിന്റെ അടുത്തു് ഒരു ചെറിയ ഭാഗത്തെട്ടിടത്തിൽ തന്റെ നായർ ഭാര്യയോടും സന്താനങ്ങളോടും കൂടി വസിക്കുന്ന ഭീമാകാരനായ ഒരു പാവം പരദേശയാത്രാഭിമാനനാണ് ഈ കഥയുടെ നായകനായ ചിനുത്തുൻ, അഥവാ 'ആനക്കുന്നിൽ ആനപ്പാമി'. അയാളുടെ വലിയ തലയിൽ മുണ്ടുപ്രമാണമെങ്കിലും തലച്ചോരില്ല. അയാൾക്കുള്ള അങ്ങമാത്രമായ ബുദ്ധി ആ കെട്ടുടി വ്യാപരിക്കുന്നത് ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രമാണ് - ഒരു കാര്യം ഒരു കാര്യത്തിനും, മരണത്തിൽനിന്ന രക്ഷപ്പെടുന്ന

വണ്ണം! എന്നിട്ടു ആക്ഷേപിക്കുകയാണ്; "ബോൾ കേവിക് - ലെനിനിസ്റ്റ്" പാർട്ടിക്കാരുടെ സ്ഥിതിസമത്വവാര്യം, കേരളത്തിലെ മില കാൺഗ്രസ്സുകാരുടെ 'ഹരിജനോദ്ധാരണ'വും എട്ടാംപൊട്ടം തിരിയാത്ത ഗ്രാമീണരായ തോട്ടക്കാട്ട് തമിഴരുടെ ഇടയിൽ സന്താനോല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്ന 'ഗ്രാമീണോദ്ധാരണാസംഘ'ക്കാരുടെ പ്രവർത്തികളും വലിയ വിചിത്രം തന്നെ!" അതേ ചിലരെക്കൊക്കെ ചിലപ്പോൾ എഴുതി വിടുന്ന കഥകളെപ്പോലെ!

തിനുപോലും ചെലവാക്കേണ്ടതുള്ള തീവ്രമായ നിഷ്ഠയാണ്. അയ്യായിരം പെള്ളിരൂപാ ഒരു ചെമ്പുകുത്തിലാക്കി വീട്ടിനുള്ളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടാണ് തന്റെ ദുസ്സഹമായ ഉദരഭോഗത്തിന് കാര്യം ചെലവാക്കാത്ത പ്രതിവിധികൾ അന്വേഷിച്ചു് ഈ സാധു ബ്രാഹ്മണൻ അനേകം അപകടത്തിൽ ചാടുന്നത്.

ആളിനും ആനയ്ക്കും ചികിത്സിക്കുന്ന ഒരു ഭിക്ഷുവരൻ ആനയ്ക്കു കുറിച്ച ഡാപ്പ് തെറ്റി ചിനുത്തുന് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. അതിൽ നിർബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന പശ്ചാത്താപമായ ഭാലമുടൽ തിന്നു് അയ്യർ

ശ്രീ. കഴിമ്പ്രത്തിന്റെ മലനാലിരി കലാപൗരോഗ്യം നിറഞ്ഞതല്ലെങ്കിലും, ലളിതവും ഉൾക്കള്ളമുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളമായതെ ധാരാളം എഴുതുവാൻ കഴിവുണ്ടെന്ന് അവതാരികാകാരൻ (ശ്രീ. എ. ശിവറാം - 'കേരളബന്ധു പത്രാധിപർ, സിക്ലപ്പർ) പറയുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നത്, ധാരാളം ഒന്ന് മുറിയ്ക്കുപോയലും, എഴുതുന്നതിൽ കുറഞ്ഞിട്ടു പ്രഭാവമെടുത്തിയാൽ വേണ്ടില്ല, എന്നാണ്. ശ്രീ. കഴിമ്പ്രത്തിന് എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസകർ!

1. ഗുണമകത്താവ് - കിച്ചിമാന്യർ കൊട്ടാരത്തിൽ സി. കേരളവമ്മ

മുത്ത കോയിത്തമ്പുരാൻ വില 1-8-00

2. വി. നീലകണ്ഠപ്പിള്ള

3. ഓഗോർ പരിഭാഷകൻ പി. കെ. ഭാമോദരൻ നമ്പ്യാർ

അപകടത്തിലാകുന്നു. അതിൽനിന്നു ഒരു വിധം രക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ ഗുരുപ്രോക്തങ്ങൾ വിട്ട് എങ്കിലും മാറുകയില്ലെന്ന് ഉഗ്രശാപം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു കാളവൈദ്യൻ അയാളെ കഴുത്തിനു കയറിട്ട്, മോരകെട്ടി, മുളങ്കുഴലിൽ നിറച്ച ഏതോ ഒരു ദിവ്യശാസ്ത്രം സേവിപ്പിച്ചും വിശാലമായ ഉദരപീഠത്തിൽ പലേടത്തും കാച്ചിയുംനരകത്തിൽത്തള്ളുന്നു. അവസാനമായി, വൈദ്യശാലയുടെ പേരപറഞ്ഞ ഗ്രാൻഡ്വാങ്ങുകയല്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യനേയും ചികിത്സിച്ചു പോകരുതെന്ന് ഗുരു അജ്ഞാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രാൻഡ്വൈദ്യന്റെ മാരകഹസ്തങ്ങളിൽ ചീന അയ്യൻ വീഴുന്നു. ഫലം, വയറിനുപുറത്തു വാർണ്ണീഷം, അകത്തു് കുറെ ഓർമപ്പിയ്യം, കഷണിത്തലയിൽ കടുമാങ്ങാത്തളവുമായി മരണത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽക്കുള്ള ഒരു ഘോഷയാത്രയാണ്. പക്ഷേ ആയുർബലംകൊണ്ട് ചീനഅയ്യൻ ജീവിതത്തിലേയ്ക്കു മടങ്ങുന്നു. ഇതാണ് കഥയുടെ നല്ലൊരു ഭാഗം.

ചീനഅയ്യന്റെ ബുദ്ധിഗുണങ്ങളുടെ അവിശ്വസനീയത ഇതിൽനിന്നുതന്നെ വ്യക്തമായിരിക്കുമല്ലോ. ഹാസ്യസാഹിത്യത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് അതിശയോക്തി. അസംഗതത്വം അതിന്റെ ജീവനമാണ്. ശരിതന്നെ, എങ്കിലും രണ്ടിനുമിടം ഒരു തിര്യക്കാണ്. ആ അതിരുകൾക്കപ്പുറം ഹാസ്യത്തിന്റെ ജീവൻതന്നെ തകരും.

ഈ കഥ 841 വശങ്ങളിലേക്കു നീളുന്നു എന്നു ധരിച്ചാൽ അതിന്റെ മറ്റൊരു ബലഹീനതയും സ്പഷ്ടമാകും. ഹാസ്യത്തിനു രുചികൂടുന്നത് അതു കേൾക്കുമ്പോഴാണ്? നീളുകയും പരക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു സാധിച്ചത് രുചി കുറവും.

ഈ കൃതികളെ രസിക്കാൻ കെട്ടിച്ചു മച്ച കഥയാണെന്നും, പറഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായിരുന്ന രസം എഴുത്തിൽ അല്പം നഷ്ടപ്പെട്ടതായി അനുഭവപ്പെട്ടു എന്നും, അതിന്റെ ഒരു കാരണം ഇതിൽ പല ഭാഗങ്ങളും പ്രായമായവരുടെ രസംകൂടി നോക്കി എഴുതിയത് ആയിരിക്കാമെന്നും, അങ്ങനെ ആ കെട്ടുടി ഈ പുസ്തകം ഇല്ലത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു, അമ്മാത്തു് ചെന്നെത്തിയതുമില്ല എന്ന മട്ടിലായോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു എന്നും ഗ്രന്ഥകർത്താവുതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. ഇത് ശരിയായ ഒരു ആത്മവിമർശനമാണ്.

ഈ കഥയിലെ പല ഭാഗങ്ങളും നമ്മെ ചിരിപ്പിക്കാൻ അപര്യാപ്തമാണെങ്കിലും, കൊച്ചുകുട്ടികളെ കണക്കുറവിനേടിപ്പിക്കും, എന്നിങ്ങനെയൊന്നും ഈ കഥ അവർക്കുമാത്രം ഉള്ളതാണെന്ന്, അവർക്കുമാത്രമായിട്ടേഴുതേണ്ടിയിരുന്നു എന്നും, പ്രായത്തിന്റേയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും അകന്ന പടികളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭിന്നപ്രകൃതങ്ങളായ രണ്ട് അഭിരുചികളെ ഒരേഗ്രന്ഥത്തിൽതന്നെ മാറിമാറി തുച്ഛപ്പെടുത്താൻ യത്നിക്കുന്നത് അല്പം സാഹസമാണ്.

ഹാസ്യവാഹിനിയുടെ മകൾപ്പറപ്പിലെ നരയും പതയുമാണ് കഴമ്പില്ലാത്ത ആ ബാലിശമായ, പൊട്ടിച്ചിരി, അതിന്റെ അടിയൊഴുക്ക് കരുണത്തിന്റെ നിശബ്ദമായ കണ്ണുനീരാണ്. രണ്ടിനും ഇടയ്ക്കാണ് പല വിധത്തിലും പല സ്വരത്തിലും പായുന്ന പരിഹാസം. ചീന അയ്യൻ പ്രായേണ ഹാസ്യത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ മാത്രം കിടന്നുനീന്തുന്ന ഒരുവലിയ പിണ്ടിച്ചങ്ങാടമാണ്. ചിലപ്പോൾ ചാഞ്ചാട്ടത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ട് അതു് പരിഹാസത്തിന്റെ ഭേദത്തിലേക്കു താഴുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യ

ദൈർബല്യത്തെ അനുകമ്പകൊണ്ട് തഴക്കുന്ന കരുണയുറമായ അടിയൊഴുക്കിലേക്കു താഴാനുള്ളവനും അതിനില്ല. തീരെയില്ല ഉണ്ടാവണമെന്ന് അതിന്റെ നിർമ്മാതാവിന് ഉദ്ദേശ്യവുമില്ലായിരുന്നു.

ഗ്രാമീണ ജീവിതത്തിന്റെ പല വശങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലെ കുററങ്ങളും കറുപ്പുകളും നിപുണമായി ഉപഹാസിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനേയും പ്രകൃതിയേയും സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് തന്മൂലനെന്നു് ഇതിലെ പലഭാഗങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. ഒന്നു രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലെ പ്രകൃതി വർണ്ണനകൾ കഥാശീലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അനുപേക്ഷിതങ്ങളും അനുചിതമാം വണ്ണം ദീർഘങ്ങളുമാണെങ്കിലും ചാതുര്യവും സ്വാമന്യവും നിറഞ്ഞവയാണ്.

വാക്യങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ നീണ്ടു നീണ്ടു പോകുമെങ്കിലും ഭാഷ ലളിതവും പ്രസന്നവുമാണ്. രസികത്വം സ്പർശിക്കുന്ന പ്രയോഗങ്ങളും ഉൾപ്പെട്ടമല്ല.

തന്മൂലനാൻ ജന്മാധിപമായ ഹാസ്യബോധം വേണ്ടുവോളമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥപരിചയം അതിനെ വികസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹാസ്യവിഷ്കരണം ഒരു കലയാണ്. അതിൽ പൂർണ്ണമായ വിജയം നേടാൻ ദീർഘകാലത്തെ ശിക്ഷണവും പരിശീലനവും ആവശ്യമാണ്. തന്മൂലന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രകടമായ സാഹിത്യ പരിശ്രമമാണിതെന്നു തോന്നുന്നു. വാല്മീക്യത്തിലും ചൈതന്യത്തിലും തെല്ലം കൈവെടിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹം ദീർഘകാലം ഇനിയും ചിരിക്കുകയും ചിരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, ചിരിക്കത്തോറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുസ്സു വർദ്ധിക്കുമെന്നും നമുക്ക് ആശിക്കാം.

2. ലുബ്ധൻ

‘വേലുത്തമ്പിദളവാ’, ‘ഇരവികുടിച്ചിള്ള’ മുതലായ ഗദ്യനാടകങ്ങളുടെ കർത്താവ് എന്ന നിലയിൽ കേരളീയർക്കു പരിചിതനായ ശ്രീ. വി നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയുടെ ഒരു സാമുദായിക നാടകമാണ് ‘ലുബ്ധൻ’.

‘കമുകര’, ‘മാവറത്തല’ എന്നു് രണ്ടു നായർ കുടുംബങ്ങൾ—രണ്ടിലും പഴക്കവും പെരുമയും വേണ്ടു പൊരുളുമുണ്ട്. ലക്ഷപ്രഭവായ കമുകര കിട്ടുപിള്ള പരമ ലുബ്ധൻ. മാവറത്തല ഗോവിന്ദക്കുറുപ്പ് ഉദാരനും സംസ്കൃതചിത്തനുമെങ്കിലും അല്പം യാഥാസ്ഥിതികൻ. ഇവർ പരസ്പരം ബദ്ധശത്രുക്കൾ. ഈ ശത്രുത്വത്തെ വീശിജാലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് രണ്ടു പേരുടേയും മദ്ധ്യെ വ്യാപരിച്ചു് രണ്ടു പേരിൽനിന്നും പണം തട്ടുന്ന ഒരു കാക്കോടകൻ പറ്റിക്കുറുപ്പാശാൻ. കിട്ടുപിള്ളയുടെ ആൺ മക്കൾ സകല ദുർഗ്ഗുണങ്ങളും ശീലിക്കുന്നു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു കൊതിച്ചിരുന്ന മകൾ പത്മം പഠിത്തം നിരത്തി വീട്ടിലിരുന്നു നരകിക്കുന്നു.

മാവറത്തല ഗോവിന്ദക്കുറുപ്പിന്റെ മകൻ ഭാസ്കരൻനായർ, ബി. എ. യും ബി. എല്ലും ജയിച്ചിട്ടും പിതൃഹിതം അനുസരിച്ചു് ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ കാൺഗ്രസ് പ്രചരണവും പൊതുക്കാര്യവുമായി കഴിയുന്നു. ഇതുകാരണം അച്ഛനും മകനും തമ്മിൽ പിണങ്ങി മകൻ വീട്ടുവിടുന്നു.

കല്യാണിത്തമ്മ എന്ന മാന്യയായ ഒരു വിധവ ഭാരിദ്യകൊണ്ടു് മകൻ ഗോപിയുമായി കമുകര വീട്ടിൽ ദാസ്യപ്പത്തി അ

വലംബിക്കുന്നു. ഗോപി കിട്ടുപിള്ളയുടെ മക്കളോടൊത്തു പഠിക്കുന്നു. അവർ തോററപ്പോൾ അവൻ ഒന്നാമതായി ജയിച്ചതു കൊണ്ടു കിട്ടുപിള്ള കൂലനായി കല്യാണി അമ്മയേയും ഗോപിയേയും അടിച്ചു പുറത്താക്കുന്നു. ഭാഗ്യംകൊണ്ടു അവൾ ഭാസ്കരൻ നായരുടെ അവലംബം കിട്ടുന്നു. ഗോപി മറക്കു പഠിച്ച് ഉന്നത പരീക്ഷകൾ ജയിച്ച് ഉൽക്കർഷം നേടുന്നു.

കിട്ടുപിള്ളയുടെ ഭാര്യ പരമാസാധിയാരു പാവു അമ്മ ദുരിതം സഹിച്ച് രോഗത്തിൽ പെട്ട് മരിക്കുന്നു. ആൺമക്കളും ആശാനുംകൂടി അനേകവക്ഷം രൂപായുള്ള പണവും ആദരണങ്ങളും കമകറനിന്നു മോഷ്ടിക്കുന്നു. പൂതുകുളിമ്പലത്തുവച്ച ഒരു കൊലപാതകം നടത്തുന്നു. മക്കളുടെ തോന്യാസവും കടങ്ങളുംകൊണ്ടു കിട്ടുപിള്ളയുടെ വീടും പുരയിടങ്ങളും അന്യാധീനമായിത്തീരുകയും ദാരിദ്ര്യത്തിൽ പതിക്കുന്നു.

നിസ്വാർത്ഥമായ രാജ്യസേവനംകൊണ്ടു ലോകാരാധ്യനായിത്തീർന്ന ഭാസ്കരൻ നായരും അച്ഛനും തമ്മിൽ അവസാനം അനുരഞ്ജിക്കുന്നു. അവർ കുടുംബശുദ്ധിയായ കിട്ടുപിള്ളയെ സഹായിക്കുന്നു. അയാളുടെ മക്കളെ രക്ഷിക്കുന്നു. മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട പണം അയാൾക്കു തിരിച്ചു കിട്ടുന്നു. ആശാൻ സെൻററൽ ജയിലിൽ മണ്ണു ചുമയ്ക്കുന്നു.

കമകറവീടും പുരയിടങ്ങളും ലേലത്തിൽ പിടിച്ചു ഗോപി—ഇപ്പോൾ ഹൈക്കോർട്ട് ജഡ്ജിയായെന്നയാൾ—അതെല്ലാം കിട്ടുപിള്ളയ്ക്കു ഇഷ്ടദാനം കൊടുക്കുന്നു. കിട്ടുപിള്ള തിരിച്ചു കിട്ടിയ പണത്തിൽ പകുതി പൊതുക്കാര്യങ്ങൾക്കായി ഭാസ്കരൻ നായരെ ഏല്പിക്കുന്നു. പണ്ടേ അന്യോന്യം അനുരക്തരായിരുന്ന പത്മത്തിന്റെയും ഭാ

സ്കരൻ നായരുടെയും വിവാഹവും തീർച്ചപ്പെടുന്നു.

ഇതാണ് കഥ. കഥയില്ലാത്ത കഥയല്ല ഇത്. ഇതിൽ ജീവനുള്ള കറേ പാത്രങ്ങളും ജീവനുള്ള കറേ ഘട്ടങ്ങളുമുണ്ട്. ഇതിലെ പല ഭാഗങ്ങളും രംഗത്തിൽ വിജയിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. കിട്ടുപിള്ള, പാവു അമ്മ, അവരുടെ ഭർത്താൻ കൊച്ചുവേലു, ആശാൻ, പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും അയാളുടെ സിക്സ്ബന്ധികളും,—ഇവരെ വായനക്കാരും പ്രേക്ഷകന്മാരും വളരെ വേഗം മറക്കുകയില്ല. തെക്കൻതിരുവിതാംകൂറിലെ ഗ്രാമ്യഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നാടകകർത്താവിനുള്ള നൈപുണ്യം പ്രശംസാർഹമാണ്. ഏതൊരാൾക്കും ഏതൊരു വികാരവും ആ ഭാഷയിൽ ഭംഗിയായി ആവിഷ്കരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയും.

നായന്മാരുടെ ഇടയിലെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെയും ഗാർഹിക ജീവിതത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥങ്ങളായ കറേ തെളിഞ്ഞ ചിത്രങ്ങളും ഇതിലുണ്ട്.

പക്ഷേ, ഒരു നാടകം എന്ന നിലയിൽ ഇതിൽ പല കുറവുകളും കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൂട്ടരുടെ ഭാഷണം അത്യന്തം സ്വാഭാവികമാണെങ്കിൽ, വേറൊരു കൂട്ടരുടേതു പ്രായേണ അസ്വാഭാവികമാണ്. ഇതിലെ വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പാത്രങ്ങളെല്ലാം പാമരന്മാരോടു സംസാരിക്കുമ്പോഴും ഒരു പണ്ഡിതന്റെ പ്രസംഗഭാഷയാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഇതിലെ കഥ ഒരു നോവലിനല്ലാതെ നാടകത്തിനു പറ്റിയതല്ല. അത്രയ്ക്കു ദീർഘമാണു്. ഒരു കഥ സംഭാഷണരൂപത്തിലാക്കിയതുകൊണ്ടു മാത്രം അതു നാടകമാകയില്ല.

ഈ കഥയ്ക്കു പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തെ ദൈർഘ്യമാണ് നാടകകർത്താവു കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അത്രയും കൊണ്ട് ഈ കഥ നടക്കുകയില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഈ വൈഷമ്യം നാടകപരിണാമത്തെ അത്യന്തം അവിശ്വാസനീയമാക്കുന്നു. അവസാനഘട്ടം അസംഭാവ്യതകളിൽ ഒരു യക്ഷി കഥയെപ്പോലും അധികരിക്കുന്നു. പത്തുപയസ്സിൽ അഞ്ചാംക്ലാസ് ജയിക്കുന്ന ഗോപിക്ക് മുറയ്ക്കു പഠിച്ചു എം. എ-യു, എം. എൽ-ം ജയിക്കുന്നതിനുള്ള കഠിന പക്ഷാ പതിനഞ്ചുകൊല്ലം ആവശ്യമാണ്. എം. എൽ. ജയിച്ച നിമിഷത്തിൽ അയാളെ ഹൈക്കോർട്ട് ജഡ്ജിക്കാക്കാനും, ആ സമുദായത്തിൽത്തന്നെ ആ ദരിദ്ര യുവാവിനെ കമകറവീടും പുരയിടങ്ങളും ലേലത്തിൽ പിടിക്കത്തക്ക ഒരു മഹാ കബേരനാക്കാനും, നാടകകർത്താവിന്റെ അന്ധമായ ഔദാര്യത്തിനല്ലാതെ ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ ഉള്ള മറ്റൊരു ശക്തിക്കും സാദ്ധ്യമല്ല.

കഥയുടെ സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളിലേക്കു കടക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള അസംഗത്യങ്ങളും അസംഭാവ്യതകളും പ്രതിപദം നമ്മുടെ ബുദ്ധിയെയും യുക്തിയെയും അമ്പരപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തിങ്ങിക്കൂടുന്നു. നാടകത്തിനുള്ള അനിഷേധ്യമായ അനേകം ഗുണങ്ങൾ ഈ തിരക്കിൽ പലപ്പോഴും മറഞ്ഞുപോകുന്നു.

കൂടുതൽ യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തോടും, നാടകത്തിന്റെ കലാപരമായ നിബന്ധത്തിലും ഉൽക്കർഷത്തിലും കൂടുതൽ നിഷ്ഠയോടും സൂക്ഷ്മാംശങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥിതിയും പരസ്പരബന്ധത്തിലും കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ഈ നാടകം മെച്ചിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത് ഒരു നല്ല സമുദായിക നാടകം

ആകുമായിരുന്നു. സഹൃദയനും പക്ഷമതിയും ബഹുധാ നാടക പ്രേമിയും ആയ ശ്രീ നീലകണ്ഠപ്പിള്ളയിൽ നിന്ന് ഉത്തമങ്ങളായ സാമുദായിക നാടകങ്ങൾ വിശ്വാസപൂർവ്വം പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്ന് 'ലൂബ്' ഡൻ' ഏതായാലും നമുക്ക് ഉറപ്പുനൽകുന്നുണ്ട്.

8. പ്രാചീനസാഹിത്യം

"യഥാർത്ഥമായ കവിഹൃദയം ഒരു കവിയോളം മറ്റൊരാൾക്കറിയാവുന്നതല്ല" മഹാകവി ടാഗൂറിന്റെ അഭിപ്രായമാണിത്. പ്രാചീന സാഹിത്യം എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ ഈ അഭിപ്രായത്തിന് ഏതാനും ഉത്തമങ്ങളായ ഉദാഹരണം നൽകിയിരിക്കുന്നു.

രാമായണം, ശാകുന്തളം-ഷേക്സ്പിയറുടെ Tempest-നോട് ശാകുന്തളത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രബന്ധം-കുമാരസംഭവവും ശാകുന്തളവും, മേഘസന്ദേശം, കാദംബരി, കവികളുടെ ഉപേക്ഷ ഇങ്ങനെ ആറ് ഉപന്യാസങ്ങളാണ് ഇതിലുള്ളത്.

നിരൂപണം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉടിക്കുന്ന പ്രായേണ ഉപരിതല സ്വപ്നശിരയും കേവലം നിർവർണ്ണവും നിർവ്വികാരവുമായ ഗുണദോഷ വിചിന്തനത്തിൽ നിന്ന് എത്രയോ ഭിന്നമാണ് ടാഗൂറിന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ. ഓരോന്നും മനോഹരമായ 'ഓരോ' കാവ്യമാണ്. നിരൂപണ വിഷയമായ കാവ്യത്തിൽ നിന്ന് അതിന്റെ വിവിധങ്ങളായ സൗന്ദര്യങ്ങളെ ഉയർത്തിക്കാണിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അവയോട് അനുരഞ്ജിച്ചും അവയുടെ ഭാവിവശേഷങ്ങളെ സുതരാം സ്പർശിച്ച് പൂർവ്വികമായിട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കാവ്യവ്യവ

സായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയവും നിവ്വഹിക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങനെ ഓരോ പ്രബന്ധത്തിലും അത്യന്തം പേർച്ചയുള്ള ഒന്നിലധികം കാവ്യസൗന്ദര്യങ്ങൾ പരസ്പരം കൈകോർത്തു നൃത്തം ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണു നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടുക.

രാമായണ നിരൂപണത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന പ്രതിഭാശക്തി മറ്റു നിരൂപണങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ പരിണത പ്രഗത്ഭവും സവാതിശായിയും ആയി തോന്നുന്നില്ല. കാളിദാസനേയും കാളിദാസകൃതികളേയും കൈകൊണ്ട് ചെയ്യുമ്പോഴാണ് മഹാകവിയുടെ ഭാവനാവൈഭവും നിരൂപണ നൈപുണ്യവും ഉച്ചകോടിയിൽ എത്തുന്നത്. അതിൽ അത്യന്തത്തിനവകാശമില്ല. കവി പരമ്പരയിൽ ഏതെങ്കിലും രണ്ടു കവികൾ ഒരേ ഗോത്രത്തിൽ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു കാളിദാസനും ടാഗൂറുമാണ്.

അപ്രതിമമായ സൗന്ദര്യബോധം, പ്രകൃതിയുടെ പ്രതി നിമിഷം മാറുന്ന ആയിരമായിരം അഴകുകളിലും ഒരിക്കലും മാറാത്ത നിത്യ സൗന്ദര്യത്തിലും ഒരേസമയത്തു പെരുമാറുന്ന കണ്ണും കരളും സമുച്ചലവും അതേസമയംതന്നെ സുസംഗമിതവുമായ പ്രതിഭാവിഭാവം, വികാരങ്ങളുടെ കൊടുംകാറ്റിലും കോളിളക്കത്തിലും അശേഷം വാട്ടം തെറ്റാതെ കലാനൗകയെ സഞ്ചരിപ്പിക്കുന്ന അക്ഷരാക്ഷരമായ സമചിത്തത, ഉള്ളിൽ തട്ടുന്ന ഓരോ വിചാരത്തിലും ഉച്ചരിക്കുന്ന ഓരോ വാക്കിലും നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന ആഖ്യാതാത്മിക പ്രകാശം—കാളിദാസന്റെയും ടാഗൂറിന്റെയും പ്രത്യേക സിദ്ധികളാണിവ.

ശാകുന്തളം, കമാരസംഭവം, ഈ കാവ്യപ്രപഞ്ചങ്ങളിൽ പ്രാവശിക്കുമ്പോൾ ടാഗൂർ സ്വന്തം ഭാവനാമണ്ഡലത്തിൽ വിഹരിക്കുന്നതുപോലെയാണ് നമുക്കു തോന്നുക. അവിടെ ഒന്നാമത്തെ അദ്ദേഹത്തിന് അപരിചിതമല്ല. ഒന്നിനുവേണ്ടിയും അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞുനടക്കുന്നില്ല. നാം കണ്ടിട്ടില്ലാതിരുന്ന എത്രയെത്ര സുന്ദരവസ്തുക്കളാണ് അദ്ദേഹം അന്നായാസം കൈയിലെടുത്തു താലോലിക്കുന്നത്! ഇതാ ഒന്ന്—“ശകുന്തളാഭ്യന്തരന്മാരുടെ പ്രണയം അവ ഗാഢമായപ്പോൾ ഭാരതീയപരം കേട്ടു, തപസ്വികളെ! തപസ്വികളെ! ആശ്രമ ഗുരക്കളെ രക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ! ഗുരയാവിഹാരി ഭൃഷ്യന്തരാജൻ തപോവനത്തിലെത്തി!” ഈ ആത്മനാദം കവിയുടെ കലാനിപുണമായ വാക്യത്തിൽ തപോവനത്തിന്റെ കരച്ചിലല്ലേ? ആരറിഞ്ഞു! ആ തപോവനജീവികളിൽ ശകുന്തളയും ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ അവളെ ആക്ഷാ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.”

കമാരസംഭവശാകുന്തളങ്ങളെ അധികരിച്ചുള്ള ഉപന്യാസത്തിൽ കാളിദാസന്റെ കാവ്യദർശനത്തിന്റെ അകക്കാമ്പ് എടുത്തുകാണിക്കുമാണ് ടാഗൂർ ചെയ്യുന്നത്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു, “മഹാകവി കാളിദാസന്റെ എന്തു വസ്തുനമെടുത്താലും....മഞ്ചലസൗന്ദര്യത്തിന്റെ നടുവിൽ വൈരാഗ്യത്തിന്റെ ശക്തിമത്തായ ഒരു നിഴൽപ്പാടാകണം. മഹാഭാരതം കർമ്മത്തിന്റെയും വൈരാഗ്യത്തിന്റെയും വിള നിലമാണെങ്കിൽ കാളിദാസകാവ്യം സൗന്ദര്യോപാസനയിൽകൂടി വൈരാഗ്യത്തിലെത്തിക്കുന്ന ഒരു സുന്ദരോപാസനമാണ്.” “ശ്രീപുരുഷന്മാരുടെ നിർമ്മലപ്രേമബന്ധത്തെ മനേന്റെ മദിപ്പിക്കുന്ന ബലവത്തായ ഗവ്ത്തിൽനി

ന്നു വേർപെടുത്തു് തപോവാനിയിൽ ഒരു
 ഗ്നിപരിക്ഷ കഴിച്ചു് ഒരു സ്ഥിരമായ യോ
 ഗാസനത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണു് തന്റെ
 കാവ്യങ്ങളിൽ കാളിദാസൻ നിവൃത്തിപ്പെട്ടി
 ള്ളതെന്നു് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

‘മോഘാസന്ദേശം’ എന്ന ഉപന്യാസം
 ഒരു നിരൂപണമല്ല. ഭാവനയുടെ ഗംഭീര
 മായ ഒരു വിഹാരമാണു്. അതു് എവിടം
 വരെ ചെല്ലുന്നു എന്നുനോക്കുക. “ഏകാന്ത
 ഗിരിശിഖാങ്ങളിൽ അതിരില്ലാത്ത വിഹാ
 രത്താൽ സന്തപിക്കുന്ന ജീവാത്മാവേ! നീ
 സ്വപ്നത്തിൽ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന—
 മോഘാസന്ദേശമായക്കുന്ന—ആ ദിവ്യമുത്തി
 ഇനിയേൽ കാണാമെന്നു് നിന്നെ ആരാണു
 ധരിപ്പിച്ചതു്? നിനക്കു ജഡപേതനങ്ങളാ
 യ വസ്തുക്കൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശക്തി
 കേവലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയോ?

അതെങ്ങനെയറിയാം? നീ സത്യവും
 കല്പനാശക്തിയും തിരിച്ചറിയാത്തവനു്
 ണല്ലോ.”

‘കവികളുടെ ഉപേക്ഷ’ എന്ന അവസാ
 നത്തെ ഉപന്യാസം കാശ്മീരിന്റെ ഭാവനാ
 മണ്ഡിതമായ നിരൂപണകലയുടെ പേത
 സ്സമാകർഷകമായ ഒരു ലാസ്യലീലതന്നെ
 യാണു്. “കാവ്യലോകത്തിൽ കവികളാൽ
 നിർലജ്ജം ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു നാലു
 തപിസ്വിനികൾ—‘സംസ്കൃതസാഹിത്യ
 മായ യാഗശാലയുടെ വാതിൽക്കൽ അന്നാ
 ദരിക്കപ്പെട്ട സുചരിത്രകൾ—സഹൃദയസ
 ഹാസകൃതിയിൽ മുഴുകി നില്ക്കൊള്ളുന്നതി
 ന്റെ ചിന്താബന്ധരമായ ഒരു ഭാവനു്
 ചിത്രമാണതു്.”

അവരിൽ പ്രഥമസ്ഥാനീയയായ ഊർമ്മിള
 യെ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിങ്ങനെ
 യാണു്. വാത്മീകി തന്റെ കല്പനാശക്തി

യുടെ ഗംഗയിലുള്ള കരുണാർദ്രമായ പുണ്യ
 തീർത്ഥം മുഴുവൻ ജാനകിയുടെ ദിവ്യാഭി
 ഷേകത്തിൽ ചെലവഴിച്ചു. പ്രാപഞ്ചിക
 സുഖങ്ങളിൽനിന്നു വേർപെട്ടു് ജാനകിയെ
 തോടേ മറവശത്തു് ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന
 ഊർമ്മിയുടെ മുട്ടുകയുന്ന നെററിയിൽ
 കവിയുടെ അഭിഷേകതീർത്ഥത്തിൽ കുറുത്തു
 ജ്ജിപോലും എന്തുകൊണ്ടു തളിക്കപ്പെട്ടില്ല?
 നിശ്ശബ്ദാഭാവമെന്നതോടൊത്തു്, പ്രഭാതന
 ക്ഷത്രംപോലെ മഹാകാവ്യമാകുന്ന മഹാ
 മേരുവിന്റെ കൊടുമുടിക്കു മീതേ ഊർമ്മിള
 നമ്മുടെ മുൻപിൽ എത്തുന്നു. അവൾ
 ഉദിച്ചുവന്ന ദിക്കുപോലും എല്ലാവരും വി
 സ്തമിച്ചുപോയി.”

ആദ്യനും ആലോചനാമുരങ്ങളായ ഈ
 പ്രബന്ധങ്ങൾ വായിച്ചു് ആസ്വാദിക്കുക
 തന്നെ വേണം. കാവ്യമർമ്മജ്ഞനായ ഒരു
 നിരൂപകനു് കാവ്യപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ
 ഉജ്ജ്വലേക്ഷം എത്രകണ്ടു കടക്കുവാൻ കഴി
 യുമെന്നുള്ളതിനു് ഓരോന്നും തികഞ്ഞ
 ദൃഷ്ടാന്തമാണു്.

ഇനി വിവർത്തനത്തെപ്പറ്റി ഒരുവാക്കു്.
 ഒരു വിവർത്തനത്തെ നിരൂപണം ചെയ്യു
 മ്പോൾ മുഖകൃതിയുമായി അതിനെ തട്ടി
 ചൂനോക്കുകയാണു് അവശ്യം കാരണീയ
 മായിട്ടുള്ളതു്. അതിനു് മുഖകൃതിയുടെ അ
 ഭാവത്തിൽ എനിക്കു സൗകര്യമുണ്ടായി
 ടില്ല. ഇതു് ഒരു സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനമാ
 ണെന്നു് മി. നമ്പ്യാർതന്നെ പറയുന്നു.
 സ്വതന്ത്ര വിവർത്തനത്തെ സംശയദൃഷ്ട്യാ
 വീക്ഷിക്കുന്നവനാണു് ഞാൻ. എന്തായാ
 ലും അദ്ദേഹം കാട്ടിയിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യ
 ത്തിന്റെ ആവശ്യം, അളവു്, ഭേദിച്ചും
 ഇവയെപ്പറ്റി മുഖകൃതി കാണാതെ യാ
 തൊന്നും പറയാൻ നിർവാഹമില്ല.

★ ശിശു—ഓൾ

(എം. കൃഷ്ണൻ നായർ)

ഓൾറിന്റെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ 'ചന്ദ്രക്കല' (Crescent Moon) എന്ന കൃതിയുടെ പരിഭാഷയാണ് 'ശിശു' തന്റെ നേട്ടം വിജയശ്രീലാളിതമാണെന്ന് പരിഭാഷകൻ അഭിമാനിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ കുറുക്കളെയും കുറവുകളെയും പഠി അദ്ദേഹത്തിന് പരിപൂർണ്ണ ബോധവുമുണ്ട്. എങ്കിലും ആ ചന്ദ്രക്കലയുടെ ഒരു നേരിയ മൾമിയുടെ പ്രകാശം കേരളഭാഷാഗാനങ്ങളിൽ പകരുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം കൃതാർത്ഥനായിക്കൊള്ളാം.

ഓൾറിന്റെ 'ചന്ദ്രക്കല'യുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റു കൃതികളെ അപേക്ഷിച്ച് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. മനോഹരവിയുടെ ശിശുസഹജമായ പരിശുദ്ധിയും ലാളിത്യവും ഇതിൽകൂടുതൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു.

ഇതിനുപരി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് വിവർത്തകൻ ആശായയാ വിഷ്ണുരണസമർത്ഥവും പ്രാസഭർപ്പുണ്ണുമായ ഒരു ഗദ്യശൈലി സ്വാധീനമാണെന്നു തെളിഞ്ഞിരിക്കാമല്ലോ. ഓൾറിന്റെ നിരൂപണകലയുമായി കേരളീയരെ പരിചയപ്പെടുത്താൻ ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. മലയാളസാഹിത്യത്തിന് അങ്ങനെ വിലപിടിപ്പുള്ള ഒരു സംഭാവനതന്നെയാണിത്. *

വിഭിന്നങ്ങളായ വീക്ഷണ കോണുകളിൽ കൂടി ശൈശവാവസ്ഥയെ അവലോകനം ചെയ്ത് അതിന് ആദർശപരതയിലേക്ക് ഉയർത്തുകയും അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സൗന്ദര്യവും ആഖ്യാതമിക ശക്തിയും എവിടെയാണെന്ന് പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിലാണ് ചന്ദ്രക്കലയുടെ വൈശിഷ്ട്യം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇങ്ങനെ വിശിഷ്ടമായ ഈ കൃതിയെ മലയാളഭാഷയിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുന്നത് നിശ്ചയമായും പ്രശംസാർഹതയെയാണ്. പക്ഷേ വിജയം കൃഷ്ണൻസാധുവുമാത്രേ. പ്രാസവും ഭാജസ്സും മാധുര്യവും തികഞ്ഞതാണ് ഓൾറിന്റെ ശൈലി: ലാളിത്യവും സൗന്ദര്യവും ആ ശൈലിയിൽ ഉടനീളം കാണാം. മുഖകുതി പരിഭാഷപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ഇതിലേത്തെങ്കിലും ഭ്രമശക്തിക്ക് ഭംഗം വന്നുപോയാൽ ഓൾർ കവിതകളുടെ സൗകമാർഗ്ഗം നശിച്ചുപോകും.

മുഖകുതിയിലെ പ്രാസഭാജോമാധുര്യങ്ങളെ പരിഭാഷയിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാനുള്ള യത്നം വിജയപ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നോക്കുക:—

1. The sea surges up with laughter and pale gleams the smile of the sea beach Death-dealing waves sing meaningless ballads to the children

★ പരിഭാഷകൻ ടി. കെ. കൃഷ്ണപ്പണിക്കർ ബി. എസ്. സി; എസ്. ഡി. വിദ്യാശാല, ആലപ്പുഴ.

*തിരുവനന്തപുരം റേഡിയോ ഡയറക്ടറുടെ സഭയാനുമതിയോടുകൂടി.

even like a mother while
rocking her baby's cradle.

വാരിധിപൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു തീരത്തൻ
ലോലഹാസം മങ്ങിപ്പോന്നു.

മാരകവീചികൾ പാടുന്നു ബാലരോ-
ടേതോനിരത്നകഗീതം

പെമ്മേതൻ പൈതലൈ തൊട്ടിലി-
ലാട്ടുന്നൊ-

രമ്മതൻ താരാട്ടുപോലെ.

2. I shall melt into the
music of the flute and Throb
in your heart all day.

ഭാടക്കുഴൽരാഗം തന്നിൽ ലയിച്ചു ഞാ-
നോളം തല്ലിക്കാം നിൻഹൃത്തടത്തെ.

3. Yes there is a rumour
that young pale beam of a
crescent moon touched the
edge of a vanishing autumn
cloud and there the smile was
first born in the dream of a
dew washed morning

അറിയാതെക്കുറിച്ചിങ്ങനെയു-
ണ്ടൊരുമന സംസാരം നാട്ടിലെല്ലാം
അന്നൊരു ചന്ദ്രക്കലയിൽ നിന്നും
മങ്ങി വിളഞ്ഞൊരിളംകിരണം
ചാലൈമറയുന്ന വെൺമുകിപ്പിൽ
ലോലമാം വക്കിൽ പതിച്ചുവെന്ന്
മഞ്ഞുനീർമുളിയിൽ മുങ്ങിനിൽക്കും
പൊന്നുഷസ്സിന്റെ കിനാവിലൊന്നിൽ
അമ്മുക്കിൽ വക്കിലവിടെയാണി
മന്ദഹാസം ജാതമായതാലും.

താളം, ലയം, എന്നിവയുടെ സർവ്വസമ്മേ-
ളനത്താൽ ഹൃദയാകർഷകമായതാണ്
ദാഹർ കവിതകൾ. അവയുടെ ഗാനാത്മ-
കതയും സുപ്രസിദ്ധമത്രെ. ഈ ഗുണങ്ങളെ

മൂലക ആദായം പരിഭാഷയെറവതുമാക്കി
പരിണമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മുലകൃതിയിലെ ആശയങ്ങളെ മാറി
മറിക്കാതെ ഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജിമപെയ്യു-
വാൻ ശ്രീ പണിക്കർക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെ-
ങ്കിലും പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഭാവസ്വരണം
തീരെ കുറഞ്ഞുപോവുകതന്നെ ചെയ്യും.
ഓഗോറിന്റെ ഗന്ധനങ്ങളായ ആശയങ്ങ-
ളെ മലയാളത്തിലേക്കു ആവിഷ്കരിക്കുന്ന
തു് ദുർലഭമായ ഒരു കൃത്യമാണെന്നും അതി-
നാൽ അത്തരത്തിലുള്ള ഗ്രാമ പരാജയ-
പ്പെടുന്നത് ക്ഷന്തവ്യമാണെന്നും സമ്മതി-
ക്കാം. പക്ഷേ മഹാകവിയുടെ കവിതയിൽ
കാണാത്ത ആശയങ്ങൾ പരിഭാഷയിൽ വ-
ന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് നിശ്ചയമായും ക്ഷ-
മിക്കത്തക്കതല്ല. ഓഗോറിന്റെ പ്രതിഭാ-
വിഖ്യാനത്തെ പുഷ്പിപ്പെടുത്താനുള്ള ആ ശ്ര-
മം സാഹസംതന്നെയാണു്.

ഒരുദാഹരണം നോക്കുക-

"I won't tell you mother"
That's what you and I would
say then.

അമ്മേ ഞാനെന്നും പറയുകില്ലാ
അങ്ങനെ തീന്നിട്ടുമാവിനോദം

വേദാന്തദാഹരണം-

when in the evening you
went to the Cowshed with
lighted lamp in your hand,
I would suddenly drop on to
the earth again and be your
baby once more and beg you
to tell me a story.

കൈയ്യിൽ വിളക്കുമായത്തിനേരം
പശുനൈക്കുളാൻ നീ പോയിട്ടുന്വോൾ
പെട്ടെന്നു ചാടിവീണങ്ങനെന്നിൻ-
കുട്ടിയായ് തീന്നിട്ടുമാണുകൂടി

1. വിഹഗവിധവനം—കെ. എസ്. എഴുത്തച്ഛൻ
2. സാഹിത്യ ഭിപ്രിക— ടി
3. ഹൃദയത്തുടിച്ചുകുറം—ടി. കെ. സി. വർഗ്ഗല
4. ഇന്ത്യകണ്ടെത്തിയ നേതാജി—നരൻ, പറവൂർ
5. ശ്രീകൃഷ്ണൻ—വാഴപ്പിള്ളത്തു കൊച്ചുരാമൻ പിള്ള

എസ്. ഇപ്പൻനായർ

പദ്യവണ്ഡങ്ങൾ സമാഹരിക്കുന്നതു തിടക്കത്തോടും ചുമതലയില്ലായ്മയോടും നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർ പ്രായേണ ഉപന്യാസങ്ങൾ സമാഹരിക്കാറില്ല. അതുകൊണ്ട് ചീത്ത പദ്യകൃതികളെക്കുറിച്ചു എത്രയോ കർവാണം, ചീത്ത ഉപന്യാസകൃതികൾ. മാസികകളിലും വാരികകളിലും മറ്റുമായി ഓരോരിക്കൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഉപന്യാസങ്ങളെക്കുറിച്ചു, “അവയൊക്കെ അവിടെ കിടക്കട്ടെ” എന്നൊരു ഔദാസീന്യമാണം നമ്മുടെ നല്ല എഴുത്തുകാർക്കുപോലും ഉള്ള

തെന്നു തോന്നുന്നു. പരേതനായ വിദ്വാൻ സി. എസ്. നായർ, മൂക്കോത്തുകമാരൻ മുതലായവരുടെ ഉപന്യാസങ്ങൾ പലതും ഇന്നു പുസ്തകരൂപത്തിൽ കിട്ടാനില്ലാത്തതു ഇക്കാരണത്താലല്ലേ? എന്തായാലും ഈ ഔദാസീന്യം എപ്പോഴും നന്നല്ല. നമ്മുടെ മാസികകളുടെ അല്ലായ്മസ്സിനെക്കുറിച്ചും അവ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിലുള്ള അനല്ലഭൃശത്തെക്കുറിച്ചും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഉപന്യാസകാരന്മാർ തങ്ങളുടെ കൃതികൾക്കു് ഗുണമത്രപം നൽകാൻ കരേങ്ങി ശ്രമിക്ക

അമ്മേയൊരുകയെന്നപൊല്ലി
നിന്ദിപ്പിട്ടിൽ കരേറിക്കൊണ്ടു.

‘ഇതിൽ പഴുതിനെക്കൊട്ടാൻ പോരുന്നതും’
‘നിന്ദിപ്പിട്ടിൽ കരേറുന്നതും’ മറ്റും പരിഭാഷകന്റെ മനോധർമ്മങ്ങളാണ്.

പരിഭാഷയിൽ അവശ്യം അനിഷ്ടേയമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ പേരിലും ഈ വൈകല്യങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

Crecent Moon എന്ന ഗുണമനോമയെ ‘ശിശു’ എന്ന സെന്റുഷ്ണമായി തഴ്ത്തി

മെമ്മോറിന്റെ ഔചിത്യവും ചിന്തനീയമായിരിക്കുന്നു. മലകൃതികൾ വായിക്കുമ്പോൾ സഹൃദയന്റെ ചേതന നിർവാണാത്മകമായ സ്വപ്നത്തിൽ വിലയം പ്രാപിക്കുകയും അഭൗമവും അനന്തവുമായ ഒരു ചൈതന്യമേഖലയിലേക്കു് നാം ആനയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പരിഭാഷയാകട്ടെ അതിന്റെ അസ്വാഭാവികവും അനാകർഷകത്വവുംകൊണ്ടു് സഹൃദയനു് ഉദ്ദേശം ജനിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

1. പ്രസംഗം: പി. കെ. ബ്രദേഴ്സ്, കോഴിക്കോട്ട്
2. പ്രസംഗം: കെ. ആർ. ബ്രദേഴ്സ്, കോഴിക്കോട്ട്
3. പരിഭാഷകനായും എറണാകുളം
4. ഭവാസൺസ്, സിംഗപ്പൂർ
5. പ്രസംഗം: ഗുണമകന്താവു് ലൈബ്രറി ഓർഗനൈസർ, കരുണാഗപ്ലക്ഷി.

ണമെന്ന പറയാതെ നില്പാനില്ല. എന്നാലും നല്ലൊരു 'വകതിരിവി'നുശേഷമേ ഉപന്യാസങ്ങൾ സഞ്ചയിക്കാവൂ. പക്ഷേ മാനസികാലോചനങ്ങളുള്ള മാറി എഴുതേണ്ടതായും വരും. ഈ 'വകതിരി'വും പുനഃസംശോധനയും വളരെപ്പേരും ചെയ്യാറില്ല. അങ്ങനെ വിഷയങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ പരസ്പരസംബന്ധമില്ലായ്മയും ആശയങ്ങൾക്കു ആചന്തനവും സംഭവിക്കുന്നു. ശ്രീമാൻ കറുവാൻതൊടി ശങ്കരനെഴുത്തച്ഛന്റെ ഈ രണ്ട് ഉപന്യാസഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചപ്പോൾ ഈ വസ്തുതയെക്കുറിച്ച് ഒരിക്കൽക്കൂടി സ്മരിച്ചുപോയി എന്നേ ഉള്ളൂ.

പ്രായേണ സാഹിത്യോപന്യാസങ്ങളുടെ അടിയ ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കട്ടികൾക്കുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ട "ബാപ്പ" എന്ന ഉപന്യാസവും, ഒരു പട്ടികപോലെ മാത്രം ആയി തിന്നിട്ടുള്ള 'അന്യഭാഷാശബ്ദങ്ങൾ', ജെ. ടി. സണ്ടർ ലണ്ട് എന്ന മഹാന്റെ ജീവചരിത്രം ഇവ അപ്രസക്തമായി തോന്നുന്നു. സാഹിത്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം, സാഹിത്യം പുരോഗമനത്തിലൂടെ, ഇത്യാദി ഉപന്യാസങ്ങൾക്കും വിഷയപരികണ്ഠമായ അടക്കം കുറച്ചുകൂടി ആകുമായിരുന്നു. സാഹിത്യത്തിന്റെ മൗലിക സത്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെയധികം ഒരാൾക്ക് പറയാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ ഓരോ ഉപന്യാസത്തിനും ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ആ വിഷയത്തിനാവശ്യമായ കേന്ദ്രതത്വങ്ങളിലേക്കു പരിതാക്കളെക്കുറേണെന്ന ആകർഷിക്കുകയും അവരെ ഹൈന്ദവ ഗ്രന്ഥമായി ചിന്തിപ്പിക്കുകയും ആണ് ഒരു ഉപന്യാസകാരൻ ചെയ്യേണ്ടത്. അങ്ങനെ ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതിൽ ആസാദനത്തിന്റെ വിശാലമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ

ടെ സഞ്ചരിച്ച്, വ്യക്തികളുടെ വിഖ്യാതപാദങ്ങളെ അവിടവിടെ ഉദ്ധരിച്ചു മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണ് എഴുത്തച്ഛൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ സമ്പ്രദായത്തിന് ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. പക്ഷേ കറേക്കൂടി ചിന്തിക്കാനുള്ള വക വേണമെന്നില്ലിക്കുന്നവരാണ് ഇന്നത്തെ വായനക്കാർ.

ഈ രണ്ട് കൃതികളിലുംകൂടി കഴമ്പുള്ള ഉപന്യാസങ്ങൾ കറേ ഉണ്ട്. അവ മാത്രം തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഒരു പുസ്തകമാക്കിയെങ്കിൽ കറേക്കൂടി നന്നായേനേ. ഉദാഹരണത്തിന്, സർ മുഹമ്മദ് ഇഖ്ബാൽ, വള്ളത്തോൾ സാഹിത്യത്തിലെ ശിശുക്കൾ, കല്പനാരതൊടി രാവുണ്ണിമേനോൻ ഇവ. കടിയംകുളം ശിപ്പുമനവൻ എന്ന പ്രാചീനകവിയുടെ "കേദാരമാഹാത്മ്യം" എന്ന അപ്രകാശിത കൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപന്യാസവും വിജ്ഞേയമാണ്. ആ കൃതിയിലും പ്രകാശിപ്പിക്കപ്പെട്ടേണ്ട ഒന്നാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെഭാഷയുടെ പ്രസന്നതയും അടിപ്രായങ്ങളുടെ നിഷ്പക്ഷതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈദുഷ്യത്തിനും മനഃസംസ്കാരത്തിനും നിദർശകമായി നിലകൊള്ളുന്നു.

* * * *

"ഏതെത്തുടിച്ചുകൾ കറേ ഗദ്യകവിതകളുടെ സമാഹാരമാണ്. പക്ഷേ ഗദ്യകവിതകൾതന്നെ ഇപ്പോൾ പലമാതിരി ഉണ്ട്. അനന്തിദീർഘവും ഭാവനാർക്കണവും ആയവ, ഒരുപക്ഷേ ശ്രീ. ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് മറ്റും എഴുതിയിട്ടുള്ളവ ഉദാഹരണങ്ങൾ കറേക്കൂടി ദൈവഭാവമുള്ളതും ഒരു പ്രത്യേക പ്രമേയത്തെപ്പറ്റി വികാരവാദ്യങ്ങളുടെ ചാല്പെയ്യുന്നവയും മറ്റൊരുവക. ഈ രണ്ടിൽ ഒടുവിലത്തെ വകയിൽപ്പെട്ട

നും, ടി. കെ. സി. വട്ടമലയുടെ 'ഏദയ
 തുടിപ്പുകൾ' സാമൂഹ്യങ്ങളും രാഷ്ട്രീയ
 ങ്ങളുമായ അനിതികൾ കണ്ടു് ചൊടിക്കു
 ന്ന ഒരു ഏദയത്തിന്റെ തുടിപ്പുകളാണ്
 ഈ കവിതകളെല്ലാംതന്നെ. ഈ നില
 യിൽ ശ്രീ പൊൻകുന്നം വക്കിയുടെ 'നീ
 രാവി'യോടും, ശ്രീ. വി. വി. കെ. വാല
 ത്തിന്റെ 'ഇടിമഴക്ക'ത്തോടും ആണ്, ടി.
 കെ. സി. യുടെ കൃതിക്ക് അധികം അടു
 പ്തം. എങ്കിലും മുൻപറഞ്ഞ മണ്ട കൃതി
 കളെക്കാളും കലാപരമായും ചിന്താപര
 മായും താഴെതന്നെയാണ് "ഏദയതുടിപ്പു
 കൂടും" നില എന്നു പറഞ്ഞേ തീരൂ. ച
 ക്ഷേ ഏദയശൃംഗീയുടെയും ലോകോൽക്ക
 ര്ഷവാഞ്ചരയുടെയും സ്പന്ദനങ്ങളാണ് ഈ
 വരികളിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നതെന്ന കാ
 യും തർക്കമറതത്രേ. ഇന്നത്തെ പ്രജാധി
 പത്യത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം തുറന്നുകാ
 ണിക്കുന്നതാണ് ആദ്യത്തെ പ്രബന്ധം
 (ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്കുള്ള പ്രയാണം) സമരോ
 യ്സുകങ്ങളായ അധിനശക്തികളെ കുററ
 പ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു് സമാധാനത്തിനുവേ
 ണ്ടിയുള്ള സാധാരണ മനുഷ്യന്റെ ആകാം
 ക്ഷയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണ് "സമാ
 ധാനം! സമാധാനം" എന്ന പ്രബന്ധം.
 സാമൂഹ്യങ്ങളായ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളെയും നി
 ലവിലിരിക്കുന്ന ദുസ്സന്ദർഭങ്ങളായ പൊരു
 ത്തക്കേടുകളേയും ചൂണ്ടി ശക്തരും ചൊരി
 യുന്ന ചില കവിതകളും ഇവിടെയുണ്ട്. ആ
 കപ്പാടെ നോക്കിയാൽ വിചാരാംശം നല്ല
 വണ്ണമുണ്ടു്. എങ്കിലും കവിതയ്ക്കുതാഴെ ഭാ
 ഗിയോടെ, ഭാവസാന്ദ്രതയോടെ മുഴുവനും
 പറഞ്ഞൊപ്പിക്കാൻ ടി. കെ. സി.-യ്ക്കു കഴി
 ഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിന്തയ്ക്കുതന്നെ കരോഷ്വരി അടു
 ക്കും, ഭാഷയ്ക്കു കരോഷ്വരി മിനുക്കും ഉണ്ടെ
 കിൽ നന്നു്.

* * * *

ശ്രീമാൻ ധരന്റെ "ഇന്ത്യകണ്ടത്തിയ
 നേതാജി" സുഭാഷിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ

യും വൃത്തവിശുദ്ധിയേയും മുൻനിർത്തിയു
 ള്ള ഒരു മൂല്യ നിർണ്ണയമാണു്. ജീവചരിത്ര
 മെന്ന നിലയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അന
 വധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സുഭാഷിനെക്കുറിച്ച് ന
 മക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇത്തരത്തി
 ലൊരു ഗ്രന്ഥം വേറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നു
 ന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ അനേകം മഹാനാമ
 കളെ ഉപന്യാസങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു സുഭാഷു്
 ഗ്രന്ഥം കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. അത്തരം ബൃഹദ്ഗ്ര
 ന്ഥങ്ങൾക്കു് നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിൽ
 സ്ഥാനമുണ്ടെന്നിരുന്നാലും നമ്മുടെ സാ
 ഹിത്യ വിപണിയിൽ അവയ്ക്കു് പ്രചാരം
 ലഭിക്കാനെപ്പറ്റിയില്ല. ഈ ലഘുഗ്രന്ഥം
 കൊണ്ടു് (63 പേജ്) മി: ധരൻ അത്തര
 തിലൊരു കൃതിയുടെ ധർമ്മമാണു് നിർവ്വ
 ഹിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇന്ത്യ കണ്ടുപിടിച്ച നേതാ
 വു്, നേതാജിയുടെ ജീവിതം—ഒരു പ്രത്യ
 വലോകനം, നേതാജിയുടെ സ്വഭാവം,
 ആക്ഷേപങ്ങൾക്കു മറുപടി, സുഭാഷു്
 ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, യുവലോകത്തിന്റെ
 മാതൃക, രാഷ്ട്രീയക്കൊടുങ്കാറ്റ്, നേതാ
 ജി തിരിച്ചുവന്നാൽ ഇങ്ങനെ എട്ടു് അ
 ദ്ധ്യായങ്ങളിലായിട്ടുണ്ടു് ധരൻ ഈ ഗ്രന്ഥം
 രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അദ്ധ്യായങ്ങളുടെ തല
 ക്കെട്ടു മുഴുവൻ കൊടുത്തതു് ഗ്രന്ഥകാര
 ന്റെ ചിന്താഗതിയെ പ്രസ്താവിക്കാൻ
 അനുപകരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ചാണു്.
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദങ്ങൾ പ്രായേണ
 യുക്ത്യാനുസൃതവും മൂല്യനിർണ്ണയം സുദൃഢ
 മാണു്. എങ്കിലും നേതാജി മരണല്ലാവ
 റിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തനായ ഒരു വ്യക്തി
 യുടെ നിലയിൽ എടുത്തു കാണിക്കാനായി
 അദ്ദേഹം ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിൽ
 ചെലുത്തിട്ടുള്ള ശ്രമം അല്പം കടന്ന ഒരു
 കൈയ്യായിപ്പോയി. അദ്ധ്യായം, അക
 ബന്ധം, വിവേകാനന്ദനും, ഗാന്ധിജിയും,
 എല്ലാ സ്പഷ്ടിച്ചു് ഭാരതത്തിന്റെ ചരി
 ത്രമല്ല. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ചരിത്രമാണു്.
 എന്ന നിയമം തീരെ ശരിയല്ല. അവരുടെ
 യാത്രയുടെയും ജീവിതത്തിന്റെ അധിപ്ര

സരം ഭാരതത്തെയാകെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണോ ധരൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത്? എങ്കിൽ അതബലമാണ് നേതാജി ഇന്ത്യയുടെ വർത്തമാനചരിത്രത്തെ മാററിമറിച്ചിരിക്കലോടും കുറവല്ലാത്ത മട്ടിൽ അശോകനും ശങ്കരനും ഗാന്ധിജിയും അതാതു കാലത്തെ ചരിത്രത്തെ മാററി മറിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ജീവിതങ്ങളും പ്രവർത്തിപരിപാടികളും ഇന്ത്യയുടെ സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തെയാകെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതിരിക്കുന്നതു വെറുതേയാണ്. രൂപക്ഷേപ അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ അധിപ്രസരം ഇന്നേയ്ക്കു മാഞ്ഞുപോയിരിക്കാം. സുഭാഷിന്റെയോ അതും മാഞ്ഞു മങ്ങിയിട്ടില്ലേ? ഇല്ലെങ്കിൽ പുത്രകാലത്തെയ്ക്കു കൂടി ഉണ്ടാവുമെന്നു കണ്ടുതന്നെ അറിയണം. ജീവിത രത്നശാസ്ത്രങ്ങൾ വന്നും പോയും ഇരിക്കും. അതു പ്രകൃതിയുടെ നിയമമാണ്. ഉപജ്ഞാതാവ് എത്ര മഹാവ്യക്തിയായാലും ഇതിന്നു പവാദമില്ല. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒന്നാമദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രകടമാക്കിയിട്ടുള്ള പിന്താഗതിയെക്കുറിച്ച് ഇത്രയും പറയാൻ ഒരു കാരണമുണ്ട്. ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അടിയൊഴുക്കായ് ചിന്ത ഇതാണെന്നു ഗ്രന്ഥനാമംതന്നെ വിളിച്ചു പറയുന്നു. “ഇന്ത്യയെക്കണ്ടെത്തിയ നേതാജി” എന്ന പേരിനു് ആ വിധത്തിലല്ലേ പ്രവർത്തിയുള്ളൂ. ഇന്ത്യയുടെ ആത്മാവു് മററും കണ്ടുപിടിച്ചില്ലെന്നോ ഇന്ത്യ മററാലും അതിന്റെ അടിമകളായ് സാക്ഷാത്കരിച്ചില്ലെന്നോ ഒക്കെയുള്ള ധ്വനി ഈ പേരിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ കരേകടന്ന വീരരാധനയായിപ്പോയി എന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയാനുള്ളൂ.

ഏതായാലും യുവാവായ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ സ്വതന്ത്ര ചിന്താഭിമുഖ്യം തികച്ചും അനുഭവദുരന്തമാണ്. ശക്തിയും മൂന്നും ഉള്ള ഒരു ഭാഷ അദ്ദേഹത്തിനു് സ്വാധീനമാണ്.

* * * * *

ശ്രീ. വാഴപ്പിള്ളേതു കൊച്ചുരാമൻപിള്ളയുടെ “ശ്രീകൃഷ്ണൻ” എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം

ഏതോ ഹിന്ദിമുഖകൃതിയുടെ ആവേശമുൾക്കൊണ്ട് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഇതു മുമ്പത്തെ കൃതിയെപ്പോലെ ഒരു പഠനമാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി ശരിയായ പഠനങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ വളരെ കുറവാണ്. എന്നാൽ ആ പേരിൽ ഭട്ടവർമ്മ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടുതാനും, എല്ലാം ഭാരതവിധത്തിൽ ഭാഗവതം കഥ മുതലിപ്പറയുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളതു്. ഈ ലഘുകൃതി (28 പേജ്) അങ്ങനെയല്ല. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്നു് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യനു് പഠിക്കാവുന്നതെന്തു് എന്ന വിചാരത്തിലേയ്ക്കു് ഋജുവായി പ്രവേശിക്കുകയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. അവതരകനായ ഹുനാട്ടു കണ്ണൻപിള്ള പറയുന്നതുപോലെ “സകല പ്രവൃത്തിമണ്ഡലങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു് ജീവിതസാഹചര്യത്തിനുള്ള വഴികൾ നിർദ്ദേശിച്ചതിലാണ് കൃഷ്ണന്റെ മഹാവിജയം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്” ഹിന്ദുമതാനുയായികളിൽ പലരും മതതത്വങ്ങളേയും പുരാണകഥകളേയും വല്ലാതെ കൂട്ടിക്കുഴച്ചു് യുക്തിഹീനങ്ങളായ കെട്ടുകഥകളെക്കൂടി മതത്തിന്റെ മൗഢ്യഭവിലേക്കുയർത്തി അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ വച്ചു പുലർത്തുന്നവരാണ്. ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ ജീവിതത്തെയും സാരോപദേശങ്ങളേയും യുക്തിപൂർവ്വമായി ചിന്തയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ ഈ അന്ധതയുടെ കരുക്കിൽനിന്നു് കുറേയൊക്കെ രക്ഷനേടാൻ സാധിക്കും. ഇന്നത്തെ മനുഷ്യനും എന്നല്ല, എന്നത്തെ മനുഷ്യനും ആശ്രയമായിട്ടുള്ള ഗീതനെന്നാണ് കൃഷ്ണന്റെ ജീവിതസാരം.

ഈ പരമാർത്ഥത്തെ നല്ല ഭാഷയിൽ, ആവിഷ്കരിക്കുന്ന ഈ കൃതി മലയാളസാഹിത്യത്തിനു് ഗണ്യമായ ഒരു നേട്ടംതന്നെയാണു്. പുസ്തകത്തിന്റെ ചൊല്ലുകൾ ഇതിലെ ആശയങ്ങളുടെ പലപ്പും അറിയാതെ കടന്നു പോകരുതെന്നു് വായനക്കാർക്കൊരു താക്കീതും നൽകിക്കൊള്ളട്ടെ,

ഗ്രന്ഥശാലകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ചില നല്ല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

	രൂ. ണ.	
ഭാഷാപഠനക്കുറിപ്പുകൾ (ഇന്ത്യ-വാസ്തവമുള്ള, ബ്രഹ്മദേശം, വരെ)	25	8
ശ്രീമഹാ ഭാഗവതം മേനി	7	0
ടി റഫ് പേപ്പറിൽ	4	0
ശ്രീമഹാ ഭാരതം മേനി	2	4
ടി റഫ് പേപ്പറിൽ	1	8
അദ്ധ്യായ രാമായണം മേനി	2	4
ടി റഫ് പേപ്പറിൽ	1	8
ഭഗവദ്ഗീത വ്യാഖ്യാനം (കുന്നത്തു മനോദാനന്ദൻ)	1	0
രാമതീർത്ഥപ്രതിഷ്ഠാനികൾ		
1-ാം തരംഗം	1	8
ടി 2-ാം ,,	1	8
സ്വാമി രാമതീർത്ഥൻ ലഘുജീവചരിത്രം	0	12
ടി വിവിധവിഷയങ്ങളിൽ	1	8
മോക്ഷപ്രദിപവിമർശം	0	9
ഹാസയാഗപ്രദിപിക	0	12
അദ്ധ്യായചിന്താമണി	1	8
ഹാസയാഗചന്ദ്രിക	2	4
ദിവ്യരഹസ്യപ്രകാശിക I & II	3	0
ബ്രഹ്മചര്യം	0	12
ഭക്തചരിതാമൃതം I to IV	5	0
നാരായണീയം വ്യാഖ്യാനം	1	8
ശ്രീ ഭക്താമൃതസംസ്ഥം	1	8
കൃഷ്ണഗാഥ	0	12
ടി തുളുൽക്കമകൾ	4	0
ഗദ്യരത്നാവലി	1	2

	രൂ. ണ.	
ഗദ്യമുക്താവലി	1	2
കാവ്യരത്നാവലി	0	15
പ്രബന്ധരത്നാവലി	1	8
മലയാളരാമചരിതം	0	12
24 വടക്കൻ പാട്ടുകൾ	1	12
ഭക്തഗുഹരി	0	12
വ്യാസഭാരതം	1	8
നോവലുകൾ		
അഹിയം അഥവാ ശേരളകാളിഭാസൻ	2	4
സുവർണ്ണകുമാരി	1	2
മരതകമണി	1	2
അംഗനാലുബ്ധനം 3 ഭാഗങ്ങൾ	3	13
കമലാഭായി	1	8
ലതീക	1	2
കരുണാലയം	1	2
കളിവർട്ടിസിംഗ്	1	5
ജീവിതദീപം	0	15
വിശ്വമോഹിനി	1	8
ഗോപികാഹുയം	0	6
പ്രതാപരത്നീയം അഥവാ സ്രീ സാഹസം	1	8
മഹാരാഷ്ട്രജീവനപ്രഭാതം	2	4
ശ്യാമളാഭായി	0	12
ആശാങ്കരം	1	8
കാലന്റെ കൊലയ്ക്ക	1	8
അരമനരഹസ്യം	1	8
വീരകസരി	1	8
പ്രണയപാശം	1	8

ഏല്പാവിധ മലയാള പുസ്തകങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ട ബുക്കുകളുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെട്ടു വീക്ഷനയ്ക്കുണ്ട്. വായനക്കാർക്കു് ന്യായമായ ചെലവിൽ പാടുകയെന്നതാണ്. വി. പി. മൂലാമം നേരിട്ടോ ആവശ്യപ്പെടുക.

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് & ഡിപ്പോ H O. കൊല്ലം

ബ്ര ബു കൾ:—തിരുവനന്തപുരം, ആലപ്പുഴ.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘപാതകൾ

പ്രവർത്തകസമിതിയോഗം

സംഘം പ്രവർത്തകസമിതിയോഗം ജൂലൈ, 7, 8, 27, 31 ആഗസ്റ്റ് 8, 22 എന്നീ തീയതികളിൽ സംഘം ആഫീസിൽ വെച്ചു കൂടുകയുണ്ടായി.

കോട്ടയം പീരുമേട് താലൂക്കിലേയ്ക്ക് മി: എൻ. കെ. പുരുഷോത്തമനെയും, കൊല്ലം താലൂക്കിലേയ്ക്ക് മി. എം. എ. വർഗ്ഗീസ് പണിക്കരെയും, ചിറവൂർ താലൂക്കിലേയ്ക്ക് മി: കെ. ശ്രീധരനണ്ണികന്താവിനെയും ആർഗനൈസറന്മാരായി നിയമിച്ചു.

താലൂക്കുകേന്ദ്രമൈസൂരിയുടെ ഘടന രേഖണം എന്നിവ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പദ്ധതി അംഗീകരിച്ചു.

താലൂക്കു യൂണിയനും കേന്ദ്രസമിതിയും തമ്മിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ബന്ധം രണ്ടു സമിതികളുടേയും പ്രവർത്തനം പൊരുത്തപ്പെടുത്തുന്ന മാർഗ്ഗം എന്നിവയെപ്പറ്റി വിശദമായ ഒരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നതിനുള്ള സബ് കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

വിശേഷാൽ പൊതു യോഗം

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘത്തിന്റെ ഒരു വിശേഷാൽ പൊതുയോഗം ജൂലൈ 30-ാംനാൾ മുൻ മണിക്കൂർ സംഘം ആഫീസിൽ കൂടി വൈസ് പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. കെ. എം. അഗസ്റ്റിൻ ബി. എ. ബി. കോം ആലുക്കു വെച്ചു. പ്രസ്തുത സമ്മേളനത്തിൽ വിവിധ താലൂക്കുകളിലെ ഗ്രന്ഥ

ശാലാപ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ പൊതുയോഗത്തിനു ശേഷം നടത്തിയിട്ടുള്ള പ്രധാന സംഗതികളെ വിവരിച്ചു കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസംഗത്തോടുകൂടി ജനറൽ സെക്രട്ടറി പി. എൻ. പണിക്കർ സദസ്സിനു സ്വാഗതമരുളി. ബുക് സെലക്ഷൻ കമ്മിറ്റി ഗ്രന്ഥവിതരണസമ്പ്രദായം, യൂണിയൻ പ്രവർത്തനം മൂടങ്ങിയുള്ള കാര്യങ്ങളെ സ്വാഗതപ്രസംഗകൻ പരാമർശിച്ചു. ഗ്രന്ഥശാലകൾ ഏറ്റവും ലാഭലാഭകരമായ വിധത്തിലും ഗ്രന്ഥകാരന്മാർക്ക് പ്രോത്സാഹനകരമായ വിധത്തിലും ഗ്രന്ഥവിതരണം നടത്തുവാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ് തയ്യാറാക്കുന്നതെന്നും 'പചികവസ്വ' 'ശാസ്ത്രലോകം' എന്നീ പുസ്തകങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറ് നേരത്തെ പണം മുടക്കി എടുത്തുപോയത് ഗ്രന്ഥശാലകളെക്കൊണ്ട് എടുപ്പിക്കാതെ തരമില്ലെന്നും ഗ്രാൻറ് ബില്ലിൽ രൂപ കുറവുചെയ്യുമെന്ന് നിർദ്ദേശമുണ്ടായതിനാൽ പ്രസ്തുത പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു മാത്രം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് സംഘം ആ പുസ്തകങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്നതെന്നും യൂണിയൻ പ്രവർത്തനത്തിന് ആവശ്യമായ ധനാഗമമാർഗ്ഗം ഇതേവരെ തെളിഞ്ഞുവന്നിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ കാര്യനടപ്പിനുവേണ്ടി ആർഗനൈസറന്മാർതന്നെ അതാതുതാലൂക്കിലെ യൂണിയന്റെ ജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് കൺസീനറായിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നതിലുമുണ്ടെന്നും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു കിട്ടുന്ന ഗ്രാൻറ് മുഴുവനും പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുന്നതിനായിത്തന്നെ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതും ഗവണ്മെൻറിനൊക്കോണ്ടും കൂടുതൽ രൂപ അനുവദിക്കുന്നതിനും ഗ്രന്ഥശാ

ലകളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്ക് തന്നെയും ആവശ്യമാണെന്നും സംഘപ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ചുള്ള യാത്രാ വിവരങ്ങൾ ഗ്രന്ഥിക്കാതെ തെറ്റിലാണെന്ന് ഉള്ളവാക്കത്തക്കവിധത്തിലുള്ള പ്രസ്താവനകളും വിമർശനങ്ങളും നടത്തുവാൻ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തകർ തയ്യാറായിരിക്കേണ്ടത് വികസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഘത്തിന്റേയും പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരോഗ്യകരമായ വളർച്ചയ്ക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നും മറ്റും സെക്രട്ടറി വിശദീകരിച്ചു. ഉപക്രമം

പ്രസംഗാനന്തരം സംഘത്തിന്റെ പേര് 'തിരുവിതാംകൂർ കൊച്ചി ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം' എന്നാക്കി ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ഈ യോഗത്തിൽമാനിക്കുന്നു എന്ന പ്രമേയം അവതരിക്കപ്പെട്ടത് ഐക്യകണ്ഠേന പാസ്സായി. തമിഴു പുസ്തകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും ബുക്സെലക്ഷൻ കമ്മിറ്റിയിൽ വ്യവസ്ഥചെയ്യണമെന്നുള്ള ഒരു പ്രതിനിധിയുടെ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

4 മണിക്ക് യോഗം പിരിഞ്ഞു.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഉപരക്ഷാധികാരികൾ

1. ഡാക്ടർ പി. റി. തോമസ്, പാലാമ്പടം, കോട്ടയം.
2. ജോസ്യൻ കൃഷ്ണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.
3. ശ്രീമതി ലക്ഷ്മിപ്പിള്ളക്കൊച്ചമ്മ, മാധവിമന്ദിരം, തിരുവനന്തപുരം.
4. ശ്രീ. ജെ. ഇ. പെരേര, കൊല്ലം.
5. ,, പി. സുബ്രഹ്മണ്യം ന്യൂതിയേറേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
6. ,, ഇലകത്തു നാരായണപിള്ള, തിരുവനന്തപുരം.
7. ,, പി. എൻ. നമ്പൂതിരി ഇളമുണ്ടൻ, തിരുവല്ല.
8. ,, റി. വി. കൃഷ്ണയ്യർ, തിരുവനന്തപുരം.
9. ,, എൻ. രാമസ്വാമിത്തമ്പുർ, മുവാറ്റുപുഴ.
10. ,, ജോജ്ജ് തോമസ് കൊട്ടുകാപ്പള്ളി, പാലാ.
11. ,, ജോസഫ് ചാക്കോള, കേരളേജ്വു, തൃശ്ശൂർ.
12. ,, റവ: കരുൺ തട്ടപ്പാറനാഥ്, കൂത്താട്ടുകുളം.
13. ,, കെ. എം. വൈലി ഇളയിടത്തു, നെച്ചൂർ പിറവം.
14. ,, കെ. വാസുദേവൻ മണലിക്കരയം, മേയ്ക്കാമണ്ഡപം.
15. ,, ഏഡിറ്റർ മഖയാളമനോരമ, ലിമിറ്റഡ് കോട്ടയം.

ആർഗനൈസറന്മാരുടെ പേരും മേൽവിലാസവും പ്രവർത്തനംനടത്തുന്ന താലൂക്കുകളും

1 പി. വിശ്വനാഥൻ, വെള്ളമം, താഴക്കുടി	തോവാള അഗസ്തിശ്വരം.
2 പി. വേലായുധൻനായർ, അരുമന	കൽക്കുളം, വിളവംകോട്ട്.
3 ബി. ബാലകൃഷ്ണൻ, പൂഴിക്കുന്ന്, പൂവാർ	നെത്തൂറിൻകര.
4 കെ. തങ്കപ്പൻനായർ, പാൽക്കുളങ്ങര	തിരുവനന്തപുരം

5 ജെ. രാജഗോപാലൻനായർ, പാങ്ങപ്പാറ, കഴക്കൂട്ടം	നെടുമങ്ങാട്, ചിറയിൻകീഴ്
6 എം. എ. വള്ളീസ് പണിയാർ, കണ്ടറ	കൊല്ലം
7 ജി. നാണാശാസ്ത്രി, പുത്തൂർ	കൊട്ടാരക്കര, കുന്നത്തൂർ
8 എ. കെ. നാരായണൻനായർ, കൈപ്പുഴ	പത്തനാപുരം, ചെങ്കോട്ട
9 എം. മഹമ്മദ്, പത്തനംതിട്ട	പത്തനംതിട്ട
10 കെ. കൊച്ചുരാമൻപിള്ള-പടനായർകുളങ്ങര	കരുണാഗപ്പള്ളി
11 എൻ. ശ്രീധരൻ നായർ, ഏലൂർ, ചേപ്പാട്	കാത്തികപ്പള്ളി, മാവേലിക്കര
12 പി. ഭാസ്കരൻനായർ, ഏലൂർ, ചേപ്പാട്	അമ്പലപ്പുഴ
13 ആർ. ഭാമവർമ്മത്തമ്പാൻ, കീഴ് വായ്പുർ	തിരുവല്ല
14 എൻ. ഓ. മാത്യു, എലിക്കുളം, പൂവരണി	ചങ്ങനാശേരി
15 എൻ. കെ. പുരുഷോത്തമൻ, വേളൂർ, കോട്ടയം	കോട്ടയം പീ.ഒ.മേട്
16 വെളൂർ രാമൻനായർ, മുത്തലാലി, പാലാ	മീനച്ചിൽ
17 പോൾ ജെ. കൊണത്താപ്പിള്ളി, വൈയ്ക്കം	വൈയ്ക്കം
18 എ. ജെ. കുര്യാക്കോസ്, കോടിക്കുളം, തൊടുപുഴ	തൊടുപുഴ, ദേവികുളം
19 മാത്യു വള്ളീസ്, മുവാറ്റുപുഴ	മുവാറ്റുപുഴ
20 പി. കെ. അനന്തൻപിള്ള, N. പറവൂർ	കുന്നത്തുനാട്
21 ജെ. തങ്കം, N. പറവൂർ	N. പറവൂർ, കൊടുങ്ങല്ലൂർ
22 റി. എ. ഉത്സുജന്യൻ, പനമ്പുകാട്, എറണാകുളം	കൊച്ചി-കണയന്നൂർ
23 റി. എ. ബാലൻ, തൃത്തൂർ	തൃത്തൂർ
24 കെ. വി. കുമാരൻ, കേരളേശി	തലപ്പിള്ളി
25 വി. കെ. ജോസ്, കല്ലേറുകര, ആളൂർ	മുക്കുന്ദുപുരം
26 കെ. ശ്രീധരൻപിള്ളി കത്ത്, തിരുവാഴിയാട്, അയലൂർ	ചിറൂർ

വായനശാലാവാർത്തകൾ

ശ്രീനാരായണ സ്കാൾ വായനശാല പെരുമ്പടന്ന-N. പറവൂർ

2-7-50-ൽ പൊതുയോഗം കൂടി ശ്രീ. കെ. എ. രാമകൃഷ്ണൻ പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ. കെ. യു. ഹൈസ് പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. കെ. കെ. വേലായുധൻ ട്രഷ്യൂററിയായും 9 വോളന്റിയർ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ക്യാപ്റ്റൻ വി. പി. തമ്പി സ്കാൾ വായനശാല, കൊല്ലം

വായനശാലാഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായ അടിപ്രായ മിന്നാമുഹം നോട്ടീസും

എതിരേ നോട്ടീസും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി മാസവും പ്രകടിപ്പിച്ചു വന്ന വിവരം അറിഞ്ഞ് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഇടപെടുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യക്ഷതയിൽ ജൂലൈ 9-ാം തീയതി പൊതുയോഗം കൂടുകയും ഉണ്ടായി. ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണൻനായർ ജി. എസ്. സി. സ്വാഗതപ്രസംഗം നടത്തി പ്രവർത്തകർ യോജിപ്പോടുകൂടി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനു അഭ്യക്ഷൻ ഉദ്യോഗാധിപ്പിക്കുകയും വരുവിലെലവുകണക്കും റിപ്പോർട്ടും പാസ്സാക്കിയശേഷം ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

യുവജനസമാജം വായനശാല

പെരുവത്താനം

ജൂൺ മുതൽ വായനശാലാ പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ ഊജ്ജ്വലിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. റിട്ട. ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ശ്രീ. ടി. എൻ. കൃഷ്ണ പിള്ളയെ ലൈബ്രറിയനായി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

തൃക്കണ്ണമങ്കൽ പബ്ലിക്
ലൈബ്രറി, കൊട്ടാരക്കര

സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ശ്രീ. പി. ജി. ജനാർദ്ദനൻ പിള്ള ഉപരിപഠനത്തിനു പോകുന്നതിനാൽ 8-7-50-ൽ കൂടിയ കമ്മിറ്റി ശ്രീ. ആർ. പത്മനാഭനെ ലൈബ്രറിയനായി തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ററി. കെ. മാധവമെമ്മോറിയൽ

വായനശാല, വളയമംഗലം

വാചനശാലാവക പുതിയ കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം 8-7-50-ൽ ശ്രീ. കെ. ഊ. കമാരപുരം നിർവ്വഹിച്ചു. സ്ഥിരം പ്രസിഡൻറിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ മെ. കെ. ഓഗ്സ്റ്റവൻപിള്ള, കെ. ജി. ശ്രീധരൻപിള്ള, ആർ. മാധവപ്പെട്ട, കെ. സി. രാഘവൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. യോഗാനന്തരം ചായസൽക്കാരവും നടത്തപ്പെട്ടു.

ശ്രീ ചങ്ങമ്പുഴ സ്മാരകവായനശാല
തിരുവാണിയൂർ

ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി ശ്രീ. പി. വി. ആദിത്യൻനമ്പൂരി പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. പി. എൻ. കരുണാകരൻറായും സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. സി. എൻ. നാരായണൻ കത്താവിനെ ചെങ്കൽപ്പി ആയും ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

വിവേകോദയം വായനശാല

ആലപ്പുഴ

125 മിഥുനം 4-ാം തീയതി കമ്മിറ്റിയോഗം കൂടി ധനശേഖരാരംഭം നടത്തിയ കഥാപ്രസംഗത്തിന്റെ വരവുചെയ്തുകൊണ്ടു അംഗീകരിച്ചു.

വായനശാലയുടെ വാർഷികസമ്മേളനം ശ്രീ. ആർ. ശങ്കറിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചിങ്ങം 12-ാം തീയതി കിടങ്ങാംപറമ്പ് മൈതാനത്തുവെച്ചു കൂടി. സമ്മേളനം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. അഡ്വക്കേറ്റ് വി. ജെ. ചാണ്ടി, വൈദ്യകലാനിധി കെ. എൻ. ചെല്ലപ്പൻ, ശ്രീ. വി. കെ. പുരുഷോത്തമൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

സെൻറ് തോമസ് പബ്ലിക്
ലൈബ്രറി, എലിക്കുളം

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ മൂന്നാമതു വാർഷികസമ്മേളനം 8-7-50-ൽ ഫാദർ തോമസ് തൊട്ടിയിൽ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തപ്പെട്ടു. യോഗത്തിൽ മെ. കെ. സി. ചെറിയാൻ, എം. വി. ജോസഫ്, കെ. എ. തോമസ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഭേരാളി വല്ലിനി ഗ്രന്ഥശാല,
നെല്ലിമുട്

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടേയും 2539-ാം നമ്പർ സഹകരണസംഘത്തിന്റേയും സ്ഥാപകനും അദ്ധ്യക്ഷനുമായിരുന്ന ശ്രീ. W. V. സാമുവൽ അവർകൾ ബി. എ. എൽ. റി. യുടെ അകാലനിര്യാണത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വെച്ച് ശ്രീ. എം. വല്ലിസ്

ബി. എ. എൽ. റി യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം കൂടി. യോഗത്തിൽ മെ: ജെ. കേശവൻ, പി. ചെല്ലപ്പൻനാടാർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. പരേതന്റെ ബന്ധുവിത്രാദികളോട് അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രമേയവും യോഗം അംഗീകരിച്ചു.

ഇവാഞ്ചലൈൻബുത്തു് ലെപ്ര സിഫോസ് പീറ്റർ ലൈബ്രറി പുത്തൻകുരിയ്ക്കു്

ഈ വായനശാലയുടെ 5-ാമതു വാർഷികസമ്മേളനം ജൂലൈ 5-ാം തീയതി മുഖ്യ റവ്യൂ മെയിക്ക് ആഫീസർ ഡോക്ടർ കെ. എൻ. പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തി. യോഗത്തിൽ ആശുപത്രി സൂപ്രണ്ടു് മേജർ ലീലാസ്സു്, എന്നിവർ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ക്യാപ്റ്റൻ സി. പി. മാമ്മൻ (സ്വാഗതം), ക്യാപ്റ്റൻ റസ്സു്, രോഗികളുടെ പ്രതിനിധിയായി മി. കെ. കെ. എബ്രഹാം എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ക്യാപ്റ്റൻ റി. സി. ചാക്കോ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് മി: കെ. കെ. നാരായണന്റെ സംഗീതവും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാത്രി 'പൂജ' എന്ന നാടകവും അഭിനയിക്കുക ഉണ്ടായി.

സദൈക്യം വായനശാല, വെളിയനൂർ

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതു യോഗം ജൂൺ 4-ാം തീയതി ശ്രീ. പി. എസ്. ധേർവാലപ്പിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ-ന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. വെട്ടൂർ എസ്. രാമൻനായർ (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ), ശ്രീ. പി. കെ. ബാലൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് സ്റ്റാരുകുഗ്രന്ഥശാല നാഗംപേരി

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതു യോഗം ശ്രീ. എൻ. ശങ്കരൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ജൂൺ 18-ാം തീയതി കൂടി. ശ്രീ. പി. വി. വർഗീസ് പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രീ. പി. പൈലി മത്തായി പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ. പി. വി. വർഗീസ് സെക്രട്ടറിയായും ഏല്പേരങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നേരെ ന്ഞെടുത്തു.

വാണികളേബരം വായനശാല ചെങ്ങമനാടു്

ജെതജുബിലി സംബന്ധിച്ച പൊതു യോഗം മെയ് 28-ാം തീയതി ആസ്ഥാന കവി ശ്രീ. വള്ളത്തോളിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. കുട്ടികൃഷ്ണപാലൂർ സ്വാഗത പ്രസംഗം നടത്തി. ശ്രീമതി ജെ. തങ്കം (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ), ശ്രീ എസ്. കെ. നായർ ബി. കെ. എൽ. ശ്രീ. വല്ലഭൻ സ്റ്റീമനോൻ ബി. എ. എൽ. റി. എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ധ്യക്ഷന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വായനശാലകൾ കരകൾത്തോറും സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത, പുസ്തകസംഭരണരീതി തുടങ്ങി ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രീയസ്ഥിതിഗതികൾ വരെ പല വിഷയങ്ങളേയും പരാമർശിച്ചിരുന്നു. ശ്രീ. എസ്. ഭാസ്കരൻ പിള്ള ബി. എസ്. സി. കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു. ശ്രീ. ആർ. ദാമോദരൻ നമ്പ്യാരുടെ കവിതാ പാരായണമുണ്ടായിരുന്നു.

രാത്രി 'മായാമാനുഷൻ' എന്ന പ്രസ്തനം അഭിനയിക്കുകയുണ്ടായി.

വിജ്ഞാനപ്രദായിനി വായനശാല കുടുംബര

ഒരു വിശേഷാൽ സമ്മേളനം ജൂൺ 4-ാം തീയതി ശ്രീ. എൻ. രാമസ്വാമിപ്പിള്ളയുടെ

അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. പോൾ ജെ. കൊണത്താപ്പിള്ളി (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ) വായനശാലാമന്ദിരം ഉത്ഘാടനം ചെയ്തു. ശ്രീ. പി. എൻ. മാധവൻപിള്ള പ്രസംഗിച്ചു. യോഗത്തിൽവെച്ചതന്നെ 40 രൂ. 8 അണ സംഭാവന പിരിഞ്ഞു കിട്ടി. ശ്രീധരപ്പണിക്കർ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു.

നാഷണൽ ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, കല്ലടപുത

വായനശാലാപ്രവർത്തകരുടെ ഒരു സമ്മേളനം ജൂൺ 18-ാം തീയതി ശ്രീ വെട്ടൂർ എസ്സ്. രാമൻനായരുടെ (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ) അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. 20-ാം തീയതി കൂടിയ കമ്മിറ്റിയോഗത്തിൽ ഒരു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പുസ്തകങ്ങളെടുത്തു വായിക്കുന്ന രണ്ടുപേർക്ക് സമ്മാനങ്ങൾ നൽകുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു.

ഗാന്ധിസ്താരകവായനശാല വള്ളിപ്പാട്

വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം ജൂൺ 20-ാം തീയതി സ്ഥിരം പ്രസിഡണ്ടിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. കറഞ്ഞ കാലത്തിനുള്ളിൽ ഗുന്മശാലാ പ്രവർത്തനം അടിവുപിടിച്ചെടുത്തിയ കമ്മിറ്റിക്കു് അടിനന്ദനം രേഖപ്പെടുത്തി. വയോജന വിദ്യാഭ്യാസക്ലാസ്സ് നടത്തുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു.

ഭരണസമിതിയുടെ ഒരു യോഗം ആഗസ്റ്റ് 14-ാം തീയതികൂടി പ്രസിഡൻ്റ് ഡാക്ടർ രാമൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മഹാമഹത്തിൽ യോഗത്തിനുള്ള അനുമോദനം രേഖപ്പെടുത്തി.

മഹാത്മാഗാന്ധി റീഡിംഗ് റൂം ആൻഡ് ലൈബ്രറി ഇരിങ്ങാലക്കുട പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ കമ്മിറ്റി യോഗം എപ്രിൽ 10-ാം 18-ാം തീയതികളിൽ ഡോക്ടർ പി. പങ്കജാക്ഷനച്ചന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഗുന്മശാലാസംഘത്തിൽ അംഗമായി പേരുന്നതിനും വായനശാലയുടെ പ്രതിനിധിയായി ശ്രീ. ടി. ഗോവിന്ദൻകുട്ടി മേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ-എ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനും, നിശ്ചയിച്ചു. കൂടാതെ വായനശാലയിലെ എക്സിക്യൂട്ടീവ് അംഗവും കമ്മിറ്റിമെമ്പറും ആയിരുന്ന ശ്രീ. നമ്പ്യാരുവീട്ടിൽ ശങ്കരമേനോന്റെ നിയുക്തത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

കവളങ്ങാട് സെൻട്രൽ റീഡിംഗ് ക്ലബ്ബ് നെല്ലിമററം

ഈ റീഡിംഗ് ക്ലബ്ബിന്റെ ആറാമതു വാർഷിക പൊതുയോഗം ജൂലൈ 15-ാം തീയതി ശ്രീ. പി. പി. തോമസ് അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി.

119 മീനം 26-ാം തീയതി ആരംഭിച്ച പ്രസ്തുത ക്ലബ്ബിനു ഇന്നുവരെ 108 പേർ അംഗങ്ങളായി പേർപ്പെട്ടു. ശ്രീ. പി. തോമസ് വീച്ചാട്ടു പ്രസി. ഡൻറായും, മി. പോൾ സി. ജോസഫ് സെക്രട്ടറിയായും 12 പേരെടുത്തിയ ഒരു പ്രവർത്തകസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ദേശാഭിമാനി വായനശാല ചെന്നിക്കര

വായനശാലാ വൈസ് പ്രസിഡൻ്റ് ശ്രീ. സി. ഇ. ജോർജ്ജിന്റെ അകാലനിര്യാണത്തിൽ അനുശോചനം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ജൂലൈ 9-ാം തീയതി, ഒരു യോഗംകൂടി,

വായനശാല ചെന്നിടേ മുറിപ്പാറോ
ഗതുള്ള ഒരു കെട്ടിടത്തിലേയ്ക്കു ജൂലൈ
7 മുതൽ മാറി സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗാന്ധിമെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറി
ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം
കോളപ്ര—തൊടുപുഴ

ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആരംഭകോലം
മുതൽ സ്മൃതമായ വിധം സേവനം അ
നുഷ്ഠിച്ച ഒന്നാൽ ഡെക്രട്ടറി ശ്രീ. കെ.
എൻ. രാഘവൻപിള്ള തത്സ്ഥാനം രാജി
വച്ചിരിക്കുന്നു.

സാഹിത്യസേവിനിവായനശാല
കീരിക്കാട്

വായനശാലയുടെ ഒരു കമ്മിറ്റിയോഗം
ജൂലൈ 13-ാം തീയതി ശ്രീ. കോയിപ്പ
ള്ളിൽ പി. ഗംഗാധരൻപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യ
ക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. വി. നാരായണൻ
വലുതാൻ ബി. എ-യെ പ്രസിഡൻറായും,
ശ്രീ. കെ. പി പത്മനാഭപിള്ളയെ വൈ
സ് പ്രസിഡൻറായും കെ. ടിവാകരൻ,
എം. മാധവൻപിള്ള എന്നിവരെ ഡെ
ക്രട്ടറിമാരായും, ശ്രീ. കെ. പത്മനാഭപി
ള്ളയെ ട്രഷററായും തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ധർമ്മപ്രകാശ് വായനശാല, ഉള്ളൂർ

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഉത്ഘാട
നം ജൂൺ 4-ാം തീയതി ശ്രീ. പട്ടം താണ
പിള്ള നിവൃത്തിച്ചു. യോഗത്തിൽ ശ്രീ.
പാൽക്കുളങ്ങര തങ്കപ്പൻനായർ (ലൈബ്രറി
ആർഗനൈസർ), ശ്രീ റി. പി. ജനാർ
ദ്ദനൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

വിജയാഗ്രാസ്ഥശാല, ചാന്നാങ്കര

ഈ വായനശാലയുടെ നാലാമതു വാർ
ഷികാസമ്മേളനം മെയ് 27-ാം തീയതി

ശ്രീ മാനാർ ഗോപാലൻനായർ ബി. എ.
ബി. എൽ., എം. എൽ. എ-യുടെ അദ്ധ്യ
ക്ഷതയിൽ കൂടി. മെ: ബാലരാമപ്പണിക്കർ,
പാൽക്കുളങ്ങര തങ്കപ്പൻനായർ, ഇബ്രാഹിം,
കഞ്ഞി എം. എ. എൽ. എൽ. ബി. എ
ന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

വനിതാവായനശാല, പുഞ്ചിയൂർ

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ വാർഷിക
പൊതുയോഗം ജൂലൈ 2-ാം തീയതി വ
ഞ്ചിയൂർ പ്രൈമറിസ്കൂളിലെച്ച് ശ്രീമതി
ബി. ആനന്ദ പല്ലിഅമ്മയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയി
ൽ കൂടി. ശ്രീ. ആനന്ദ പല്ലിയമ്മ പ്രസിഡ
ൻറായും, ശ്രീമതി ഗേവതിലക്ഷ്മി അമ്മാൾ
ബി. എ. ബി. എൽ. വൈസ് പ്രസിഡൻ
റായും, ശ്രീമതി സരോജിനിഅമ്മ ബി.എ.
ഡെക്രട്ടറിയായും 15 പേരടങ്ങിയ ഒരു മേ
ണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

നാഷണൽ റീഡിംഗ് റൂം ആൻഡ്
ലൈബ്രറി, കഴക്കൂട്ടം

ഒരു വിശേഷാൽ പൊതുയോഗം ഇടവം
28-ാം തീയതി ശ്രീ കെ. നടുരാജൻ വൈ
ദ്യന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി ഭാവി പ്രവ
ർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ട ചില പരിപാടി
കൾ രൂപീകരിച്ചു.

യുവഭ്രഷണം സ്കാർറുൽ ലൈബ്രറി
ഷണ്മുഖപുരം-ചേരാനല്ലൂർ

ഒരു പൊതുയോഗം ജൂലൈ 24-ാം നു-
ശ്രീ ടി. വി. നാരായണന്റെ അദ്ധ്യക്ഷത
യിൽ കൂടി. ഗ്രന്ഥശാലയുടെ അഭിവൃദ്ധി
ക്ഷേപണി പരിശ്രമിച്ച ദേഹവും മുൻകൊ
ല്ലത്തെ ലൈബ്രറിയനും ഇക്കൊല്ലത്തെ
ഭരണസമിതി അംഗവുമായ ശ്രീ കെ. ഐ.
സുരേന്ദ്രന്റെ അകാലനിവൃത്തിയ്ക്കായി.
13-ാമതു വാർഷികാസമ്മേളനം ശ്രീ പി,

കെ. ഡി.വർ എം. എൽ. എ-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ പി. എൻ പണിക്കർ, ശ്രീ ടി. കെ. സി. വടുതല എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ശ്രീ കേരളവർദ്ധനവായനശാല, ഹരിപ്പാട്

കാർത്തികപ്പന്തിത്താലുക്കു ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയന്റെ നിയമയമനുസരിച്ച് ഹരിപ്പാട്ട് റൗണ്ട്‌ഹൗസ് കമ്മിറ്റിയുടെ ഒരു വിശേഷാൽ യോഗം ജൂലൈ 24-ാം തീയതി സ്ഥലം തഹശീൽദാർ രാജശ്രീ പി. രാജരാജവർമ്മയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. താലൂക്കുഗ്രന്ഥശാലായൂണിയനുമായി സഹകരിച്ച് ടി. വായനശാലയെ താലൂക്കുസെൻട്രൽ ലൈബ്രറിയാക്കി ഉയർത്തുന്നതിനായി തീരുമാനിച്ചു. ഒരു ഓണററി ലൈബ്രറിയനെ നിയമിച്ചു. അടുത്തതന്നെ റൗണ്ട്‌ഹൗസ് കമ്മിറ്റിയുടേയും യൂണിയൻ കമ്മിറ്റിയുടേയും സംയുക്തയോഗം കൂടുന്നതിനായി തീരുമാനിച്ചു.

ലൈബ്രറിസാനിട്ടോറിയം ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, ആറനാട്

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ പ്രമുഖവാർഷിക സമ്മേളനം ജൂലൈ 18-ാം തീയതി ഡാക്ടർ എൻ. ഗംഗാധരൻ കർത്താവ് എം. ബി. ബി. എസ്റ്റിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നടത്തി. സ്വാമി ബ്രഹ്മാനന്ദജി, റവ. ഫാദർ ജോസഫ്, ശ്രീ വേലായുധൻപിള്ള എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രീ ജി. കൃഷ്ണസ്വാമിനായരെ പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. പി. കെ. ഗംഗാധരനെ സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. എ. പുഷ്പാംഗദനെ ഖജാൻജിയായും തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഡാക്ടർ സി. കെ. നാരായണപിള്ള എൽ. എം. പി, റവ; സിസ്റ്റർ കൊറോണാ എന്നിവർ ഔദ്യോഗികാദികളുമാണ്.

ശ്രീനാരായണവിലാസം ഗ്രന്ഥശാല മുരക്കുപുഴ

ആഗസ്റ്റ് 5-ാം തീയതി ഗ്രന്ഥശാലാഘോഷം പ്രസിഡൻറും ചീഫ് മിനിസ്റ്ററുമായ ശ്രീ. പറവൂർ ടി.കെ. നാരായണപിള്ളയും, സഹമന്ത്രിയായ ശ്രീ. ഈ ജാൻപിഡിപ്പോസ്, ശ്രീ. എൻ. കുഞ്ഞാമൻ എന്നിവരും പ്രസ്തുതവായനശാല സന്ദർശിക്കുകയും നിലവിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തൃപ്തി പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രന്ഥശാലാഘോഷം സെക്രട്ടറി ശ്രീ. ഗോവിന്ദൻ മന്ത്രിമാരെ ഹാരമണിയിച്ചു സ്വീകരിച്ചു.

പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, ആവണിശ്ചരം

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ഒരു ഉപരക്ഷാധികാരിയും ഒരു പൊതുക്കാര്യ പ്രവർത്തനമായ ഡാക്ടർ ജി. എസ്സ്. പിള്ള ഗ്രന്ഥശാലക്കു കെട്ടിടം പണിയിക്കുന്നതിനു രണ്ടുസെൻറർ സ്ഥലം സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 27-7-50-ൽ കൂടിയ ഭരണസമിതി യോഗത്തിൽ വച്ച് മന്ദിരനിർമ്മാണത്തിനാവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തി.

കൊച്ചിസർക്കാർ ഗ്രാമീണ വായനശാല, എടവിലങ്ങു

ഈ വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം ശ്രീ. എ. മമ്മാലി അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി ഭാവി പ്രവർത്തനം ഉറപ്പിച്ച് തീരുമാനിച്ചതായി വേണ്ടി 7 പേരുൾപ്പെട്ട ഒരു ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

വിദ്വാൻ ഇളയന്നു മൊമ്മാറിൽ ലൈബ്രറി, മച്ചാട്-വടക്കാഞ്ചേരി

ഭരണസമിതിയുടെ ഒരു യോഗം ആഗസ്റ്റ് 13-ാം തീയതി കൂടി. ഗ്രന്ഥശാലാവാ

ക്കാലത്തു് വായനശാലയ്ക്കു അംഗങ്ങളെ ചേർക്കുവാനും സംഭാവന പിടിക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു. പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു ആയുഷ്കാലമെമ്പരായിരുന്ന ശ്രീ. പി. കെ. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർക്ക് ഹൈക്കോർട്ടു ജഡ്ജി ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചതിൽ അനുമോദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രത്യേകവും അംഗീകരിച്ചു.

ജൂലൈ 31-ാംതീയതി ഭരണസമിതി യോഗംകൂടി ശ്രീ. വി. നാരായണമേനോനെ പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ. ടി. നീലകണ്ഠനെ സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. എം. എസ്സ്. നാരായണനെഴുത്തമ്മയെ ലൈബ്രറിയനായും 5 പേരുൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ഐനവർ ഗ്രന്ഥശാല

പെരുമ്പത്തൂർ

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ വാർഷിക സമ്മേളനം ചിഫ് മിനിസ്റ്റർ ശ്രീ. ടി. കെ. നാരായണപ്പിള്ള അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഐനവർ മഹാജനസംഘം പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. പി. ഡി. ലൂക്കോസ് സ്വാഗതപ്രസംഗം നടത്തി. ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ആവശ്യം, വായനശാല മുഖാന്തിരം സമുദായത്തിനും രാജ്യത്തിനും ഉണ്ടാകാവുന്ന ഗുണങ്ങൾ, ഭാരോ വ്യക്തിക്കും രാഷ്ട്രത്തോടുള്ള കടമ, എന്നിവ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു് അദ്ധ്യക്ഷനവർകൾ ദീർഘമായി പ്രസംഗിച്ചു. അടുത്തായി വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി ശ്രീ. പനമ്പിള്ളിഗോവിന്ദമേനോൻ, തന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു വ്യക്തിക്കും, രാജ്യത്തിനും പുരോഗതി ഉണ്ടാകയില്ലെന്നും, പിന്നോക്കസമുദായക്കാരുടെ പുരോഗതിക്കായി ഫിസാറുകൂലും തുടങ്ങിയ ആനുകൂല്യങ്ങൾ

ഗവൺമെൻറു നൽകുന്നതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുകയ്യുണ്ടായി.

ബ്രഹ്മപുരം പി. ഏശുവടിയാൻ എം. എൽ. എ. ശ്രീ. ജി. ചന്ദ്രശേഖരപ്പിള്ള എം. എൽ. എ. എന്നിവരും പ്രസംഗിച്ചു. മി. കെ. എസ്സ്. ചാക്കോ കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു. യോഗത്തിൽ ഉച്ചഭക്ഷിണി ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കൊച്ചി സക്കാർ ഗ്രാമീണ

വായനശാല, വിയ്യൂർ

ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി കൂടിയ പൊതു യോഗത്തിൽവെച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15 മുതൽ ഒരാഴ്ചക്കാലം ഗ്രന്ഥശാലാവാദം ആഘോഷിക്കുന്നതിനു് വിദ്വാൻ വെള്ളായ്ക്കൽ ഗോവിന്ദമേനോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ചെമ്പകവിലാസം ലൈബ്രറി

ചെമ്പകരാമൻ പുത്തൂർ

ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് പതാക ഉയർത്തലും ചോഷയാത്രയും നടത്തി. ശ്രീ. വി. ലക്ഷ്മണക്കോനാരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പൊതു യോഗം കൂടി.

പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ്

റീഡിംഗ് റൂം, കീഴുമുറി

രോമംഗലം

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ശ്രീ. ടി. ഐ. പോളിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. ശ്രീ. പി. ചെറിയാൻ, ശ്രീ. കെ. ഐ. കല്യാസ്സൽ, ശ്രീ. കെ. പി. അത്തിത്തോട്ടം എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

നേതാജി ക്ലബ്ബ് വാഴക്കുളം

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ശ്രീ. എ. ചാണ്ടി പാർ

യിൽ ബി. എ. എൽ. റി-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. ശ്രീ. പി. ആർ. ഭാസ് ബി. എ. ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. അന്നുതന്നെ ഒരു പൊതുയോഗം ശ്രീ. എൻ. എം. വർഗ്ഗീസ് ബി. എ. എൽ. റി-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. എൻ. എം. വർഗ്ഗീസ് പ്രസിഡൻറായും, മെ. കെ. റി. വക്തി, റി. ജെ. ജോൺ എന്നിവർ സെക്രട്ടറിമാരായും ഉള്ള ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

വൈ. എം. സി. ഏ. ഗ്രന്ഥശാല പാഠശാല

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ഡാക്ടർ വൈ. സൈമൺ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. ശ്രീ. ജി. അപ്പല്ലോസ് ഒരു പ്രസംഗംചെയ്തു.

ആഗസ്റ്റ് 18-ാം തീയതി ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘം പ്രസിഡൻറും ചീഫ് മിനിസ്റ്ററുമായ ശ്രീ. പരവൂർ ടി. കെ. നാരായണപിള്ളയും ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം വൈസ് പ്രസിഡൻറ് ശ്രീ. സി. നാരായണപിള്ളയും പ്രസ്തുത വായനശാല സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി.

വിജയാട്ടഞ്ച് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, കുറിച്ചി

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ഡാക്ടർ. സി. പി. കുര്യന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പൊതുയോഗം കൂടി. മെ. ഇ. കെ. തോമസ് ബി. എസ്സ്. സി., വി. എം. ജാൺ ബി. എ., കെ. കെ. ജാൺ ബി. എ. എൽ. റി. എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

രാവിലെ ഡാക്ടർ എ. ജി. തോമസ് വകാക ഉയർത്തൽ നടത്തി.

വൈ. എം. എൻ. ഏ. പബ്ലിക് ലൈബ്രറി,

കണ്ണുകെട്ടിറ്റേരി-വൈയ്ക്കം

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ 3-ാമതു വാർഷികസമ്മേളനം മേയ് 23-ാം തീയതി ചീഫ് മിനിസ്റ്റർ ശ്രീ. പരവൂർ ടി. കെ. നാരായണപിള്ള അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സാലോഷം കൊണ്ടാടി.

ശ്രീ. വി. മാധവൻ എം. എൽ. എ. വെരി റവ: ജോൺ ഡിത്തോർ ജേക്കബ് നടുവത്തുറ്റേരി ശ്രീ. വി. ഗംഗാധരൻ എം. എൽ. ഏ; ശ്രീമതി കെ. കെ. അംബിക കോവിലമ്മ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രീ. പോൾ ജെ. കൊണത്താപ്പിള്ളി സദസ്സിനു കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു.

വൈയ്ക്കം ടി. ബി-യിൽ ഫാജറായ ചീഫ് മിനിസ്റ്ററെ മി. വി. മാധവൻ എം. എൽ. ഏ, പി. ഗോപാലൻ എം. എൽ. എ. കെ. സി. മാത്യു (താലൂക്ക കാൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡൻറ്) മി. പോൾ ജെ. കൊണത്താപ്പിള്ളി (ലൈബ്രറി ആൻഡ് റെഡിംഗ് റൂം) എന്നിവർ സ്വീകരിച്ചു.

യോഗസ്ഥലത്തേയ്ക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ വൈയ്ക്കം പള്ളി, തിരുമണിവെങ്കിടപുരം വില്ലേജ് യൂണിയൻ, പണ്ഡിറ്റ് കെ. പി. കുറുപ്പൻ മെമ്മോറിയൽ ഗ്രന്ഥശാല, മുത്തേത്തുകാവ് ഗ്രാമീണ വായനശാല എന്നീ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഹാരങ്ങൾ അർപ്പിച്ച് സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

പാറങ്കോട് ഗ്രന്ഥശാല ആൻഡ് വായനശാല, സഭാനന്ദപുരം

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ശ്രീ. കെ. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം കൂടി.

മെ. ആർ. ജി. ആചാരി, ജി. കെ. നായർ പി. എൻ. ശങ്കർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ദിമത്തൂർ പബ്ലിക് ലൈബ്രറി തിരുവല്ല

ഈ വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം ആഗസ്റ്റ് 12-ാം തീയതി സ്ഥിരം പ്രസിഡൻറിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കർ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു.

വിജ്ഞാനവിലാസിനി ഗ്രന്ഥശാല ഇളമ്പള്ളൂർ

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ ഒരു വിശേഷാൽ സമ്മേളനം ആഗസ്റ്റ് 22-ാം തീയതി ശ്രീ. പി. ഗോപാലപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. പി. ഗോപാലപിള്ള പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. എൻ. ബാലമുഖയൻ സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. കെ. മാനുവൽപിള്ള ട്രഷററായും ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

കെ. സി. വൈ. എം. ലൈബ്രറി ചെമ്പിളാവ്

ഗ്രന്ഥശാലാവാഗ്ദാനപ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി ശ്രീ. ജോസഫ് താരാമം ഗലത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം കൂടി. ശ്രീ. എ. എൻ. ബാലഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ ബി. എ. ട്രസ്റ്റ് പ്രസംഗം ചെയ്തു.

ബ്രഹ്മവിദ്യാഭ്യാസാലയം ഗ്രന്ഥശാല കലശേഖരം

ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തനസമിതിയുടെ ഒരു യോഗം ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി ശ്രീ.

കെ. വി. കൃഷ്ണൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. വരവുചെയ്തവ കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കുന്നതിന് ഒരു സബ്കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. വായനശാലയോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു ഹിന്ദിക്കാസ്റ്റ് നടത്തുന്നതിനും, വായനശാലയുടെ ധനശേഖരണത്തിന് 'പരമേശ്വരി' എന്ന നാടകം അഭിനയിക്കുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു.

വിജ്ഞാനപ്രദായിനി വായനശാല കടുക്കര-വൈക്കം

ആഗസ്റ്റ് 15 മുതൽ ഒരാഴ്ചക്കാലം ഗ്രന്ഥശാലാവാഗ്ദാനമായി കൊണ്ടാടുകയും 21-ാം തീയതി ശ്രീ. കെ. നാരായണൻ വൈദ്യരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു വിശേഷാൽ സമ്മേളനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

പബ്ലിക് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, വടക്കേവാഴക്കുളം

ആഗസ്റ്റ് 11-ാം തീയതി ശ്രീ. സി. ഇ. സൈമൺ ബി. എ-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. മെ. എൻ. സി. പ്ലാവട, എൻ. എ. ഇബ്രാഹിംകുട്ടി, ചെറിയാൻ കുട്ടക്കയം, ബി. എ. വിജ്യാൻ കെ. വി. ശങ്കർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ശ്രീ. കെ. എം. ഗോപിനാഥിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗവും കൂടുകയുണ്ടായി.

ആസാട് റീഡിംഗ് ലോഡ്ജ് ആൻഡ് ലൈബ്രറി പുലിയന്തൂർ

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ നാലാമത്വർഷിക സമ്മേളനം സ്ഥിരം പ്രസിഡ

ൻറ് ശ്രീ. ടി. എസ്. ജയന്തൻ നമ്പൂതിരിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ആഗസ്റ്റ് 25-ാം തീയതി കൂടി.

കഴിഞ്ഞവർഷം 4215 രൂപ 8 അണയുടെ വരവുചെലവുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കെട്ടിടംപണിക്ക് 1858 രൂ. 9 അ. 2 ചെലവായി. ഈ വർഷത്തെ വെസ്റ്റ് ഇന്ത് (7½ മാസം) 4990 രൂപയുടെ വരവുചെലവുണ്ടാക്കുക. ബസ്റ്റാറും, ബാക്കി പത്രവും യോഗം അംഗീകരിച്ചു. നിയമാലിയിൽ ഏതാനും ഭേദഗതികൾ വരുത്തി. ഒരു പുതിയ ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

യുവജനസംഘം വായനശാല

ക്ലബ്ബ് പുറം

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി ശ്രീ. എസ്. ടാസ്കരൻ പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. ശ്രീ. കേശവമ്മ തിരുമുൽപ്പാട പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. കെ. എം. ജോജ് സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. കെ. എം. ഉമ്മൻ ജ്ഞാൻജിയായും 9 പേരുൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ഭേദസേവിനിഗ്രന്ഥശാല

വട്ടപ്പാറ

ഈ വായനശാലയുടെ ഒരു കമ്മിറ്റി യോഗം ആഗസ്റ്റ് 17-ാം തീയതി ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ മി. ജെ. രാജഗോപാലൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. പ്രവർത്തകർ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായഭിന്നതകൾ അവസാനിപ്പിച്ചു. രണ്ടു കമ്മിറ്റി അംഗങ്ങൾ കൊടുത്തിരുന്ന രാജി ഇതു് പിൻവലിക്കുകയുണ്ടായി.

ഭേദീയ സേവാസംഘം തോപ്പ്, കൊല്ലം

ഈ വായനശാലയുടെ രണ്ടാമതുപൊതുയോഗം ശ്രീ. ഗ്രേഷ്യൻ ജാജ് ബി. എ. എൽ. റി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ആഗസ്റ്റ് 27-ാം തീയതി കൂടി. ഇപ്പോഴുള്ള 700 പുസ്തകങ്ങളിൽ 225 ബുക്ക് സെലക്ഷൻ കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചവയാണു്. ലിസ്റ്റിലുള്ള 50 പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ കൂടെവാങ്ങുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചു. ഈ യാണ്ടത്തെ പ്രവർത്തക സമിതിയിൽ ശ്രീ. രാഘവൻ ബി. എ. ബി. കോമിനേയും, ശ്രീ. കെ. പി. ദാസിനേയും കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ചു.

ഭേദീയവായനശാല പേഴ്ക്കാപ്പിള്ളി

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം ജനാബ് പി. കെ. സെയ്ദ്പിള്ള ബി. എസ്. സിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ആഗസ്റ്റ് 24-ാം തീയതികൂടി. മെ. എ. കെ. ശ്രീധരൻ, മാത്യുവർഗ്ഗീസ് (ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ), എം. പി. വാസുദേവൻ നായർ, സി. എം. ആലി, പി. എസ്. മൈതീൻ പി. കെ. മാക്കോ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രീ. സി. എം. ആലി പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. പി. കെ. മുഹമ്മദ് സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. ഓ. വി. മാത്യു ജ്ഞാൻജിയായും 11-പേരുൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ശ്രീമൂല രാമവർമ്മ ഗ്രന്ഥശാല

കരമന

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ശ്രീ. യു. പത്മനാഭകുമാരി

ലിയാ എം. എ. ബി. എൽ. റ്റോ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി ശ്രീ. എൽ. വി. വൈദ്യനാഥൻ എം. എ. ശ്രീമതി ബി. സരോജിനി ബി. എ; ശ്രീ. ആർ. കൃഷ്ണമൂർത്തി, ശ്രീ. എം. എച്ച്. ശാസ്ത്രി, ശ്രീ. ആർ. വാസുദേവൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. രാവിലെ നടന്ന സ്പോർട്ട്സിൽ വിജയികളായവർക്ക് അദ്ധ്യക്ഷൻ സമ്മാനദാനം നൽകി. രാത്രി ഗ്രന്ഥശാലാംഗങ്ങളുടെ വിവിധകലാ പ്രകടനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാവിലെ ഗ്രന്ഥശാല പ്രസിഡൻ്റ് ശ്രീ. കെ. ശങ്കരസുബ്ബയ്യർ ബി. എ. ബി. എൽ. പങ്കാളിയെ കൂടെയുണ്ടായി.

വിദ്യാവിഭാഗിനി ഗ്രന്ഥശാല അരുമന

ആഗസ്റ്റ് 1-ാം തീയതി ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ ശ്രീ. പി. വേലായുധൻനായരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു പൊതുയോഗം കൂടി. ഡാക്ടർ സി. ജെ. താണുപിള്ള പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. എൻ. രാഘവനെ സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. പി. വേലായുധൻ തമ്പിയെ വൈസ് പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. എം. വേലായുധൻനായരെ ഖജാൻജിയായും 17-പേരുൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

സഹൃദയ ഗ്രന്ഥശാല കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി

ഈ വായനശാലയുടെ ഒരു പൊതുയോഗം ആഗസ്റ്റ് 20-ാം തീയതി കൂടി. ശ്രീ. കെ. റി. തോമസ് ബി. എ. ബി. എൽ. അദ്ധ്യക്ഷനായും, ശ്രീ. കെ. സി. ചാക്കോ ഉപാദ്ധ്യക്ഷനായും, ശ്രീ. കെ. വി. മാത്യു സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. പി. അയ്യപ്പൻ പിള്ള

ഖജാൻജിയായും 9-പേരുൾപ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

വൈ. എം. എ. ഗ്രന്ഥശാല കലവൂർ

പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥശാലയുടെ 3-ാമത്ത് വാർഷികയോഗം ശ്രീ. പി. വി. അവിരാത്തരകൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചിങ്ങം 11-ാം തീയതി കൂടി. ശ്രീ. ജെ. എൻ. വി. കരുപ്പ് ശ്രീ. രവി, ശ്രീ. വി. ജി. പണിക്കർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

സ്ഥിരം പ്രസിഡൻ്റ് ശ്രീ. പി. കൃഷ്ണക്കുറുപ്പിൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ രാവിലെ കൂടിയ ബിസിനസ്സ് യോഗത്തിൽ വച്ചു, ശ്രീ. പി. കൃഷ്ണക്കുറുപ്പ് പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. കെ. കെ. നാരായണൻ വൈസ് പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. പി. വി. കരുണാകരൻ സെക്രട്ടറിയായും, ശ്രീ. ടി. കെ. തങ്കപ്പൻ ഖജാൻജിയായും ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

വൈ. എം. എ. ലൈബ്രറി വള്ളംകുളം

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി പബ്ലിക് എ. മാധവൻ പിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗം കൂടി. മെ. കെ. രാഘവൻ നായർ, പി. എൻ. ശ്രീധരൻപിള്ള, മി. എൻ. പരമേശ്വരൻപിള്ള എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. വായനശാലയുടെ അങ്കണത്തിലും പരിസരങ്ങളിലും വൃക്ഷങ്ങൾ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

ടി. പീറ്റർസ് ലൈബ്രറി ആൻഡ് റീഡിംഗ് റൂം, തിരുക്കായി

പ്രസ്തുത വായനശാലയുടെ വാർഷിക പൊതുയോഗം ശ്രീ. ജോൺ സൺ, ജെ. വ

ജിക്സാപ്പൻ ബി. എ. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ആഗസ്റ്റ് 13-ാം തീയതി കൂടി. ശ്രീ. ജോൺസൺ ജെ വള്ളിക്കുപ്പൻ ബി. എ. പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ. കെ. എസ്സ്. വി. ഡൺ വൈസ് പ്രസിഡൻറായും, റി. വി. ചെറിയാൻ, എം. ഐ. ചാണ്ടി എന്നിവർ ജോയിൻറ് സെക്രട്ടറിമാരായും, ശ്രീ. എൻ. ജെ. ജോസഫ് ഖജാൻജിയായും, ശ്രീ. എം. ഡി. എബ്രഹാം സാഹിത്യസമാജം സെക്രട്ടറിയായും ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ഗ്രാമ്പിമെമ്മോറിയൽ ലൈബ്രറി കോഴഞ്ചേരി

സ്വാതന്ത്ര്യദിനം പ്രമാണിച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാംതീയതി ശ്രീ. വി. എം. കയ്യൻറെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ഒരു യോഗംകൂടി. ശ്രീ. സി. റി. ബഞ്ചമിൻ എം. എ., ശ്രീ. കെ. പി. പുൽസരിയാക്ഷൻ ബി. എ., ശ്രീ. ചിദംബരം ബി. എ., എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ശ്രീ. കൊച്ചുണ്ണിഭാഗവതരുടെ സംഗീതവും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാവിലെ ശ്രീ. പി. എസ്സ് വേദഗീസ് ബി. എ ബി. ഡി. ബി. റി. പതാക ഉയർത്തൽ കമ്മിറ്റിർവഹിച്ചു. വായനശാലാംഗങ്ങൾ ആറന്മുള വള്ളംകളിയിലും സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി.

പത്തനാപുരം താലൂക്കു സെൻട്രൽ ലൈബ്രറി, പുനലൂർ

പത്തനാപുരം താലൂക്കു സെൻട്രൽ ലൈബ്രറി കൂടിയായ പത്തനാപുരം താലൂക്കു ലൈബ്രറി ആൻറ് ക്ലബ്ബിന്റെ ഉദ്ഘാടനം ശ്രീ. പി. എസ്. നരസിംഹയ്യർ അവർകളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ആഗസ്റ്റ് 15-ാംതീയതി കൂടിയ യോഗത്തിൽ വച്ച്

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കർ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഓണററി സെക്രട്ടറി ശ്രീ. എം. തോമസ് എം. ഐ. എൽ. റി. യും യോഗത്തിൽ പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി.

ഗ്രന്ഥശാലാ സെക്രട്ടറിമാരുടെ കാൺഫറൻസ്

പത്തനംതിട്ട താലൂക്കിലെ ഗ്രന്ഥശാലാ സെക്രട്ടറിമാരുടെ ഒരു കാൺഫറൻസു പത്തനംതിട്ട മോഡേൺ ജ്യൂട്ടോറിയൽ കോളേജിൽവെച്ച് ലൈബ്രറി ആൻഡ് സെൻട്രൽ ശ്രീ. വി. ജി. ജോജ് ബി. എ. എൽ. റി. ആലുക്കു വഹിച്ചു. ശ്രീ. എം. മഹമ്മദ് എം. എ. എൽ. എൽ. ബി. സദസ്സിനു സ്വാഗതമരുളി. ശ്രീ. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ ബി. എ. ബി. എൽ, ശ്രീമതി എം. ഫാത്തിമാബീവി ബി. എസ്സ്. സി. ബി. എൽ. എന്നിവർ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെ പരാമർശിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. കാർച്ചാലോചനയിൽ ഗ്രന്ഥശാലകളുടെ പുരോഗമനോന്മുഖവും വിജയകരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ സമ്മേളനം സി.കരിച്ചു. ആവശ്യമായ പല പ്രമേയങ്ങളും യോഗം അംഗീകരിച്ചു. ശ്രീ. കെ. എം. ജോർജ്ജ് കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ഗ്രന്ഥശാലാ സംയോജനം

കൊട്ടാരക്കര

തൃപ്പൂലിതാകരയിലുള്ള ജനതാ റിഡിംഗ് റൂമിന്റെയും ജ്ഞാനോദയം വായനശാലയുടേയും പ്രവർത്തനവിമിതികളുടെ ഒരു

സംയുക്ത യോഗം ആഗസ്റ്റ് 8-ാം തീയതി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. താലൂക്കുയൂണിയൻ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. കെ. ജി. ചെല്ലപ്പൻ പിള്ളയും ലൈബ്രറി ആർഗനൈസർ ശ്രീ. ജി. നാണശാസ്ത്രിയും തദ്വാരത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ഇതവായനശാലകളേയും സംയോജിപ്പിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. വായനശാലയുടെ പേര് 'തൃപ്പുലഴികം പബ്ലിക് ലൈബ്രറി' എന്നും നിശ്ചയിച്ചു.

നിലവിലുള്ള ഇരു കമ്മിറ്റികളിൽ നിന്നും ശ്രീ. പി. എം. ജോർജ്ജ് ബി. എ. എൽ. റവി. പ്രസിഡന്റായും ശ്രീ. ജി. മാത്തുണ്ണി വൈസ് പ്രസിഡന്റായും, ശ്രീ. എം. കെ. ഫിലിപ്പ്, ശ്രീ. ഐ. തോമസ് എന്നിവരെ സെക്രട്ടറിമാരായും റി ചേർക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭരണസമിതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

പൊതുഭരണത്തിന് ഒരു നിയമാവലി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ആർഗനൈസർ കൺവീനറായി ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ഉദാരസംഭാവനകൾ

1. ചെലിനാട് കണ്ടച്ചിറ സംയോജന സ്മാരക ഗ്രന്ഥശാല, ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കർ സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതി സന്ദർശിച്ച ആ അവസരത്തിൽ താഴത്തേതിൽ ശ്രീ. എസ്. പരമേശ്വരൻ (കണ്ടച്ചിറ) വായനശാലയ്ക്കു സ്വന്തമായി ഒരു മന്ദിരം പണിയിക്കുന്നതിന് മുന്നേഴ്വര സ്ഥലം സംഭാവനചെയ്യാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2. തൃപ്പുലഴികം പബ്ലിക് ലൈബ്രറിക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു മന്ദിരം പണിയിക്കുന്നതിന്, 50 സെന്റുമാത്രം സ്വന്തമായുള്ള ശ്രീ. കൊച്ചുതയ്യൻ (പ്ലാവിള പുത്തൻ പീലിക, തൃപ്പുലഴികം) ഒരു സെന്റു സ്ഥലം സംഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

3. പാറൂർ വിജ്ഞാനപ്രദായിനി ഗ്രന്ഥശാല (തൃക്കുന്നപ്പുഴ)യുടെ ആവശ്യത്തിന് ശ്രീ. കണ്ണുപണിക്കർ (മട്ടുങ്കൽചിറ്റ, പാറൂർ) ഒരു സെന്റുസ്ഥലം സംഭാവന ചെയ്യാമെന്ന് ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കർ രോട്ട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

യൂനിയൻ വാർത്തകൾ

പത്തനാപുരത്താലൂക്ക് ഗ്രന്ഥശാലാ യൂനിയൻ

പ്രസ്തുത യൂനിയന്റെ ഒരു വിശേഷാൽ പൊതുയോഗം പുനലൂർ സെൻട്രൽ ലൈബ്രറി ഹാളിൽ വച്ച് ആഗസ്റ്റ് 15-ാം തീയതി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ പി. എൻ. പണിക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി. യൂനിയൻ പ്രസിഡന്റ് ശ്രീ. കെ. ഗോവിന്ദൻ നായർ ബി. എ. എൽ. റവി-യുടെ സ്വാഗതപ്രസംഗാനന്തരം അദ്ധ്യക്ഷൻ ഗ്രന്ഥശാലാപ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചതായി പ്രസംഗിച്ചു.

ചേർത്തലത്താലൂക്ക്

ഗ്രന്ഥശാലാ യൂനിയൻ

കഴിഞ്ഞ മുന്നമാസംകൊണ്ട് 20-ൽ അധികം ഗ്രന്ഥശാലകളെ കമ്മിറ്റി സന്ദർശിച്ചു. വാർഷികസമ്മേളനം നടത്തുന്നതിനു

തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വാഗതസംഘത്തിൽ 100-പേരോളം പേർനകഴിഞ്ഞു. കമ്മിറ്റിയോഗങ്ങൾ താലൂക്കിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ വച്ചു നടത്തുകയുണ്ടായി. ശ്രീ. കെ. എൻ. ഗംഗാധരൻനായർ പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ. എം. കെ. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് സെക്രട്ടറിയായും ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ചങ്ങനാശ്ശേരിത്താലൂക്കു ഗ്രന്ഥശാലാ യൂണിയൻ

ഗ്രന്ഥശാലായൂണിയന്റെ ഒരു മാനേജിംഗ് കമ്മിറ്റിയോഗം ജൂൺ 18-ാം തീയതി നാലുമണിക്ക് പായിപ്പാട് വൈ. എം. എ. ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വച്ച് ശ്രീ. ഓ. ജെ. കുരുവിള ബി. എ-യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടി.

താലൂക്കിലുള്ള എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും സന്ദർശിച്ച് പ്രവർത്തനം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഒരു സബ് കമ്മിറ്റിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. യൂണിയൻ പ്രസിഡൻറും സ്ഥാനം രാജിവച്ച ശ്രീ. ഒ. ജെ. കുരുവിളയ്ക്കു പകരം (ഉപരിപഠനത്തിനു പോകുന്നതിനാൽ) ശ്രീ. കെ. എം. തോമാസിനെ പ്രസിഡൻറായും ശ്രീ പി. എൻ. ശങ്കരൻനായരെ വൈസ് പ്രസിഡൻറായും, ശ്രീ. പി. റി. അബ്ദുൽറഹിമാൻ റാവുത്തരെ സെക്രട്ടറിയായും, പൊതുയോഗാംഗീകാരം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, തെരഞ്ഞെടുത്തു.

കൊട്ടാരക്കരത്താലൂക്കു യൂണിയൻ

ആഗസ്റ്റ് 16-ാം തീയതി യൂണിയന്റെ ഒരു കമ്മിറ്റികൂടി ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ഗ്രാൻറിന്റെ 75 ശതമാനം ഗ്രന്ഥസംരംഭണത്തിനായി വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ഡെൻടൽ കമ്മിറ്റിയുടെ

തീരുമാനത്തെ അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടും മറ്റുമുള്ള പല പ്രമേയങ്ങളും അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

താലൂക്കുകേന്ദ്ര ലൈബ്രറി

കുന്നത്തൂർ താലൂക്കിലെ കേന്ദ്ര ലൈബ്രറി സ്ഥാപനം സംബന്ധിച്ച് താലൂക്കു യൂണിയന്റെയും സ്ഥലത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും ഒരു യോഗം ശ്രീ. പനങ്ങാട്ടു കേശവനശ്ശിത്താന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ 9-8-50-ൽ കൂടി. ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കർ കേന്ദ്രലൈബ്രറിയുടെ സ്ഥാപനം, പ്രവർത്തനം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും വിജ്ഞാപനമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. കേന്ദ്രലൈബ്രറിയുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കു വേണ്ടി പണിചെയ്യവരുന്ന ഫാർക്കെട്ടിടം ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും മറ്റും ആവശ്യമായ പല തീരുമാനങ്ങളും സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

കൽക്കുളം താലൂക്കു യൂണിയൻ

പ്രസ്തുത യൂണിയന്റെ ഒരു ചോതുരയോഗം ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ജനറൽ സെക്രട്ടറി ശ്രീ. പി. എൻ. പണിക്കരുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പത്മനാഭപുരം ലളിതാവിലാസിനി ഗ്രന്ഥശാലയിൽ വച്ച് 20-8-50-ൽ കൂടി. യൂണിയൻ പ്രവർത്തകർ തമ്മിലുള്ള അഭിപ്രായ ഭിന്നതകൾ തീർത്ത് ഒരു പുതിയ കമ്മിറ്റിയെ ഐകകണ്ഠയുനെതെരഞ്ഞെടുത്തു.

ഒരു തിരുത്തു്

9-ാം പേജിൽ ശബ്ദതാരാവലി എന്ന പദാധ്യത്തിൽ ഇതുവരെ പാഴുപുട്ടിട്ടുള്ള സഞ്ചികകളുടെ എണ്ണം 8 എന്ന് തിരുത്തി വായിക്കേണ്ടതാണ്.

എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലാ പ്രവർത്തനങ്ങളേയും ശ്രദ്ധയ്ക്ക്

ഗ്രന്ഥശാലാ സംഘത്തിൽ നിന്നും നിയമിച്ച പുസ്തക പരിശോധനക്കമ്മിറ്റി രജിസ്ട്രാക്കിയ, ആയിരത്തി അറുനൂറ്റാണ്ടി എഴുപത്തഞ്ചു മലയാളഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു പുസ്തകവിവരപ്പട്ടിക സംഘം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ കമ്മിറ്റി പുതിയ പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ പരിശോധിച്ച് പട്ടിക വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്.

എന്തൊരു അംഗ ഗ്രന്ഥശാലയിലും ഭാഷയിലെ ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് സംഘത്തിന്റെ ആഗ്രഹം. സാഹിത്യകാരന്മാരും വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തകരായ അംഗങ്ങളുമ്പെട്ട ഒരു കമ്മിറ്റി ശരിയായി പര്യാലോചിച്ചു തരത്തിരിച്ചിട്ടുള്ള നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ മാത്രമേ ഗ്രന്ഥശാലാസംഘംവക പുസ്തകവിവരപ്പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. തന്മൂലം അതിലെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു സംഘം കരുതുന്നു. ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കനുവദിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രാൻറിൽ ഏഴുപത്തിയഞ്ചു ശതമാനം, പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങുവാൻ വിനിയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നു കാണിച്ച് ഗവണ്മെൻറ് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥശാലകൾ പുസ്തകങ്ങളുടെ കുറവുകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിന് ഈ അവസരം ഉപയോഗിച്ച് നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങി ശേഖരിക്കുന്നതിന് പ്രത്യേകം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പുസ്തകപ്പട്ടിക ഇതുസഹിതം നിങ്ങൾക്കയക്കുന്നു. പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങു

ന്നതിന് ഈ പട്ടിക ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു സഹായകമായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും അതു യഥാവിധി ഗ്രന്ഥശാലകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഏഴര മാസത്തെ ഗ്രാൻറ് തുകയും അതിൽ കൂടുതൽ തുകയും പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം പല ഗ്രന്ഥശാലക്കാരും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ തന്നെ— ഗ്രന്ഥശാലയുടെ അഭിവൃദ്ധിയെ സാരമായി ഉയർത്തുന്നതിന് ഇക്കൊല്ലവും നിവൃത്തിയുള്ളിടത്തോളം എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലാഭാരവാഹികളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇത് ഗ്രന്ഥശാലകളെക്കൊണ്ട് നാട്ടുകാർക്ക് കൂടുതൽ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകുന്നതിനും തദ്ദേശ അംഗങ്ങളിൽനിന്നും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കു പ്രോത്സാഹനവും, ഗവണ്മെൻറിൽ നിന്നും കൂടുതൽ സഹായധനവും ലഭിക്കുന്നതിനും കാരണമാകും.

മേൽപ്രകാരം നിങ്ങൾ വാങ്ങുന്ന പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റും ബില്ലിന്റെ പകർപ്പും ഏഴരമാസത്തെ ഗ്രാൻറു കീഴിൽ ഒരു മാസത്തിനകം സംഘം ഓഫീസിൽ എത്തിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇക്കൊല്ലത്തെ ഗ്രാൻറിനുള്ള കൂടുതൽ സംഖ്യ ഗവണ്മെൻറിനോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതിന് അതു സഹായകമായിരിക്കും. അതിനാൽ അടുത്തപ്രാവശ്യം കൂടുതൽ ഗ്രാൻറിന് അർഹത നേടത്തക്ക വിധത്തിൽ എല്ലാ ഗ്രന്ഥശാലകളും ഈ അവസരം വേണ്ടതുപോലെ വിനിയോഗിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

1950 ഏപ്രിൽ മുതലുള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ ഗ്രാൻറു തവണകളിലായി താമസിയാതെ കിട്ടുന്നതിനു വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യുകക്കണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

അഭിപ്രായത്തിനുവന്നിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ്

		രൂ.	ണ.	സ.
1. വെങ്കാട്ടപ്പള്ളി	മാവേലിക്കര കെ. അച്യുതൻ	1	0	0
2. അച്യുതൻ	എസ്. കെ. പൊററക്കുട്ടി	1	0	0
3. എക്സ്പ്ലൈൻ	ആർ. മാധവപ്പള്ളി	2	0	0
4. അജാമിളമോക്ഷം	എൻ. കൃഷ്ണൻചോറി			
5. ഉഗ്രസത്യങ്ങൾ	ജി. ശാർങഗഡൻ	0	8	0
6. ശ്രീകൃഷ്ണാവതാരം	എൻ. വേലുത്തുറ	0	5	0
7. ഇങ്കിലാബ്	തങ്കി	1	0	0
8. വിശപ്പും ദാഹവും	വെട്ടൂർ	1	4	0
9. മിൻകാരി	കാരൂർ	1	4	0
10. കുറിച്ചിൽ	ഡി. സി.	1	0	0

126-ലെ 4-പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

1. രാജർഷി (ട്രാഗോറിന്റെ ഒരു ബങ്കാജി നോവൽ)
പരിഭാഷകൻ: കണ്ണമ്പുക്കത്തുണ്ണിനായർ. 1 8 0
2. ബാപുസ്തരണകൾ (ഗ്രന്ഥകർത്താ: ഭത്താ
തേയ ബാലകൃഷ്ണ കാലേ 1 12 0
ഒക്കും) പരിഭാഷകൻ: എസ്. വി. കൃഷ്ണയായിരം.
3. ചേച്ചി (ശ്രീ ജൈനേന്ദ്രകുമാറിന്റെ 'ത്യാഗപത്മ'
എന്ന ഹിന്ദി നോവലിന്റെ പരിഭാഷ) 1 4 0
പരിഭാഷകൻ: പുത്തൻചിറ എ. ദിവാകരൻ.
4. ചെങ്കുത്താൻറേയും കടലിൻറേയും
ഇടയിൽ (നാടകം) പി. കേശവദേവ്. 0 12 0

നാലപ്പാട്ട് ബാലാമണിയമ്മയുടെ കൃതികൾ

കളിക്കോട്ട	1 0 0	ശ്രീ എയം	1 0 0
അമ്മ	1 0 0	കുപ്പുകൈ	1 0 0
പ്രഭാകരം	0 12 0	ഉത്തരാലിന്ദൻ	1 0 0
ധർമ്മാർജ്ജുനിൽ	1 0 0	ഭാവനയിൽ	0 12 0
കടംബിനി	1 0 0		

For Copies please apply to

**THE MANGALODAYAM LTD.,
TRICHUR.**

		രൂ. ണ. സ.
11. കിളിവാതിലിലൂടെ	ലളിതാംബിക	1 0 0
12. പണ്ഡിതനെന്റ	നാലാകൽ	1 8 0
13. റാണിയുടെ പട്ടി	എം. ഗോവിന്ദൻ	1 8 0
14. വസന്തോത്സവം	ചങ്ങമ്പുഴ	
15. എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള	പി. ശ്രീധരൻപിള്ള	1 4 0
16. ഗോപിവിളാസം	എം. എൻ. ഗോവിന്ദൻനായർ	1 4 0
17. നീലമല	പി സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ	1 0 0
18. മുളുകൾ	ആനന്ദക്കുട്ടൻ	1 4 0
19. വേശ്യയുടെ ആത്മകഥ	ജോസ് മാലാജാടി	1 8 0
20. പ്രമാദം	എസ്. എൻ. പിള്ള	1 0 0
21. അദ്ധ്യാപകൻ	മാവേലിക്കര കെ. അച്യുതൻ.	0 8 0

ബുക്ക് സെലക്ഷൻ കമ്മിറ്റി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് (അനുബന്ധം)

അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പുസ്തകലിസ്റ്റിൽ വിട്ടുപോയവ

രൂ. ണ. സ.

1. രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികൾ, കെ. കെ. കുഞ്ഞുണ്ണിമേനോൻ,
പാലിയം ഹൈസ്കൂൾ, ചേന്നമംഗലം. 1 0 0

പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള പുസ്തകലിസ്റ്റിൽ തിരുത്തിവായിക്കേണ്ടവ

2. പെണ്ണും പ്രശസ്തിയും, ബി. ജി. കുറുപ്പ്,
ധർമ്മദേശംപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. 1 14 0
3. മധുവിയ്യ, മുൻസി പരമുപിള്ള,
രവീന്ദ്ര & കോ, പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. 1 8 0
4. മകൾ, ആർ. സുകുമാരൻ, ധർമ്മദേശംപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. 1 0 0
5. ജയ് ഹിന്ദ്, കെ. മാധവൻനായർ, ധർമ്മദേശംപ്രസ്സ്, തിരു: 1 8 0
6. ഓളിവർടിസ്റ്റ്, രവീന്ദ്ര & കോ, പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. 1 4 0
7. പ്രശ്നാദേശം, പുലിയൂർ പുരക്കോത്തമൻനമ്പൂതിരി,
ധർമ്മദേശംപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. 1 8 0
8. രത്നം, ധർമ്മദേശംപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. 0 8 0
9. ശാന്തകുമാരി, ധർമ്മദേശംപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം. 0 12 0
10. കിരാതം ഭാഷാപ്രബന്ധം, കൊച്ചി വലിയത്തമ്പുരാൻ
11. സാഹിത്യഘടയം, വടക്കുകൂർ രാജരാജവർമ്മ, എസ്സ്. ആർ. പ്രസ്സ്.

12. സാഹിത്യമഞ്ജു-കിര, വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മ.
13. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കഞ്ഞിക്കുട്ടൻരമ്പുരാന്റെ കൃതികൾ, (6 ഭാഗം)
ലക്ഷ്മിവിഭാസംപ്രസ്സ്.
14. ശ്രീ നാരായണഗുരുദേവൻ, എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ, ഹരിപ്പാട്. 0 6 0
15. ശ്രീ ക്രിസ്തുദേവൻ, എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ, ഹരിപ്പാട്. 0 6 0
16. തേവള്ളിക്കൊട്ടാരത്തിൽ, എം. ആർ. കൃഷ്ണവാര്യർ, ഹരിപ്പാട്. 0 8 0
17. മുരളിധരൻ, വിദ്വാൻ എൻ. വി. ആചാരി, ബി. ഒ. എൽ.
വി. എം. പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്, തിരുവനന്തപുരം. 1 8 0
18. രഘുവംശം, എം. ആർ. ശാസ്ത്രി, ബി. എ, വി. എം. പബ്ലി: തിരു: 1 0 0
19. നിർധനൻ, പാലാ നാരായണൻനായർ. 1 0 0
20. അന്യപുഷ്പ, പാലാ നാരായണൻനായർ. 0 6 0
21. വാത്മീകീരാമായണം, (സുന്ദരകാണ്ഡം)
കണ്ണമ്പുഴ കൃഷ്ണവാര്യർ (വ്യാഖ്യാതാ) വി. എം. പബ്ലി: തിരു: 12 0 0
22. 11 മുതൽ 19 വരെയുള്ള ഒൻപതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ,
കെ. എസ്സ്. നീലകണ്ഠ, ജി. ഭാരതിഅമ്മ, പബ്ലിഷർ, തൈയ്ക്കാട്, തിരു:

പത്രാധിപർക്കുള്ള കത്തു്

തർജ്ജിമകളെപ്പറ്റി

സർ,

ജൂൺ 1950 (ലക്കം) ഗ്രന്ഥലോകത്തിൽ തർജ്ജിമകൾ എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ചുരുക്ക പ്രധാനപ്പെട്ട നോവലുകളുടെ തർജ്ജിമയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെ "ഇവയിൽ മാധവം ബോവറി"യും "മുവപ്പും കറുപ്പും" മാത്രമാണ് മലയാളത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു്. ശേഷിച്ച എട്ടു പുസ്തകങ്ങളും മലയാളത്തിൽ വരേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു് അത്ര ശരിയല്ല എന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. എന്തെന്നാൽ എന്റെ അറിവിൽതന്നെ ഇവയിൽ മൂന്നു നോവലുകൾക്കുപ്രകൃടി തർജ്ജിമകൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അവ താഴെ കുറിക്കുന്നു.

1. Pride & Prejudice-തർജ്ജിമ

പത്രാധിപരും ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങൾ വി. അഭിഅമ്മ & പി. കാവമ്മ (1099)

2. ഡേവിഡ് കോപ്പേർഫീൽഡ്

(a) ശ്രീ വിശാഖൻ ചുനക്കര രാമവാര്യർ

(b) വിധുഭൂഷണൻ എം. ആർ വേലുപ്പിള്ള ശാസ്ത്രി

3. ടോം ജോൺസ്—ജയരാജൻ ഒന്നും രണ്ടും ഭാഗങ്ങൾ പരമേശ്വരക്കുറുപ്പ്

എസ്സ്. ജാനകിഅമ്മ
ലൈബ്രറിയൻ, വിമൻസുകാളേജ്.

മറുപടി

തർജ്ജിമകളെക്കുറിച്ച് ലേഖനമെഴുതിയ ആൾ ഏകദേശം തർജ്ജിമകളേയും അനുകരണങ്ങളേയും തള്ളിയാണ്, മുൻ പറഞ്ഞവിയം എഴുതിയതു്.

പത്രാധിപർ

A FRIEND IN NEED

The person who readily comes to your aid when you are in trouble or difficulty is the friend you appreciate. If you save regularly, you will always be able to fall back on your own resources when misfortune lays you low. Let your bank account be your friend when you need one.

Branch Offices at :

Alleppey	Kottayam	Ponkunnam
Alwaye	Madras	Qulion
Bangalore	Mangalore	Trivandrum
Changanacherry	Muvattupuzha	Trichur
Cochin	Nagercoil	Tiruvella
Delhi	New Delhi	Thodupuzha
Ernakulam	Palai	Vaikom
Fairfield	Peermade	N. Parur

Palai Central Bank Ltd.,

[Incorporated in the United State of Travancore & Cochin
With Liability of Members Limited.]

PALAI.

തിരു: കൊച്ചി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം ഭരണസമിതി

പ്രസിഡൻ്റ് ശ്രീ. പാവൂർ റി. കെ. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ.
 വൈസ് പ്രസിഡൻ്റ്: 1. ശ്രീ. ഡി. നാരായണപിള്ള ബി. എ. ബി. എൽ; എം. എൽ. എ.
 ടി 2. ശ്രീ. കെ. എം. അഗസ്റ്റിൻ ബി. എ; ബി. കോം.

ശ്രീ. പി. എൻ. വണിക്കർ
 (ജനറൽ സെക്രട്ടറി)
 „ എൻ. കേശവപിള്ള (ട്രഷറർ)
 „ എൻ. അഗസ്റ്റ്യൻപിള്ള
 „ ജെ. കേശവൻ
 „ എ. പി. ഉദയഭാനു
 ബി. എ. ബി. എൽ; എം. എൽ. എ.
 „ പലകശ്ശേരി പി. രാഘവൻ
 ബി. എ. ബി. എൽ. (പ്ര: സ: അംഗം)
 „ നീലവന ആർ. മാധവൻനായർ
 (പ്ര: സ: അംഗം)
 „ എ. ആർ. സുലൈമാൻസേട്ട്
 „ എൻ. ഗോപാലപിള്ള എം. എ.

ശ്രീ. എം. തോമസ് എം. എ. എൽ. റി.
 (ആണററി ജോയിൻ്റ് സെക്രട്ടറി)
 „ ഡി. കെ. മാണി ബി. എ. ബി. എൽ.
 „ എൻ. പി. വർഗ്ഗീസ് ബി. എ. ബി. എൽ.
 എം. എൽ. എ. (പ്ര: സ: അംഗം)
 റവ. W. J. റസ്സാലം
 „ കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ എം. എൽ. എ.
 (ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ)
 „ എം. കെ. മേനോൻ എം. എൽ. എ.
 „ K. W. മുരളീധരമാരാർ ബി. എ.
 എൽ. എൽ. ബി; എം. എൽ. എ.
 „ റി. ജെ. ജോർജ്ജ് എം. എ.
 ഡാ: പി. കെ. നാരായണപിള്ള
 എം. എ. പി. എച്ച്. ഡി.

ഗ്രന്ഥാലോകം

മാധികഷ്ടങ്ങളേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രണ്ടു (പ്രതികൾ) മണിയാർഡുകൾ, അപേക്ഷകൾ, മറ്റു എഴുത്തുകുത്തുകൾ മുതലായവ 'മാനേജർ ഗ്രന്ഥാലോകം തിരു: കൊച്ചി ഗ്രന്ഥശാലാസംഘം തിരുവനന്തപുരം' എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ അയയ്ക്കണം.

മാനേജർ,
 എ. പി. ഉദയഭാനു ബി. എ. ബി. എൽ.